உ.

கடவுள் துணை.

பெரியபுராணம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப் போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக்

கீர்த்தனை,

சிதம்பரக் கும்மி.

இஃது

தி-தியாகராயசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

அ-கிருஷ்ணசாமிமுதலியார்

அவர்களாற்றமது

கிருபாலக்ஷ்மிவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895
MADRAS

உ

கடவுள் துணை,

விளம்பரம்

இதனால் சகலமானவருக்குந் தெரி
விப்பதுயாதெனில், சென்னை முல்லா சா
யபு வீதிக்கடுத்த தாண்டவராயப்பிள்ளை தெ
ருவு லஎ-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபி
த்திருக்கும் கிருபாலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் நான
வித தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, கிரந்தம் முதலானபுத்தகங்க
ளும், புஷ்பரதசெட்டியார் புத்தகங்களும், காலேஜிபுத்த
கங்களும், வைத்தியசாஸ்திரபுத்தகங்களும், நூதன
ஜாவளிகளும, சில்லரைக்கோர்வைகளும், இன்
னும் தேவையான புத்தகங்களும், அடி
யிற் கண்டவரிடத்தில் விலைசரச
மாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

இப்படிக்கு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

☞ அ-கிருஷ்ணசாமி முதலியார்.

கடவுள் துணை.

கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும்வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலவும படிகம்போலவும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாம் திரண்டொருவடிவாகப்பிரகாசிக்கின்றதுபோலு மிருக்கின்றது அதில்இருக்குயசுர்சாமம்அதர்வணம்என்னும்நான்குவேதங்களினோசையும் வித்தியாதரர் வீணையோசையும் யானைகளுடையமுழக்கமும் வானதுந்துமி முழக்கமும் இனிவிடாதிருக்கின்றன அன்றியும்தேவர்கள் சிரமலைகளும் கற்பகமாலைகளும்பற்பல முனிவர்களஞ்சலிசெய்து சாத்துமலர்மாலைகளும் அம்மலைப் பக்கங்களெங்கும் நெருங்கியிருக்கின்றன அது அமரர்சித்தர்அசுரர் தைத்தியர்கருடாகருடர் கின்னரர் நிருகர் கிம்புருடர்காந்தருவர்இயக்கர்விஞ்சையர் பூதர்பைசாசர் அந்தரர்முனிவர் உரகர்ஆகாயவாசிகள்போகபூமியரென்னும் இப்பதினெண்கணங்களுக்குந் துக்கப்படத்தக்கது அக்கயிலாயமலையின்மேல் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும்விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்குமுதல்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர்நந்திதேவர் அப்பரமசிவன் திருப்பணிவிடைகளுக்கும்திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர்அவருடையவருளும்திருப்பிரமபெற்றுக் கைலையைக்காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவர்க்குமேலானவர்பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புடையவர்இவரால் இரவும்பகலும இடைவிடாமல் காக்கப்பட்டவெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில்எச்சமயங்களிலும்நிச்சயசமயம் சைவசமென்றும் எக்கடவுளிலும்பரமசிவனேமெய்க் கடவுளென்றும்அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர்இவர்கிருஷ்ணனுடையதலையின்மேல்தம்முடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர் சிவனிடத்தினைவிடாத வன்புள்ளவர்

இந்தஉபமன்னியமகாமுனிவர்தம்மிடத்தில்அடியார்களும் பெரியோர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில்அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந்திரண்டு தோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும்உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி இதென்னஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந்தோன்ற வேண்டிய காரணமென்னவென்றுகேட்க.

உபமன்னியற்சிவனை தியானித்துச்சொல்லுகிறார்

தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவாரெ
ன்னுந்திருநாமம்பெற்றவர்சிவனாருதிருவருளால்வருகிறாரென்றுஇரு
கரமுஞ்சிரமேற்குவித்துஅத்திசையைநோக்கிவந்தனஞ்செய்து ஆன
ந்தக்கண்ணீர் அங்கமெய்குஞ்சிந்த உபமன்னியபோகும்போதுமற்ற
வர்கள்தங்களுக்குண்டாகியசந்தேகந்தீரும்படிகேட்கத்தொடங்கினார்

எங்களையாண்டவராகியமுனிவரேசிவனுடையதிருவடிகளையல்லா
மல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தினடிகளையும் வணங்க மாட்டீரேஇப்
போதுவணங்கவேண்டியகாரணமென்னவென்று முனிவர்கேட்கஉப
மன்னியர்சொல்லுகிறார்கேளுங்கள்பெரியோர்களே முனிவர்களேம
ற்றுமுள்ளவர்களேபரமசிவன்தரிக்கப்பட்ட திருமாலையுந்திருவெண்
ணீர்தனையும அணிகின்றவர் எவ்விடமில்லாது நிறையும்கொள்ளிடந
திருக்கல்சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்காட்டில்ஆதனூரில் தீண்
டப்படாதவக்குலத்தில் சேத்திற்செந்தாமரையுற்பத்தியானதுபோலு
ம்நந்தனாரொருவர்பிறந்தார்அவர்விவேகசூடசியும்வெட்டிமை த்தன
மாகியகாணியாட்சியும் சிவபணிவிடைகள்மாட்சியும்சிவனடியாரைக்
காணும்கண்காட்சியும் உடையவர இவர் குலாசாரத்தன்மையும கன்
மையுஞ்செய்துமலற்பெய்துதாமசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு
ஆறையும்பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலுமவாரும் யாருக்குநரம்
புமசுவாமிக்கு கோரோசனையும்முறையாகவும்இமையாகவும்கொடுத்
துவருவார்சிவாலயத்தில்அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனங்
கசிந்துருகிச்சிவனைபாடியாடிவருநாளையில் திருப்புன்கூரில பரமசி
வத்தைதரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து திருக்கோயிலில் திருவாயிலினின்
றுசிவலிங்கதெரிசனைக்காண ஆவலாகவும்காவலாகவும்வணங்கிப்பாடு
கையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்குமுன்னிருககும்நந்திகேசுரனை விலகு
ம்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார்சுவாமிதெரிசனைசெய்துவழியில்ஒருபள்ளத்தைக்கண்டு
அதைப்பெருங்குளமாய்வெட்டித் தமமுடையஆதனூரெனனுஞ்சே
ரிக்குபபோனார்இவ்வாறுபலஸ்தலங்களைவலஞ்செய்து ஆத்திமாலையணி
ந்தசிவனையேத்தி சிதம்பரத்திற்குச்செல்லமனம்வந்து தம்முடையசா
திகோயிலுக்குப் போகயோக்கியமில்லையென்றுவிசனமடைந்துநாளை
க்குப்போவோமென்றுசொல்லியிருந்தார்சில பணிவிடையா லும்போ
கக்கூடாமையால்அனேகநாள்சென்றும் நாளைப்போவோமென்றபடி
யால்அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்ததுஅதன்பிற
குதிருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்தபின் சுவாமி அவருக்கு காட்சி
தந்ததும் இதனடியில்வரும் நொண்டிச் சிந்தில் தெரிந்துக் கொ
ள்ளலாம்.

உ

கடவுள் துணை.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்

கீர்த்தனை.

—(0)—

கற்பகவிநாயகர் துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன்றனையளித்த காதலனார்பேருபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையே யாம்,

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி.

விருத்தம்,

நந்தணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
கந்தன்முக்குறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்சொலிப்பின்பேர்
நண்புடனுதினாளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கலிவிருத்தம.

தக்ககீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம்
மிக்ககாதையை யெடுத்தேவிளம்பிட
செக்கர்மேகாணியின் றில்லைச்சபைதனிற்
மக்கத்தோ[illegible]மெனுந் தாள்கள்சிரங்கொள்வாம்.

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

சிவகாமிதோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பனைத்தங்கையாகப் படைத்துபயின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருன்பாதமேத்தி
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும்புகழ் பார்த்திடநந்தனுங்கண்
பரம்படிமுத்திதந்த வருங்கதைபகருவேனே.

சுப்பிரமண்யர் தெய்வானை சரஸ்வதி
இலக்குமி விஷ்ணு இவர்கள் துதி,

விருத்தம,

சச்சிதாநந்தசிவனைச்சாந்த நித்தியாநந்தநாதன்
உச்சிதக்கதையைக்கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்
அச்சிலைவேற்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவேனே

௬௩ - நாயன்மார் - தில்லைமூவாயிரவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனினாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிக்கமலமுன்னி
ஓதுநந்தன்சரித்திர முனைந்திடத்துணிந்ததாமே

ஔவையடக்கம

விருத்தம.

சிற்பிகள்காண்போற்சிந்தைபுழுவக்கச் செப்புநல்லின்புரத்திட்டும்
விற்பனங்கண்டவறிவிலானெழுதும் விதமெனமுத்தமிழென்னுந்
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த நாயகற்புலவர்முன்கருத்திப்
பொற்புரவிசைக்குஞ்சீர்த்தனமிதனைபுவியினைமதிப்பர்களம்மா

விநாயகர்துதி

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கணநாதா சரணம் காத்தருள்
கணநாதா சரணம்,

அநுபல்லவி,

பணமாற்சேடன்முங்கிய பாற்மீதினிலே பெருங்
குணமாற்கத்தன்சரித்திரக்கிருபைகண் பாருங்-கண

சரணங்கள்,

சொல்லும்பரணவமூலந் தூயவேதாந்த நாதா
சூலங்குமுனிவ ம் மனத்துகளருத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிமுகந் விநோதா
நாயேன்சொல்லுந்தமிழைநாடிரட்சிக்குந் தாதா-கண

அம்பரமானமன்றுள்ளாரம்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்வலமாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துஉயிர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளரமலுண்டமுதல்பாதுய ரொழிக்ககண
தேசோக்கரதனைச்சிகரமேலைக்கோ புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள்கேவாகுண்ட லாதர
பூசிதவத்குவரம்புகுந்தருளு மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தவோ மாகர-கண

புராணிகற்சொல்-விருத்தம்,

வளம்பெருகருமமோங்கியவாத்
தூரினில் வாழ்ந்திடுமேபுலையற்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயற்விளங்க
வுதித்தநற் தீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரே பெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தசீற் நந்தனாற்சரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிற் றோடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படித்தனனே.

தோடயம்,

இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்,

திருவளர்தருமாததூராற் செறிபிலேகுடிலவதாரா
தருமநெறிநந்தனாற்ப பேராசரித்ரமதனைச்சொல்லவே-ஆஆ
அருள்வளர்சஜமுகசாமி அம்பிகைததாளுஞ்சாமி
அங்குசககரதலநாமி அம்புயத்தாணிதந்துணையேசெய
வண்டணிமாமலர்த் தாரணமண்டலவாழ்த்தியதீரன்
தீண்டுமெளியங்கு தூரன்மன்னுங்கதைசொல்லவேஆஆ

புண்டரீகபுரத் திதன்புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலம்மாமணி வாசன்தாமரைத்தாள்கமிலயேசெய

விருத்தம.

சங்கரன்றனக்குஞ்சண்முகன்றனக்கும் சதுர்முகப்பிரமனுந்தனக்கும்
பங்கயமாற்குங்காமனையட்கும் பாற்கட்பாவலத்தமக்கும்
தங்கிடவட்டவசுக்களானவர்க்கும சதுர்மறையோதுமந்தணர்க்கும்
பொய்யிலமூவாயிரர்ந்தனருக்கும் பொதுப்படமங்களம் புதல்வாம்,

மங்களம்,

பல்லவி,

ஆதிமத்தியாந்தனக்குமங்களம் எங்கள்
அனந்தரந்தனுக்கும்மங்களம்

அநுபல்லவி

பாதிமதிநதியும்பாம்பும்புலி யாியும்
சோதிக்குழையணியுந் துதங்கவாட் புரியும்

சரணங்கள்,

சிலைமைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணாக்கி
சிலவினைத்தபாசி ராமன்சோபத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்து பெருமலிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனங்கள்செய்தமாயமாலினை யெய்த ஆதி

குருபரநாதருக்குங்குறமகட்பாக ருக்கும
அருணகிரிநாதனுக்கும்அருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவெனஉளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குந்தயராசினைத் தந்த ஆதி

கக்கரைமுக்கனியவல்தனைநுகர் பாதற்குப்
சகலதேவர்தமக்குஞ்சகலவசுக்க ளுக்கும்
பக்குவமாகவிதைபாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பரமகட்கும்பங்கயப்பாவையற்கும் விசை-ஆதி

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்,

திருமறையோர்புராண மவையதின்மூன்றுசிவ
வேதியரனைவழிப் பட்டபுராண மீரிரண்டு
கழன்மாமாதகிரதொன் றறுவாமுடிமன்னற்
குறுநிலமன்னவரை வரலணிகற்குலத்தைவற்

திருமைசெரிவேளாளர் பதின்மூவரிடைய
இருவர்சாலியர்குரவாதயில்லினையாளர்
பரதவாசான்றூர்வண்ணார் சிலைமலவாசீசர்
பாணரிவரோரொருவராம் பகருங்காலே
உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லிய
வசனம்.

இவ்வுலகில் பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுககுள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபத்தியையுண்டுபண்ணுகிற பத்திவிலாசத்தைஉ பமன்னியபகவானனவர் அனேகரிஷிகள்கேட்கச்சொல்லுகிறார்பெரி யபுராணமென்று சொல்லடபட்டநூல் சேக்கிழார்சுவாமிகளாலேசெ ய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்திலும் இன்னுமனேகபுராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டபத்திமார்க்கங்களாகிய கடலிலேநீரைக் கையாலள்ளி குடித்ததுபோலாக சிலகீர்த்தனங்களினாலும விருத்தங்களினாலும் சிவபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக்கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனெ ன்று சிதம்பரமகோபாலகிருஷ்ணையன் பெரியோரை அடிவணங்கி ஆ னந்தம்பெருகிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவார்சரித்திரததை யாவரு ம் வினவிகேட்கும்படி சிரமவணங்கினனினெனெ சிவரகசியம் ஸ் காந்தம பாரதம் பாகவதம் பகவத்கீதைமுதலாகியபத்திஞானவைரா க்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ்சாரமாகிய பரமசிவத்தைபத்திபண் ணுமல் இதரவேதபாரங்கதனுயிருக்கிற பிராமணனைப் பார்க்கிலுமப ரமசிவம்பாதாரவிந்தபத்திபண்ணுகிறவன் பறையனுயிருந்தாலும் ப தினன்குலோகத்தையும பரிசுத்தம்பண்ணுவானென்று உபமன்னி யபகவானசொல்ல அதற்குரிஷிகள்சொல்லுகிறார்கள்பத்திஞானவயி ராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றவேதபுராணங்களைப்பார்க்கஅ றியலாம் அன்றியில் அவிவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளருககு எப்ப டிபத்திவருமென்று ரிஷிகள்கேட்க உபமன்னிய பகவான் சொல்லுகி றார்.

உபமன்னியபகவான் சொல்லுகிறார
நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பழனமருங்கணையும்புலையபாடியதுகூறைவீடுதனில் சிறையோ படர்ந்திருக்கும் அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பறந்தேர் டிவட்டமிடும் இளம்பச்சைபிசிதமே லிச்சைகொண்டு கோழிகூவுஞ் சுக்குரனும பாழுங்கொல்லையதனில் வெள்ளெலும்பும் நரமபுர் குவிததிருக்கும் சிறுகத்தைகபடலும் வலுத்திருக்கும்தோலுருங் (க

டு.

ணிகளில்வெருகொக்கலப்படும்வடை சொல்லரியப்பரம்போ லடித்
திருக்கும்வயற்பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்புங் கிறித்தோல்நா
ய்புகளும் அவர்களையில்லெசிறுபிள்ளைகளும் தெருவில்விளையாடிக்கொ
ண்டு அவர்தெருத்தொங்கொடுவார சுத்தமான மிலுபடைமணியரையில் சு
ட்டி இன்னடங்கலைகளில் பூண்டிருக்கும் சக்குதோடுகாதணியும் அரு
ந்தாடைமேல்மார் தாலிடம் யமணியோ தரித்திருப்பார் தெருவாசற்
புறங்களிலே சிக்கிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார் கையைக
கொட்டிக்கொண்டு தளங்கிருந்து முனகமருவுண்டு கெக்கலிப்பார ப
றையாத்தியமும் வெகுகேதகியுடன் திருக்குப புலைபாடி அதிலீசன்
திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும ஒருபுலையாயா சாதிமுறமைநவறு மல்ந
ந்தனாரவர்பெயராம் வெகுநல்லவராயிருக்கத்தெரிவிலுலகில் அவயிர சி
வனடியார் அவர்ககருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடிகோடி சென்
மங்களோ முன்னம்குற்றமரச்செய்தநற்றவமே அவதாரமானதுவே ஈ
சன்அனபுபுரியும்பேரின்பசுகம் கொள்ளைகொள்ளவே பிறந்தார் தி
ருக்கோயில்வலம்சுழன்றுவலுடன் கொய்யும் பணிவிடைகள்ஈசன்சி
ந்தைமகிழ்ந்துகுளிர்ந்திடவே மதுகளபேரிகைக்குமிசை வாரகொடுத்
துப புறந்தோல்கொடுக்கும் மறவாமலேதினமும்நல்ல வாசமபெரு
ங் கோரோசனை தேவாலயங்கள்தோறும தந்துசித்தமுருகிய பத்தி
வெள்ளம் பொங்குகோடிக்கங்குகரை என்றுபேதமறியவொண்ணாது
கண்டர் சந்நிதிக்கீசரவர்போவாரச் சாருந்தொழின்முறையாரும் புக
ல் திருப்புன்கூர்சென்றரனைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிப் பரதவித்த
பின் தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்றுவலுடன்
நாளைப்போவேனென்றாராம் தனைநாடும்பறையர்களோடிவந்து அ
ண்ணே நீபோகாதே நமக்காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொ
ள்ளான் பார்ப்பாரசாதியாண்டே இன்னபாடுபடு முழக்காடுமெங்கே
மக்குத்திருநாளோ அந்தரு யமுண்டே எனனைமாயமிது வென்றேத
டைசெய்தார்சிவன்வடிக்கைதானென்று ஈடிக்கொண்டே அறியா
துபோலிருந்த செம்பொன்னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவேணுங்கருத்
தனிலிருந்துவிடும் அபபுபோலப் பறந்தையாயிற்றுதில்லையருகில்வ
ந்தார்மனந்தேறிகொண்டார் குறைபாரிகொண்டாரெண்டாமணி
யோசைகாதில்கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்கவென்றே கொண்டாட்
டமாய்வந்தார் கையைக்குவித்துக்கொண்டே தனக்கமயிட்டதோவெ
ன்றேமனமகிழ்ந்தார்தெரு வீதியிலேவந்து காவலுடன்கண்டார்தலை
யாறு இருக்கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே நின்றார் மதிற்புறத்தே
வெகுநேத்திவென்றுரிதைபபார்த்ததில்லை மனிந்தார்பரவசியாய் நல்
லபாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானோதில்லைப்பதியென்று எக்
களித்தாராடிக கெக்கலித்தோர் ஐபாவுன் சந்நிதியோ காணுசைகொண்

செங்கேடுஷேசமுடன் தெருவல்பொடித்துத்துளை அள்ளிநடுகேசமுழுதிலுங்காகமுடன் தரித்தார்திருநீராய் சாலுசாஸ்திரவேதங்கள்பாரத்துனாரும் பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல நாளுப்பறச்சாதி தில்லைக்குத்தரிசனமாதரவாய்ப்பண்ணுப்படுபாவி அந்தப்பாவியிருப்பது சொல்லவே என்றேகுளத்தோரமடுக்குவங்கிகின்றார் ஓராப்பெருங்கவலைகொண்டு உள்ளக்குழைந்திட வெள்ளமெனக்கண்ணீர் கரைபுரள இருகைதொழுகாரவர் பெய்தொழுதார் கீழேபுரண்டழுதார் ஒன்றும்மேகன்விழுறைமேயாகாதாவென்றே தலைகுனிந்தார் எங்கள்வேதனையைக்கண்டு ஆசரிக்கும் தெய்வமிடையாதோ பாவிசிதைதங்கெரிய விசுதித்து வாவென்றழைப்பரோவின்னில வானவர்கள்போற்றுமனமிலாக்கனகசபைநடனம் தண்ணீர்காட்டைகளித்திடாயடியேன வருந்திததுதிப்பேனுஎங்கள்வாணுஞருகுதாளிணையேயடடாயிதன்னைவென்று உயிர்அங்கர்விதியைசசுறிவந்தார் இரவும்பகலோபாரனைதசன்கண்டு விசுவாச முடன்பாலகிருஷ்ணன்பணியும் திருப்பாதமுள்ளதில்லைநாயகனே கனவிலுருவாகிவந்து காட்சிகொடுத்துகடாட்சித்தபின் எரியிலிடமூழ்கி வெகு இன்பம்பெருகிய அன்பருடன் வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லைவேதியர்வேதியர் கைதொழுதார அங்கம்புளகிதமாய் செம்பொன்னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டாரதிந்திலரால்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவனடையிருந் தாலும்நீச

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்தங்கள்
குலவண்மைதவறாநெறியி லிருந்தாலும்
வேதமுடிதாவுமுணர்ந் தாலுமமாயை
விலகாதொருநாளுந்துலையாத துன்பம் நீச
களவுகொலைசெய்து வந்தாலும்பழிக்
காரருடன்எந்நேரங்கூடியிருந் தாலும
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும நல்ல
மனிதனவனிடமைகமாதலிபனு காது நீச
எத்தகருமங்களசெய் தாலும்எங்கு
மிடையாதகொடையாளியெயமவிருந் தாலும்
சோத்திரகீத்தமிருந் தாலும்எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழுமபாதம் நினையாதான் நீச

வசனம்

இப்படியே பத்திசெய்தாலும்போது மற்சாதி வருணாச்சிரமமங்களினாலே ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும் ஒருஇதிகாசத்தைச் சொல்லுகிறார் பூருவத்திலே தில்லைவெட்டியானென்றும் ஜாம்பவனென்றும் ஆதனூர்நந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்று மபேர்பெற்ற இம்மூன்றுபேர்களும் திருச்சிற்றம்பலத்தைஅடைந்தார்கள் இம்மூன்றுபேர்களில் நந்தசாம்பவனென்பவன்மாத்திரம தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும பார்க்ச சாபப்பிரவேசமானுனென்றுசொல்ல ரிஷிகளெல்லா மானந்தமடைந்து உபமன்னியமகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து பாடிவணங்கிஅஞ்சலிசெய்து ஓய்சவ மி எல்லோரும பார்த்திருக்கையில் முத்திபடைந்ததிருநாளைப்போவாரென்னும் பெயர்படைத்துபேருபெற்ற சிவபத்தருடைய சரித்திரத்தைச்சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்துககேட்கும்போது உபமன்னியமகாரிஷியானவர மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடையகுணங்களை வாணிப்பதைப்பார்க்கிலும ஈஸ்பரபக்தர்களுடையகுணங்களைச்சொல்லுகிறது மெத்தவும்புருஷார்த்தமெனறு சொல்லத தொடங்கினார் பிதமபரத்திற்கு நாளைக்குப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன்சொல்லிவந்தபடியால் நந்தனுக்குநாளைப்போவாரென்று பேருண்டாச்சு ஆகிலும் ஈஸ்வரனுடையகுணங்களைச்சொன்னாலும சொல்லலாம பத்தருடைகுணங்களைச்சொல்லயாவர்க்குத்தெரிந்தமட்டுஞ்சொல்லுவேர மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தகண்ணீர்வடித்து மனங்களித்து பரமசிவனை நினைத்து வாயால்துதித்து ஆகதும ஆத்துமிகளாயிருக்கின்றதாபத்திரியங்களினாலே வருத்தத்தையடைந்திருக்கிறசேந்துகளுக்கு அமிர்தமவருட்சிதம்போலே நந்தனாருடைய புண்ணியத்தால அமிர்தத்தைவருட்சிக்கத்தொடங்கினார

கீர்த்தனம-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்ஆனாலுமத்தி
யந்தமபக்திரச கெந்தஞ்சொல்லச்சொல்ல — நந்தன்
நந்தன்சரித்திரமவெகு அந்தஞ்சிவனாருக்குச்
சொந்தத்தலையும்பவ மந்தக்கேட்டபோக்கு — நந்தன்
ஏதுஇவனைப்போலேசாதுபூமியிலிருக்
காதுஅரிதுஇருகாதுபடைத்தபேர்க்கு — நந்தன்

வாடிமனதிளைப்பாடி அமராவென
நாடிகனகசபை நாடிச்சேருவேனென்ற நந்தன்
அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலந்தனனோடுமுக்
கொண்டுதற்காநாட்குல் விண்டுஆதரிநால்வாழ் நந்தன்

கீர்த்தனம் - இ - ம - கமாசு - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்சரித்திரம
தேனிலும்பாலிலுமினிதுகண்டீர் திருநா
சிததமுருகியசிவயோகிகளுங்
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம்பணியும் திருநா
மேதினிபுகழுமாதநார் விளங்கவந்தமாகவுஞ்சாதனை பெருகிய
பேதமில்லாதவன்வேதகுருநாதனைப்பணியும் திருநா
மனதிற்குற்றமில்லாதவன்கிர்தைவஞ்சனை மாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலுமநினைவிலும்சிவபதங்குருபதம் திருநா
கருத்துனைகளித்திதுப் பெருத்திடவாசலும்
சாதிமுறைதவராதவன்பவசாசத்திடைமுழுகாதவன் திருநா
பதமாயாதிகளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெய்யிதுவல்லவென்றறிந்திடும் திருநா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீரோபோற்றும பழையவளம்பதியாகும்
திகழ்ந்துபுனல்கொள்ளிடம்பொன்செழுமணிந்துரைக்கரத்தான்
முகர்ந்துதர விருமருங்கு முளரிமலர்கைகையேற்கும்
அகனபனைகீர்கன்னுட்டு மேற்காநாட்டததாற்

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகிய உலகமெல்லாம புகழும்படிக்கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைதேசாம்செய்யும் மாடமாளிகைகூடகோபுரத்தோடு மணிமாதிகள் வெள்ளாட்டிகள் வேலைசெய்யும செல்வத்தோடும வேதவேதாந்தத்துவஞானமறிந்து சகலசாத்திரம்பெற்ற வேதியரோடும் மற்றமூன்றுவருணச்சிரயங்களகோட் சூழப்பட்டு பூலோகதலமகமென்று சொல்லப்பட்

ட.ஆதனூரென்னுங்கிராமத்துவெளியில் நடுசெஞ்சையிலங்களாலே சூ
ழப்பட்டிருக்கிற கடைசாதியார் குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கொண்டா
டிச்சொல்லுவார் ஏனென்றால் ஸ்காந்தபுராணத்தில் அஞ்ஞபேர் கா
ண்டத்திலே சிவபத்தன்குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கைலாசமென்றுவர்
ணித்துச்சொன்னபடியால் உபமன்னியபகவான் மிகவுங் கொண்டா
டிச்சொல்லுகிறார்

சிந்து,

பழனமாதுங்கலையும் பலைப்பாடியதுங்கூரைவீடுகளில்சுரையே
படர்ந்திருக்கும் அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பரந்தோ
டிவட்டமிடும் முளம்பச்சைபிசிதைமேலிசைசைகொண்டு கோழிகூவு
ங்கூங்குராலுங்குராருமபாழுய் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும
நரம்புங் குவித்திருக்கும பலகொட்டிவிதித்திடும் குட்டைகளில் நன்
டோடியிருக்குஞ் சிறுநத்தைகள்வலுதிருக்குந்தோலூருங்கேணி
களில்வெருதொலலைப்படு மாடைசொல்லரியாப் பரமபே அடித்திரு
க்குமவயறபக்கங்களில் மெத்தநொக்கெலும்புங்கிழித்தோல் நரம்புக
ளும அவர்க்கினமில்லை சிறுமீனுலரும தெருவில விளையாடிக்கொண்
டு அவற்றெங்கினமபாடுவோர் சுந்தரமாம் இலுப்பை மணியணையில்
கட்டி இண்டங்கலைகளிலபூண்டிருக்குந்தலைகளில் பூண்டிருக்குஞ் ச
ங்குதோடொதணியும அங்கதாடேமேயவர்தூவிடமாயமணியோதரி
த்திருப்பார் தெற்குவாசற்புறந்தனிலேலிக்கொண்டுகொண்டாட்டமா
யிருப்பார் கையைதகொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவண்
கெக்கலிப்பாற்பறவாத்தியமும்வெகுநேத்தியுடனிருக்குமபுலைப்பாடி
அதில்ஈசன்திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலையரவர்சாதிமுறைத்த
வராதவராம நந்தனாரவர்பெயராம்

வசனம்.

இவவிதமாய்க்கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வாற் இப்பரி
வுடன்சிவன்கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடுமெந்தராபதி லூற்புலமை
யாண்டதொழில் நாமயத்திலொப்பிய நந்தனரொருவ ருண்டாயிருக்
குப புலைப்பாடியில் பரமசிவபாதாரவிந்தத்திலயிருக்க அந்தரங்கப்
பொருந்தினவராகிய நந்தனாமிகபுத்திபரிந்திருந்த ா வீச்சுடன்சேற்
றில்பிறுக்காலும்பிளாளைபூச்சிமேல்சேரொட்டாது அத்தன்மைபோ
ல எத்தனைகாரியமிருக்கினும் முததியளிக்குங்காத்தனுடைய அத்தனை
-ளாமுக ..ாயெ சித்தத்தில் நித்தமும்வைத்து உத்தமபத்திபெற்
றிரு.. மற்றுமதங்காத்கற்றுமறைத்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இ
ப்படியெல்லாருமிருந்தும நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகம்பொ
ல்லாங்குசொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவர்வெகுநல்லவராயிந்தத்தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்

வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியிருக்கிலே இவனாய்போ லபத்திமார்க்கத்தில் மிருக்குகவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறும்ஆரிருப்பா ரென்றுநினைச்சொல்லபோகாதவாக்கடந்த பரமசிவ பதமானெ ன்று சொல்லப்படும்

சிந்து

அவர்க்காருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடிகோடி சென்மங்க ளோமுன்னங்குர்றமறச்செய்த நற்றவமே அவதாரமானதோ ஈச ன் அருள் புரியப்பேரின்பசுகங்கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார் திருக் கோயில்வலஞ்சுழன்றுவலுஉன் செய்யுமபணிவிடைகள்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

ஊரில்விடுபறைத்துடவை புண்வரிமையாக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினால்
காரிலையமுக்குடுமிப் படையண்ணல்கோயிறொரும்
பேரிகையேமுதலால் முகக்கருவிரவினுக்கும்
போர்வைத்தோல்விசுவாறென்றினையனமபுகலுமிசை
நேரவெத்தவீணைக்கும யாழுக்குநலமையாற்
சேரவேதந்தியர்தேவரபிரானார்ச்சனைகட
காம்வத்திணுடன்கோ ரோசனையுனிவையளித்துள்ளார்

வசனம,

இந்தப்பிரகாரம நந்தனார்சிவஸ்தலங்கள்தோறுமபோய்சுவாமி யைத்தோத்திரஞ்செய்கிறதெப்படியென்றால்

தரு இ-மகாமபோதி-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

செந்தாமரைமலர்க்கு
செறிகமறைக்க
எம்பிரானைக்கபிஷேகத்
தீர்த்தொழிந்தாற்புன
சிவசரணமூர்த்தி
திமிலவதார

மோரவைகளுபமேடையும
ளாட்டமேமந்தமேளரும்
கோரோசனைமேற
வாட்டம
ஞானசமபர்தரெனக்
மாகலத்தசீர்காழி

புவனரட்சகனாகிருக்கில நாயகியேர்திப்
பூரிபிதார்வெகு வாக
ஒருபொற்புறமுமதி ளோக்கியமாயூரத
துவங்கமேஸ்வரனா தீசனாமிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருணிக்குத்தோல் நரம்பினைவதநதா
யிவுலகிர்புகழுவுங்கன் டையனா
உமையொருபாகத்தி லுயர்பரமன்றரும்
னொருபகலிங்கன் ராகமாய்வேடஞ்
சமைதந்துபின்பனுமீதிச சோமன்றனகுக்காடசி
வந்தவாருர்ச்சென்றன் பக

வசனம்

பின்னும்மந்தநா தான்செய்யுந்தருமமேதென்றால் இவரபுலையனைபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்-வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில் வந்துதடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருகிய வாய்குளறிஉரைதமொழி ஒருதரமழுது ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து செக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்துஒருதரம்வெறுத்து சுகமறந்து அகமிகழ்ந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுள்ளமுருகிஆனந்தவெள்ளப்பெருகி கள்ளங்கருதிச்சிவனேயென்றுவாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி காலவலிக்கக் கூத்தாடிநிற்பவொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையால் வாயசையாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போலநிறைந்துதன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக்கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுபோலிருக்குதுவாங்கிக்கொள்ளுவீரமத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்குநல்லவிருக்கிக்கட்டுமவிச்சை வாரு
பேரிருக்குதபோதுந்திலமபெருமையைக்கொண்டாடிநெஞ்
சிற்றைகின்றதில்லைப்பதியில்சேருதற்குபாயந்தேட வாரி
சிறியவனுன்சாதியொன்றுமலியபதலனுவேலைமு
சிவபெருமானுக்கடியேன்செய்யுமபணிவிடையிது வாரி

சிந்து.

செய்யும பணிவிடைகள்ஈசன் சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
மத்தளபேரிகைக்கும இசைவாய் பொருந்தும புறந்தோல் கொடு

த்துமறவாமலே தினமும்நல்ல வாசம்பெருகும் கோரோசனையுமதே
வாலயங்கள்தோறும தந்துபித்தமுமெரியபத்திவெள்ளம் பொங்கோடி
க்கக்குக்கனாயென்றுபேதமறவென்றனுக்கண்டீர்சாதியில்நீசனவர்

வசனம்

இப்படிபக்குசெய்யாநின்ற நந்தனுருடைய வரலாறேதென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தூககடா-ஆதிதாளம்.

ஆதநூரிலொருவேதியர்க்குவ்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன்
கோயிலாதவங்கல்சாதியர்க்குச் சிவகுணங்களைமிகசசொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவமென்றா

நந்தனார் சிவதரிசனஞ்செய்ய வேண்டியதற்காக தங்கள்

சாதியரைக்கூப்பிடுறார்.

கீர்ந்தனம்-இ-ம்செஞ்சுருட்டி-ரூபகம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர் சிவ்

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக் கொடுப்பாரந்த

சரணங்கள்.

அற்பசுகத்தைநினைத்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமிது கானல்சலமபோலேயெண்ணி சிவ
ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுக்கரிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவியேனே சிவ
மானிடச்சென்மங்கொடுத்தாற் தன்னைவருந்தக்காங்களைத்தார்
தேனும்பாலும்போலல்சென்று தேரடியில்நின்றுகொண்டு - சிவ

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுதம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியொடொருப்பட்டங் காதனூர்தனிலிறந்துபம
வருத்தமுருக்காலினல் வந்தவ்வூர்மருங்கணைந்தார்

வசனம்.

நந்தனரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச்சேவிப்போமென்றுநெடுநா
ளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்யநந்தனரும் பறையர்களுக்கு மூண்டா
னவாக்குவாதம்.

அவர்கள்-குலஞ்செய்யுந்தொழிலிறவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமேயென்றார்

நந்தன்-தேருந்திருநாளைக்குமிருந்துபோகுவோம்வாரும்வாருமென்று வருந்தியழைக்கார்

அவர்கள்-பொறுமைபெறாதிருப்பண்ணிப்பமல்ல றிபோவோமென்று பதிலையுமுரைத்தார் சேரிகையைக்காலி சிலதுபோவந்தார்

பதினெட்டுப்பேர்கள் பறையுடன்வந்தார நந்தன்மாடுபோல்ஞானமார்க்கம்பொழிந்துகவுரணிபோலே தானங்கேகின்றார்

அவர்கள் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன்வெறுங்கை போட்டுபோக லாகாதென்றார்

வாருடன் தோலுமரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சிறிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குபகுதி பொருகவே செந்நிமிஸ்நீரிட்டார் அவர் சந்நிதியென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-வராளி சாப்புதாளம்.

இவர்-சிங்காரமான பன்றுபாடினார்
அவர்-அங்கங்குதித்துக்கொண்டோடினார்
இவர்-கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்-தாராளமாய்வாசங்கொடுத்தார்
இவர்-சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்செபித்தார்
அவர்-தவமிதேயென்றுரசித்தார்
இவர்-ஆசைப்பெருங்கடலதாண்டினார்
அவர்-ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்-அளவில்லாவானந்தமடைந்தார்
அவர்-அளவில்லாக்களிப்பெய்திருந்தார்
இவர்-திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்-விருப்பமோடுவனைக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருங்கூடிச்சிவனையடிக்கடிவணங்கி அரகராவென்றவாக்கிற்றுக்கம பரமனைபரவிவார் இப்படிநந்தனா டதினெரு பேரபறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்

சவாயி

கல்லவர்த்துவிதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வர்த்துசோரும் பல்லிசைந்துதெங்கள்

குலந்தகத் தமாக்க மலைவந்து போக்க
நலங்கொண்டோமென்று நிலைகொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தஸ்தலத்திலே நந்தியும்பெரியதானபடியினாலே லிங்கதரிசனஞ்செய்யமுடியாமலிருப்பதால் நந்தனார் துயரமடைந்துசொல்லுகிறார்.

௧௫ இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

அரகர திரிபுராந்தக சிவசங்கரா வெங்கள்
அம்பிகையொருபாகா — எங்கும்
நிரந்தரமாயென்றும் வெள்ளைபோலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் — யோகா
வெள்ளைவிடைமேல்வரும் விமலநயசிவாய
விளங்கும்வேதமுடிவே — நால்வர்க்கும்
தென்முகச்சிவனுமா போதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்தவ — வடிவே
மானும்மழுவும்மரகத வாகுவலயமும்
மல்குசூலபாணி — எளி
தேனுங்காணத்தரிசனந்தரவலையுட
னெழுந்தருள்விரிந்து — தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுன்னமே மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்க நினைக்கானேனே — முன்னம்
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி — பூணேனோ

சவாவி

சிவலோகநாதன் திருச்சன்னிதானம்
மலையாகியநந்தி மறைப்பதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைக்குதோவென்றார்

வசனம்

என்றுசொல்லியநந்தனார் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வழிமறைத்திருக்குதே — மலைபோலேயொரு
மாடுபடுத் — திருக்குதே

பாவிபறையனித்தவூரில்வந்துமிவன் பாவந்தீரேனோஉந்தன்
பாதத்திற்சேரேனோ எறேனோ பிவலோகநாதா வழி
தோடியில்நின்று தெரிசித்தாலும்போதும் கோயில்வர மாட்டேனே
ஐயனே ஏரடியிலமிருல்போதுமங்கேநின்று உற்றும்பார்க்கச் சற்றேவி
லகாமல் வழி

வசனம்

இப்படிநந்தனார் தரிசனங்காண ஒயாமல் அலட்டும்போது சுவா
மிநந்தனாமீதிறங்கி நந்தியைவிளக்கசொன்னாம்

பெரியபுராணச் செய்யுள்

பேரேறுமிசைபாடித் திருக்கொண்டம்திருவாயி
லேரேறும்பிடவேண்டு மெனநினைந்தாற்கனுநேர்வாற்
காரேறுமெய்ப்புன்கூற் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
பேரேற்றைவிலங்கவருட் புரிந்தருளிபபடுத்தார்

கீர்த்தனம-இ-ம்-துக்கடா ரூபகதாளம்

ஒருநாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைபோவானொனுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தங்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்தகுற்றம

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்திதானம்மறைக்குதாம்மீ சற்

அநுபல்லவி

நற்றவம்புரியுமநம்மை திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார்

சரணங்கள்.

சர்திமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்தயேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம
வேதகுலத்தைபோத்துறான் விரும்பியேற்றுறான் சற்
ஜகலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்
பக்தியில்கரைகண்டவன் பாறத்துபாற்த்துண்டனவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற்

வசனம்.

இப்படிஸ்வமிசொல்ல நந்திவிலகினாற்

துக்கடா

நந்திதூரவிலகிநின்றாற் தன்சாமிமனதைகொண்டார
இவன்நல்லபத்தனென்றாற் அட்டீகாது வெட்கங்கொண்டாற்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

மற்றதெல்லாமபொறுப்பேன்
முதறிநாலுங்கொடுப்பேன் மற்ற
பக்தனுக்குகுற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் மற்ற
திங்கென்றவனைத்துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொருக்கமாட்டேன் மற்ற
பசிக்குதென்றுவருவாயிலொருவனை
பொசிக்கப்பொருக்கமாட்டேன் மற்ற

வசனம்

இப்படியேசுவாமிசொல்லுமபோதுநந்திமனதகலங்கிதூரவிலகி நின்ருன் நந்தன்சிந்தைகுளிர்ந்துஅளவில்லாத ஆனந்தமடைந்துகுதித்தார்கெலித்தாற கொண்டாடினுர் துதித்தாற்திருவடியுள்ளே பதித்தாற்எங்குஞ்சிவமாகப் பாவித்தாற்

கடுக்கா

குதித்தார்மனக்களித்தாற் உள்ளங்களித்தாற்
பள்ளுபடித்தாற்கண்ணிற் வடித்தாற்பற்களைக்கடித்தாற்
ஒருதரங்துடித்தாற் இருதரம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனுற்தரிசனஞ்செய்தார்

துக்கடா--ஆதிதாளம

சட்டமாகச்சந்நிதானங்கண்டுதடை தடடினுற்கைகொட்டினுற்
அஷ்டமூர்த்தியெவருக்குமென்று கூத்தாடினுற்பணபாடினுற்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினுற்மெய்வேண்டினுர
இஷ்வதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினுருள்ளகண்ணினுற்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப்பேசினுற்
சென்மங்கெட்டதென்று தன்னையேசினுற்
இஷ்டமானதன்செனங்களோடும்வர கட்டிமுத்தமிட்டிலாவினுற்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினுற்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனுற் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தோற் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடனெ மிவர் வாழிவாழியே தெரி

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக் குட்டிப்போட்டுத்
துதித்துத்துதித்துச் சென்றுபாடித் தீப
போற்றிப்போற்றியென்று பொன்னடி வணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டுத்   தெரி
அர்ச்சகர்த்தரவரிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவயோகாந்தமாகப்   தெரி

வசனம்.

தெரிசனஞ்செய்தபின்பு கொண்டுவந்தபணியீடைசெலுத்தி அவ்விதியிலேமட்டைப்பூரங்குட்டையைக்குளமாய் வெட்டவேணுமென்றுவிசாரமுற்றுப்பவனிவருமத்தையறிந்துநாளைப்போவாரவேகுளமவெட்டதாளப்போகாதென்றுதன்பிள்ளையைஆளாகப்போகச்சொன்னார்

துக்கடா.

மாளப்பிறவிபோக்கும்பிள்ளையாரவந்தார்
நாளைப்போவார்நீயாரப்பா   வென்றார்
பிள்ளையார் நானின்னாளப்பாவந்தே   னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டைக்குளமாய்வெட்டுவே   னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டினால்புண்ணிய   மென்றார்
நாளைப்போவார் அதட்டுமெட்டு   மென்றார்
பிள்ளையார் குளம்வெட்டுமெவெட்டு   மென்றார்
நாளைப்போவாரஅம்பாயப்பதக்குநெல்லைக்   கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்பனேபோதும்போதுமென்   றுரைத்தார்
நாளைப்போவார் களிந்துதிருவிகற்பமா   யிசைந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டுதற்   கிசைந்தார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்   கணநாதர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன் சாம்பவி   யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத்   தாமரையுமலர
சடாட்சரமாக்குகன்   கணபதியுடன்மன்ன
காதலெல்லருக்குமின்பப்பேற்   தயனுசிதமென்னதடா

சரணங்கள்

சங்கமுலாவியதாமரைபூக்கு   சதிக்கமிகுந்திடுஞ்சேற்
சேல்லடைவாய இறைக்க கரையுங்குதிக்க

கர்க்கிரமிருக்குபரவைசெய்முழுமுநிவரும் குழும்
சோமசூரியர்க்கள்சகமுடன் வக்குமாழ
விக்கையுடனேபலவேள்வியக்கனர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கிலைமுயங் கலங்கமில்லாமற் றய்யதாக
ஓதிவேதவிவாதங்காண்பிக நானாசும்பமலைக்க
ஒதிருமுங்குருகின்குலமுமடவிதித் சான
மீனுமருவுமங்கேதனசகுநிமுதுக வொடுக்கச்
சுரபிக்கூடமாமகளிர்க்குலங்கள்தங்கும் அங்க
மாகால குமுதவார்மலர்ந்ததுஅங்கே கீரட
வல்லிகளைசுற்றுவிட்டெட்டலைவர்களுங் கொண்டாடபடாக
வாசனைதங்கியமாஎல்லிகைமுல்லையின்சாலைசந்தனச் சாலை
வாழைபலாக்கமுகுமகனமானபலாச சோலை
ஆசைபாகாயிலமுறுவே நடிக்க
அருமறைபுராணங்களைதினமும் படிக்க
கேசுவாவுந்திவயந் திருக்கமாகுமென் றந்தத
திசைதேவர்களும்புகழ் இலங்குணத்தன்சொருபமாக
நாளைப்போவார் திவத்தைக்கோக்குபார்த்தாய்
குளாவெட்டியிருக்கவுமகிழ்ந்தா
பின்னெபாரிருக்கக்கண்களிப்பாற்

வசனம

இதெல்லாஞ்சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டுமுன்போலவேகோயில்வலமவந்துதன்னுடன்வந்த பறைச்சேருபேர்களும் ஆதனூர்வந்துசேர்ந்தார

பெரியபுராணச்செய்யுள் விருத்தம்.

இத்தன்மையிசைத்தமகிழ்ப திலவுந்சென்றிறைஞ்ச
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிசைசெழுந்த
சித்தமொடுதிருத்தில்லைத் திருமன்றுஞ்சென்றிறைஞ்சி
உய்த்தபெருவகாவலுயர் மொழியாதுமன்றாதித்த

சிந்து.

பேணிச்சருங்மொழின்முறைப்பாரும்புகழ்திருப்புன்கூர்ச்சென்றரனைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிபபாவித்தபின் தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்று வலுடன் நாளைப்போவேனென்

வசனம்

நந்தனூர்த்திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகநாதனைதரிசனஞ்செய்து ஆதனூர்வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்க[illegible]ங்கிட்டார் தில்லையம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலமொன்றுசொல்லத்தலைப்பட்டார்சேரியிலுள்ளபெரி
யோர்களைக்கூப்பிட்டார் வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-யாக்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேனே தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப்பார்புகழ்தில்லைச — சிதம்பர

சரணங்கள்

ஒருகாற்சொன்னூ லுலகங்களுய்ச
பிருவினைபயனில்லை யென்றுறுந்தில்லை — சிதம்பர
பாதிராத்திரியில்பண்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் — சிதம்பர
இறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறயனாய்ப்பிறந்தபாவங்கள் தொலைபச் — சிதம்பரம்

வசனம,

நாளைப்போவாரதனைக்கு தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டிய தற்காக
க்கற்பகப் பிள்ளையாரைவேண்டுதல்

விருத்தம்.

காவலுடன்பூரிபடச்சாய்ந்திடுவான் செங்கமலக்காலத்தூக்கி
கோலமிடநடமிடுந்திருமன்றுள் நாயகனே குருபரந்திரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென்று நற்புறங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாசல் கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம

நந்தனா சேரியிலுள்ளபுலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்ப
ரம்போய் தரிசனம்பண்ணவேணுமென்று ஆசையுற்று புத்திமார்க்க
ங்களைச்சொல்லலுற்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைபபோகாமலிருப் — பேனோ-இந்த்
நாற்றசரமபுகுங்கஞ்சமப் — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாறுமுட்டையுங்கண்டேவிப் — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாளைவிறைக்கழிப் — பேனோ-நான்

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-அந்த
சமனாரக்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ யான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோபிய
ஞானகனகப்பாராமலிருப் பேனோநான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மமடைப் பேனோநான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇல்லை
நாதனைக்காணாமல்பொசிப் பேனோ நான்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாரூங்
கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால் காணு
முத்தியளிதரும் பாதத்தில்
மூவாயிரம்பேர்கள்பூசிக்கும் பாதம்
சத்திக்கிணையான பாதம்வேலை
சாஸ்திரங்கள்நாலுதேடிய பாதம்காணாத
காலனைச்சிறிய பாதம்ஜன
காதிகளுக்குள்ளேசெலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பீடிகை பாதம்காணு
ஆசையைப்போக்கிய பாதம்பர
மானந்தனள்ளத்திலாடிய பாதம
வ சம்பொருந்திய பாதம்இல்லை
மாகாளிநாணவேதூக்கிய பாதம்காணு
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்காட்டி
பாம்புபுலிக்குகூத்தாடிய பாதம
கோலச்சிலம்பணி பாதம
கோவிந்தராஜாதெரிசிக்கும் பாதம்காணு

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம்வீணாகப்போகலாகாதென்றுகூப்பிடுவார்.

கீர்த்தனம் இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள்எல்லோரும்

சா

நல்லோர்பலரிந் தில்லையம்பல
நாமுன்பாதமபலரித்துகொள்வோம எல்லோரும் .

கண்ணிகள்.

வாருங்கள்பரமானந்தமிருக்குதுபாருங்கள்
சடலமெடுத்தபின்னேதுமேகண்டிலிர்
விடமெடுத்துணடேவெளியந்தேர்வர
வடம்பிடித்திடவாருங்கள்தில்லையில்
இடமபிடித்துநாமெல்லோருமவாழலாம் வாரும்
சொல்லடாதில்லைசிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைசக்கிதின்னாலே
இல்லடாயிந்தமாயம்பிலவினையைக்
கொல்லடாசிவலோகங்குடிபுக வாரும்
கள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தனாசொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லையம்பலத்தாண்டவா
பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே வாரும

வசனம்,

இப்படிவாருங்களென்றழைக்கபுலையர்வராமலிருக்கநந்தனார்நல்லவார்த்தையைசொலலிப் பலையனா சிவநாமத்தைச்சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நந்தனார்தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையாகளப்பேச்சென்றுசொல்லச்சொன்னார்
நந்தனார்சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர் இங்கேவாவென்றுதில்லென்றார
நந்தனாற்சற்றேயாகிலும்சிவத்தியானமபண்ணென்றார்
புலையாநத்தையொடுபானமபண்ணென்றார்
நந்தனாதிருச்சிற்றம்பலமென்று பிலக்கச்சொன்னார்
புலையாவெறுச்சகம்பளமென்றுபிலகச்சொன்னார்
நந்தனார்சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்
புலையர்ஏரியில்நல்லமாரியிதென்றார்
நந்தனார்விட்டநாள்பின்யாம்விட்டுநாள்மறவாமல்

நிஷடைபண்ணாதசென்மம் கஷ்டமென்றார்
புலையர்விட்டவினையைமுளையாமல் நட்டபயிரபலியாமல்
கெட்டுதானுய்கிராமகஷடமென்றார்

நந்தனார் உங்களபுலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர் எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் தேவாதிதேவனைதெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் பாவாடைராயனைபாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார் அனைத்தாளுமீசனைக்கன்புசெய்யென்றார்
புலையர் இனத்தாரைநொந்தவாக்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் பதனைத்தூற்றிநெல்லளப்போமென்றார்
நந்தனார் பெண்ணாசைமண்ணாசைவிடுதலேநன்றாம்
புலையர் என்னானுமுன்னாலேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் அப்பனோடிஇஷ்டமுடனானிருப்பேன்தடையேது
புலையர் கப்பலோட்டிபட்டகடன்கொட்டைதூற்றாலதீராது
நந்தனார் பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் அழுதழுதிட்டாலம்பலத்தேகேற்குமென்றார்
புலையர் உழுதுப்பயிரிட்டால்உள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றதென்றார்
புலையர் புத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் குஞ்சலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் தாண்டவத்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்
புலையர் தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் இஷ்டபடிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர் கஷ்டபடமாட்டோம்கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருகதெய்வமென்றார்
நந்தனார் நலத்தைக்கொடுக்கவந்தநற்குருவென்றார்
புலையர் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் பலவழக்கம்நானறு வென்மறையாவென்றார்
புலையர் குலவழக்கமறியாதகுருடாவென்றார்
நந்தனார் நாக்கறுப்பேன்சிவனைப்பழிக்காதிருவீரென்றார்
புலையர் மூக்கறுப்பான் [illegible] நமைப்பிரிந்திரேயென்றார்

வசனம

நந்தனும்பெரியோருடைய அநுஷ்டானத்தைப்புலையர்களுக்குச்சொல்லுகிறார்

வேறு.

நந்தனார் சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமைதாசசம்பிரதாயம்
புலையர் சேரியேசொர்க்கமேறிவேகைலாயம
மாரியேதெய்வம்மதசம்பிரதாயம்
நந்தனும் படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால குசலம்பிரதாயம்
புலையர் பிடிப்பதுநண்டு பொசிப்பதுகுறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளுகுசலம்பிரதாயம்
நந்தனும் பாறைக்கடப்பர் பறவெளிதாண்டி
கோறைபறுப்பர் குலசம்பிரதாயம
புலையர ஆறுத்தில்குளிப்போம் அருங்கோமைவந்தால்
கூழைகுடிப்போம குலசம்பிரதாயம்
நந்தனும் ஆசையைப்போக்கிறும்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்
புலையா பூசைகள்புரிவோம பொன்னேருழுவோம
கூசாமல்வாழுவோம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார மையத்திலாடியனைக்கவிழ்த்தி
வையகத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம
புலையர் கையிலேகலப்பும காலிலேசேறும்
மெய்யிலேபாக்குபரசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபக்திபண்ணினால் அணிமாதிகள் அடையலாமென்றுநந்தனார்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம் இராகம் நீலாம்புரி ஜம்பை தாளம.
அஷ்டமாசித்திகளைப் பெறலாகுமில்லை
லானந்தத்தாண்டவன கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் வீதிவலமவந்தீசன்
இணையடிதொழுதற்கு இனிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள் வாருங்களென்னுடனேநீங்கள்
வயோடதேட்டவருவீரென்றழைத்தனே

கருமலைச்சோலைபோதாமுந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுலதுகூழ்க்கஞ்சிபோதுமவாய்
பதறிவார்த்தைகள்பேசிபபசமபாதேபோடா

வசனம.

நீசொன்னபடிகேட்டதில்லைஎங்கள்நிச்சயமறியாமல் பேசாதேநீ சொன்னபடிபேகேட்பதில்லை.

ஏசல்.

புலையற் பாரப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறைபனைக்
காப்பாற்றமாட்டாதுகைவிடுவீரென்றாற்
நந்தனாற் பாப்பாரத்தெருவென்றுபார்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார
புலையற் அடுக்காதவார்த்தையை அல்லுமபகலோதியே
பிடிக்கிறீர்பிடிவாதம போதுமேயென்றார
நந்தனாற் கடுக்காயைத்தின்பரோ கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காததானாலும கொள்வீரென்றாற்
புலையற் பித்தனென்றுசொல்வாற் போருலகிலெல்லோருமே
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றாற்
நந்தனாற் பித்தனாயிருந்தாலும பிறவியறுத்தவற்க்கும
முத்திகொடுக்குமநல்ல மூர்த்தியவனென்றாற்
புலையற் இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துகிறீரிதுவென்ன காரியமோவெனறாற்
நந்தனாற் இத்தனைநாள்சென்று ஈசனடித்தாமரையைப்
பத்திசெய்யின்மனந்தோறும் பாக்கியமீதெனறாற்

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபக்தி
மார்க்கங்களெல்லாம வரிசையாய்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார ஈனமாஞ்சாதி
பிடித்தறிவாமல் புலமபுவாரன்றோ

விருத்தம,

வங்கணக்காயாவந்தார் வாழ்ப்புடப்பேசவேண்டாம
சங்கனைப்போலேபேசிச் சாதித்துக்கொண்டாயன்றோ

பக்குவகாலமவந்தால் பரமனருள்திருக்குமந்தான்
சக்கனாப்போலேதோன்றுஞ் சாதிபபாம்முத்திதானே

வசனம்

புலையர்களனேக ரானபடியால் பலவிதபலா சொல்லுகிருர்

ஏசல் கீர்த்தனம் இம் புன்னாகவராளி ருபகதாளம்.

புலையா ஆண்டிப்பரதேசிபரகாரவென் மவர
மேலண்டுதெய்வமதுவிளங்காது வென்ருர்
நந்தனா முன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று ஆசிக்கு வென்ருா
வேறொருபுலையாநாத்தைப்பிடித்தியேகடவுளட்டலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ்சுகமது வென்ருா
நந்தனா கூகதுவனாவந்தா கூப்பிடுவேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னாயி வென்ருர்
வேறொருபுலையத்மா னுமருக்கனுமவாழ்நின்றவிடத்திலே
யானுமிலுமுங்கனுக்கமூகைபோ வென்ருா
வேறொருபுலையா முக்குநுனியைப்பாத்துமுணங்கியே எங்எங்நேரம்
காககைபோலமேவசும்மாகநிகிறுத ரென்ருா
நந்தனா வாக்கிமேலசிலநாமம வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே னென்ருா
வேறொருபுலையா மடைவாயின்பறவைபோல்மதியாமலிருக்கிரீ
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவோ மெனருா
நந்தனா விடையமீரனை வெட்டவெளியினுன்னி
அடையாளங்காணுகட்டுக ளென்ருா
வேறொருபுலையா மறைபோதத்தெரியாத படையாராய்பூமியில்
குறையாதபுலத்தயமைகொண்டோமே பென்ருா
நந்தனா புறையகாட்பிறநதாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாதகிரமவேண்டும் உமககுண்டோ வென்ருா
வேறொருபுலையா கலைசாத்திரமது தங்கச்சிகொழுந்தியாத்
அளவைக்யேநாலைன்றறிகிலே னென்ருா
நந்தனா அவம்புரிபுக்கில்லே காதலின்றறிந்தைத்
திலகம்போலேயிட்டுச் சட்டவங்கு வென்றாா

வேறொருபுலையர் உலகத்திலெல்லாதவருவேறாமச்சேரியைக்
கலகமிட்டோ பலன்கண்டீரோ வென்றார்
நந்தனா பலகாலுஞ்சொன்னால்பலியாது பாவ்வினை
விலக்காமலிருக்கும்வேடிக்கை யென்றார்
வேறொருபுலையாதிருப்புன்கூரீசனைச் சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனழைத்தயித்தைதா னென்றார்
நந்தனா கருமபுதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இருமபுமனதுகாரயில்லையே யென்றார்
வேறொருபுலையாபதியில்லாதவன் புலம்புறான் சிவனென்று
கத்தினாலுமென்னகாரியமோ வென்றார்
நந்தனா நித்தமுமொருதரம்நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலொன்றுந்தாழ்வில்லை யென்றார்
வேறொருபுலையா சேரியிலிருந்தாலும் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊறைவிட்டாலும்மீ ரோதுய்குவீ ரென்றார்
நந்தனா வாருங்களெல்லோரும்மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச்சிதம்பர மென்றார்
வேறொருபுலையா பாலாறுபெருகவேபண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆமாமலேவிருக்கலேயுரீ ரென்றார்
நந்தனா பாலகிருஷணன்தொழும்பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியைநாடுவே னென்றார்

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையா உரைத்துளப்போறுஞ் சிவனைக்கொண்டாடினால் நம்முடையதொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணைவிளையாதென்றுசொல்ல நந்தனர் கேட்டுச் சொல்லுவாம்.

கீர்த்தனம் இம் தண்டகம அதிதாளம்,

அரகரவென்றொருகுழிகட்டா அங்கலமே விளையும்
பாவந்தங்காபற றுலையும
சிவசிவா என்றொருகாஞ்சொன்னால் சென்பசாபல்லியமாச்சு
டண்ணரியசருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத்தெரிசனங்கண்டால்தேவரும வந்தாரே
அந்தமூவருமபொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழிற்றெய்வதுதுன்பமாநாளும போச்சே
சென்மமபோ...ம போச்சே

வசனம்.

நந்தனார்புலையாகளைப்பார்த்து அனேகஞ்சொல்லிநாளைப்போவே
னென்றுசொல்ல

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றாராம அங்கேயாமெபறையாக ளோடிவ
ந்து அவ்வேளைநீபோகாதே நமக்காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்
கொள்ளான் பாப்பாரசாமியுண்டே

வசனம.

இப்படிசொல்ல புலையரைப்பாரத்து நந்தனாசொல்லுகிறார
கீர்த்தனம ௰ம செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே யான்
ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே.

அனுபல்லவி

மூன்றுலோகமுமபடைத்தளித்திடு
மாண்டவாகொத்தடிமைக்காரன் ஆண்

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினிலாடியவருமபசு
பாசமறுத்தவாக்கடிமைக்காரன
தில்லைவெளிகலந் தெல்லைகண்டேறி
தேறித்தெளிபவாக்கடிமைக்காரன் ஆண்
சிதைப்பிறையணிந்தமபலத்தாடிய
பாதமபணிபவாககடிமைக்காரன் ஆண்

வசனம.

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியாசொறகேளாதவரல்ல அ
ப்படியிருந்தும பத்திபண்ணவேணுமென்று புத்திநெறியைசொல்லிக்
காட்டினா.

விருத்தம.

தவப்பெறுமுனிவறமெய்க்குஞ்சரித்திரம்கொண்டாந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப்பகாந்திடுஞ்சிவாலயத்தை
அவகுணங்கொண்டோரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவஞ்செயலாகுமமாற செஞ்ஞறி [illegible] யில்லையென்றார.

திருநாளைப்போவார் அனேகவேதஞ்சொல்ல புலையாகேளாமலிருந்ததினால்சிவன்செயலென்றுநாளைப்போவார்சும்மாயிருந்தார் அந்தச்சேரியிலுள்ளபுலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால்நந்தனுக்குபுத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலேவெகுநாளா யிருக்கின்ற ஒருபுலையன்வயதுபுகுந்துஉடல்தளர்ந்துபல்லுகளுதிர்ந்துதோலுகள் சுருங்கிநரம்புதெரிந்துமுதுகுசரிந்துமுழுதும்வளைந்துஅங்கம் சொரிபட்டுத்தினவுமிகுந்துஅதனைச்சொரிந்துசெங்கீரவடிந்துஅவ்வுடல்கடுங்கி இவ்விதமிருக்கிபெரியகிழவனாயவனுக்கோலூணி கூனிகுருகி கோணலாய்நடந்துவந்து அவன்நந்தனைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்துகண்ணீர்ச்சொரிந்துமார்பில்வழிந்து மனங்களித்த காதல் மிகுந்து ஒன்றுந்தெரியாதவ னென்று நினைத்து பரிந்து ஞானமறிந்து சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும் ஓய்நந்தனாரே
நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ ஞாயந்

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்நீர்
செய்துக்கொண்டுவந்த பழககம்அந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கமவெகு
உறுதியாச்சுது ஒழுக்கமஇதுஞா
சிதம்பரமென்கிற பேச்சுநாய்கள்
செய்திடுங்காரியம் பேச்சுஅது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சுஅந்த
மண்டலபபறையருக் பேச்சுதுஞா
பறையருக்கேதுதைப் பூசும்அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசமசிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்நீர்
பன்றிவைத்தெல்லாம் மோசமஇதுஞா

வசனம்.

சேரியில் பெரியகிழவனானபடியினால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்குஇன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிந்து

பாரப்பாஜாதியுண்டேஎன்னபாடு முழுக்காமெங்கே நமக்குந்தி குநாளோ அந்தஞாயமுண்டோ ஈன்மர்யமிதுவென்றேதடைசெய்

தானிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோ யிருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

சுழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிதை தெளித்து முளைகொள்ளநீரோட்டிவிட்டு
பழுதுபோவேகட்டகளைகளைப்பிடுங்கி மடையினில்நீர்பாயவிட்டுச்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்துவருவதுயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா(ன்

கீர்த்தனம-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டோபுலையா
சாதியெனவேவந்த நீயறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொருசுவாமி
நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும்
நஞ்சைபயிலைசுற்றி வருவதும்வளமபெற
பாத்திசெள்கட்டுகிளை தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில்சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதருள்
சிதரைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவிளைந்ததமுக்கடிப்பதும் மதக்குட
முண்டுகளித்தாசமடங்குவ தன்றியில்சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடை செய்வது
மருவில்நின்றுவாய்விடுவதும் நடுவதுக்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவராலும் விளைவியுங்கண்டாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பங்கிஷ்டையேதுன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாரே

வசனம்.

கீர்த்தனம்-ஞ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிடிலிந்தசென்மசபல்ய மாமோ
சொன்னமானசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கன்றுங்கருத்திருக்கச்சிவலோகக்காணுமல்காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசமுங்கருநிலவராமல்கையங்கா போமோ
இப்படியேயெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
யிருக்கயம்விங்கிடச்செய்திடுங்கன்மங்களிகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாதபேர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
புலையர்வாடியிருக்கிறவிடந்திரும்புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேறுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாவஞ்செய்தவர்க்குப்பலியாதுஅதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன

வசனம்

சேரிபுலையர்கள்கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்தபெரியகிழவன்நந்தனாருக்குச்சொல்லக்கேட்டுஆச்சரியப்பட்டுநந்தனாற்கிழவனைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநிறக்கலாச்சோ
பாசமவருகலாச்சே	கிழவா	பாவமவிலகிப்போச்சே
கூனிகுருகிப்போச்சே	கிழவா	கோபமவிலகிப்போச்சே
அங்கந்தளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமுமபோச்சே
சேரியைமறந்தாயோ	கிழவா	சிதம்பரநினைத்தாயோ
மாளிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடிததெளியாயோ

வசனம்

நந்தனார்இவ்விதஞ்சொல்லிசிவகாமவல்லிபாகனைநினைத்து நீராள்ளிபெரியகிழவனமுகத்திலேதடவிவாயிலேபோட்டு கட்டியணைத்துக்காதிலேசிவமந்திரமுபதேசித்தார்உபதேசித்தானஉடனேபெரியகிழவன்சித்தந்தெளிந்துசிவமாயநிறைந்துஉற்றுணர்ந்துஒருவனாயிருந்து அத்தனடியாரருளிதுவென்றுபக்திமிகுந்து பரவசங்கொண்டுபேசத்தெரியாமற்பேசுவார்நான் முன்னைக்குநான் பெரியகிழவனானேன்நந்தனாரைப்பத்துக்கிங்கவந்தாயேமுத்திதந்தாவென்றுசுற்றிவலம்வந்து அடிபணிந்துவிடைபெற்றுக்கொண்டு களித்தேன் ஆனந்தங்கொண்டேன்குறைதீர்த்தேன் அமுதுகுடமானேன பசிதீர்த்தேன்பிறவிவென்றேனவீடுதின்றேனென்றுபேசிக்கொண்டுபெரியகிழவன்வருகிறான்

பெரியகிழவனார் நந்தனார்விடைபெற்றுவருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான பேரானந்தக்கடலாடி. பெரிய

சரணங்கள்.

பாவிமாயையிலிருந்து பாரமுதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்துபெரிய
படிபுதம்நந்தனும்மகிழ்ந்து பரமசிவபத்திபுரிந்து
கொடியபாவங்கள்நிர்ந்து குணிக்குறுக்கிநேர்ந்து பெரிய
நந்தனார்சொன்னசரிர்து நானென்னுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கத்தெளிந்து பரவெளியாகக்கனிந்து பெரிய

வசனம்

புலையர்களெல்லாங்கூட்டங்கூடி நந்தனருக்குச்சிதம்பரப்பித்து த்தெளிய புத்திசொல்லவறுப்பியபெரியகிழவன்நந்தனாபித்தாக்கொண்டுஅவருடையமகிமையெல்லாம புலையறகளிடத்தில்சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா

திருநாளைப்போவார் இந்தசேரிக்குமுருக்கு
மாருக்கும்பெரியவா திருநாளைப்போவாா
ஒருகராமாகிலுந் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென் றுண்மைகூறிய திருநாளை

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர்விடாதுபாவந் தொடார்தேஅவன்பேரொடாததாறுபடாதேகைவிடபடாதே வெம்பகைவிடாதே அப்பாதிடாகவன்கொப்படாதுபட்டால்விடாதுசலம் படாதவன்பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்காதவன்நிலைவிடாதவன் மாறுபடாதவன்மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன்விடையலைப்படாமாயையைகபபடாதவன் சிவனையிடைவிடான் கழனிகளைவிடான் களப்பைகளைதொடான ஊதுவழிப்படான்யபாலிகிடாரிஎல்லைபிடாரிவெல்லப்படாதுகல்லப்படாதுதள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பங்கொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது செனமங்கெடாது தெய்வங்கெடாதுஅவன்கைவிடாது வேறுபடாமல்ஆசைபடாதுஅானாக்கெடாதுசங்கடபடாசதங்கக்கடாரப்பொங்கப்படாதவன் இணைவிடாதபுண்ணியதடாகஞ்செய்தவன்படாதிபதிபிடிபடாதசிங்கம்அளவுபடாதமகிமைவிடா பெரியவண்டா தெரிசனப்படாதசந்நிதிவிடாதகதியசைத்தேடாஅரணவிலகடாவென்றசெல்லடாஅவனைப்பணியடாதாளையணியடாஅறிந்துபோற்றடாகையணிந்தேற்றடாமலகைத்தூற்றடாமனதைத்தேற்றடாபிறவிமாற்றடாஆனந்தக்கூத்தாடடாசொன்னேன்திருநாளைப்போவார இந்தசேரிக்குமெருக்குமாருக்குமபெரியவர்

வசனம்

இப்படிபெரியகிழவன்சொல்லக்கேட்டு நந்தனாராலேகொடுக்கப் பட்டபதினொருபேர்களுக்குந்தனிசனியும டனிரெண்டாம்பேராயிருக்க த்தலைப்பட்டு சிவனென்று சொலலிச் சேரியைக்கொடுக்கத்தலைப்பட் டீர்களே கிழவாவென்றாமிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவருக்கொ ருவர சொல்லித் துயரபடுகிறார்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ருபகதாளம்

பல்லவி

நாம்என்னசெய்வோம புலையரே இக்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம

சரணங்கள்.

நந்தனாராலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குசந்திகூத்தாடிட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல்எங்கேயோ போச்சுநாம்
கன்னற்கண்டாய்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைகருத்துக்கொள் வாரோ
மன்னு சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாததாளெங்கேமறைந்திருக்கி றுளோ-நாம்
சேரிக்குள்பதினொருபேரோடுங் கேட்டான்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டான்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனும நட்டான்
உண்மையறியாமல்சிதம்பரந் தொட்டான்நாம்

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்துஉங்கள்தெய்வத் துக்குவழக்கம்போலேபூசைபோட்டுபலியிட்டுவேண்டினுல் சேரிக்கு நல்லகாலம்பிறக்குமென்றுபெரியகிழவனார்சொல்ல புலையர்கள்பூசை போடுந்தெய்வங்களாவன

வீரன் இருளன்காட்டேறிவெரியன்நொண்டிசாமுண்டிதூற்றித் தூண்டிநல்லண்ணன்தொட்டியச்சின்னன் பெதகண்ணன்மாரிமுனி யன் சங்கிலியுதமாடன்கறுப்பன்பாவாடைபெமறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினிசத்தகன்னியும்சேரிமின்னாரன்மின்னடியான்சிறுகாட்டுடை யான்பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிபதிதான்மலையன்பக்கிரியுளரியி னுஞ்சிலம்பாயி இடை[illegible]லான்ஊனி வீறுங்கல்லன்பெத் தாச்சி வீட்டு[illegible]தெய்வமுதலாயின.

இதுகளை தெய்வமென்றுவணங்கிக்கொண்டாடனைக்கோழிஆடு கருவாடுமதுக்குடம்வைத்துப்பள்ளயம்போட்டு பம்பையடித்துவருந்தச்சன்னதம்வரும்வேளையினஞ்சேரிக்குநல்லகாலமபிறக்குமெம்பரப் பிதுராக்களுக்குக்களித்து விடுமென்றும்பெருகவாழ்வீரென்றும் பெரியபிறவன்சொன்னாரே அப்படியேயிறவன்சொன்னாலே நமபிக்கைக் கொண்டுபுலையர்களெல்லாம்பந்தலிட்டுபள்ளயம்போட்டுகொம்புதம் பட்டமுழக்கிமுப்பூசையிட்டுவேண்டுவார்.

வருந்திக் கொண்டாடும்-அகவல்.

புலையர் எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்தையம்
கொல்லையுங்காவலாய்க்கொள்ளடி — யென்றார்
நந்தனார் சொலலிவைமடங்காதுமீசாதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகனைத்தேவ — ரறியாரோ
புலையர் முனண்டாகக்கட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிபூசைகொள்வீ — ரென்றார்.
நந்தனார் அண்டங்களபதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுனண்டாகவில்லாது — வென்றார்
புலையர் கன்னையறிவாள்வைத்தகறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டியென்றெய்வ — மென்றார்
நந்தனார் பச்சிலையிடுங்கியேபாதாளத்திலேசாற்றினால்
இச்சையானதாயீபுமென்றெய்வ — மென்றார்
புலையர் நேசமறிமேகாலமுனுக்கீமுன்றுசாவலும்
நீபகன்றும்வைத்துதொசித்து — நின்றார்
நந்தனார் வாயாலேசிவமென்று வருந்திஞலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதமுவிவரு — மென்றார்
புலையர் பித்துபிடித்திருக்குதேபையனுமநந்தனுக்கு
சித்தங்கெலிக்கிடச்செய்திடுவீ — ரென்றார்
நந்தனார் பக்திவெள்ளமபெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுரிஞ்சாதிநடாது — வென்றார்

வசனம்.

இவ்வகையாகப பூசைபோட்டுத தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைபபார்த்துநந்தனுஞ்சொல்லுவாறு.

விருத்தம்.

இக்கலைநாட்பரமசிவனை திருமதியாகயிரவுபகலெடுத்துச்சொன்
பதிகாரிகையாளுக்கேயருந்புருந்தலையன்பாதம் (னேன்
பணிவிலரன்றேனைஇக்கனயு மிழிந்திடவே
மலவெறுப்பாயெடுக்கையு மவமானித்திற்புத்தி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பதிசெய்துவீழ்மதிமாற்றாட்டிசெய்குவீரே
இந்தசேரிக்கு...

அநுபல்லவி.

அந்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட   பத்தி
மிஞ்சியதேவர்களுரு யில்லையென்று

சரணங்கள்.

சாதமகாவண்ணயிருக்கு மகாமேதைதந்த
    சாமறுமுபநிஷதமும பரம்பரனே ஆரனென்று
ஏமாறுமதைச்சொல்லியபின் புறமில்லையென்று
    எவர்களு மறியசவ லபபுவிதனினின்று   பத்தி

ஆகவமிருபத்கோட் டயுத்புராணமும்
    அயன்மிகைகமுகலான அனாஸ்தமிருதிகளும்
பரகமாசியபிரமவம்பரமமொருவனென்று
    பன்புடனுணத்திடுமபான்மையதால்நின்று   பத்தி

கௌதமற்முதலானவிருடிகளனைவரும்
    கரியமால்தொழும்பங்கதிபென்வனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியே யேற்றினதால்வர
    புகழுமபுண்ணியபவம்போருந்திகாரென்பதால்   பத்தி

அரிபயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
    அரனடிகன்னையே அன்பராய்பூசித்தால்
பரிவுடனவற்சல்வம் பழுதுவாராமலே
    பாவித்தாற்சிவனென்று பத்தற்சொன்னதினாலே   பத்தி

வியாசமுனிவரும் அத்ரமயாறகளும்
    விஷ்ணுபரமென்று விளமபினதாலமுன்னம
கராசிக்கக்கைகறயிற்கையிருந்தும்
    கல்லாய்த்தானேயவர் சமைத்ததினாலேயும்   பத்தி

தில்லையம்பலத்தில் திருநடமாடிடும்
    தேவாதிதேவனைத் தினம்பணிந்தேத்தியே
அலம்பல்சமுசாரக் கடலினில்முழுகாமல
    ஆனந்தக்கூத்துக ளாடிக்கொண்டிடீங்கள்   பத்தி

விருத்தம்.

இங்கனைகட்பரமசிவன்திருமகிமை யிரவுபகலெடுத்தாச்சொன்னேனைப்ந்தினிசொங்குறுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பணிவிலென்றேன் அத்தனைபுரிறந்தி டேமனவெறுப்பாயெநதனையு மவனவமனுதிரதகிசொல்மேவினொன்றவர்கள் முழந்தாளிம் றடிகொண்டு புடைந்திட்டாரே

[illegible]

நா ந்தார் [illegible] [illegible] [illegible] புலையர்களை சிட்டினுள் சிவா [illegible]

தண்டகம்

தந்திலலிபோலகாண்டிக் குதிப்பார்
முதுதமிடுவதைபபோல்முகத்தைக் கடிப்பார்
வாற்கொண்டுகட்டிவளைத்தும் பிடிப்பார்
மணிக்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளொழுப்பார்
பல்லாரசுரண்டியேபாம்பாடித் திருப்பார்
கல்லாலெரிந்துமவகாயமம படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி றென்றார்
கிவபரமென்றுநீர்செவிப்பீ ரென்றார்

வசனம்

இப்படிபிட்சித்தபின்பு புலையர்களெல்லோரும்நந்தனாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத்தொடங்கினார்.

அரகரசிவசிவ அம்பலவாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபேதககருணா கரனே
அறுதினமன்றினுளாடிய பாதா
பிழைபொருததருளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்.

மூடப்புலையர்க்குபுததிதருவாயென்று அவர்களு மிப்படிச்சொல்லத்தொழுவார்

கீர்த்தனை-இ-ம-எ துகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரமசிவபத்திகள்செய்தாரே

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தா ரற்றவமபுரியுமனந்த
சித்தமகிழ்ந்திடவந்தனைபேர்களும் பத்திகள்
எடுப்பான்சிவத்தைபடிப்பான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்குஅடிப்பானென்றே பத்திகள்
கல்லாலவனிங்கே சொல்லாலவனறி
வில்லாதவனவெகுபொல்லாதவனெனறே பத்திகள்

வசனம்

அநதச்சேரியிலே புலையர்கள்பத்திசெய்தால் சேரி சிவலோகம் போலேவிளங்கியதுசிலநா ளுக்குப்பின்பு புலையர்களெல்லோருங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி [illegible]ங்களெல்லோருலக

ம் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிரை சிவனே யென்று சொல்லுகிறோம் மற்றவேலையில் எங்கள்பண்ணைத்தொழிலை செய்வேனென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படிதப்பால் செய்யுங்களென்று நந்தனார்சொல்லச்சேரிபெரிய கிழவனுடன் திருப்புன் கூறுக்குப் போய்வந்த பக்தி பரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றி அடிபணிந்துசொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவிசாமம்
குடிமாறிப்போர்வதற்கோவகைக்கேட்டு
கள்ளமனக்குரங்ககனல்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிநந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோரறுத்துவாழ்விர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எறுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுமிந்த சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னே } பா

சரணங்கள்

ஆத்திமதிருடுங்கூத்தனிடமாய்
சூத்திரத்தையிந்தசேத்திரத்துள்ளநாடி பா
விற்றிருப்பீர்கால்ங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநாத்திரத்தாலுற்றுப் பா
மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலக்குடியிந்தாளுக்குள்வாராமல் பா
பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கோலக்கண்களை
மேலுக்குமேல்நாடிகாலக்கலியற

கீர்த்தனம-இ-ம்-யமுனகல்யாணி-அல்லது-சாங்காரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பதம்பர மென்று-ஒரு
தாஞ்சொன்னால்பரகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லசுருதிமுடி கண்டுசபா
நாதன்திருக்காலைச்சிந்தையில் கொண்டுதில்லை

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமென் றிருக்கு
கிளையும்கிளைகளெல்லாமது செய்யுற்றிருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்திலொருவனடு தருக்கு
பேரின்பவனைப்பிசகாமல் செருக்கு தில்லை
தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோயில் விளக்கு
திக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம் புரிக்கு
ஆசையுடனேயாகமசாமத்தி யிருக்கு
அம்பலம்புளகமாயடிகடி பணிக்கு தில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்றினந் தேடி
வருந்துஞ்செகநாதனமலரடி நாடித்
தாடையைப்பிரிந்தவிளங்கன்றுபோல கூடித்
தனித்திருந்துதாளம்போட்டுக் கொண்டாடி தில்லை

கீர்த்தனம்-இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கினிபயமேது தில்லைநடராசனிருக்கும்போது.

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டேயருக்காமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும்மாதேவனிருக்க நமக்கி

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்
சின்மயானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க நமக்கி
அரியயனமரும்ஆலங்கண்டஞ்சமும்
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க நமக்கி
திரிவிக்கிரமனுயர்மாயன்மமதையை
வியவுங்களாறுகிவினடும்பரனிருக்க நமக்கி
ஆதிசேடனுமாறுமலசோனிவக்குமியும்
மாதலாய்தவஞ்செபக்களித்தபரமனிருக்க நமக்கி
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரட்சித்தசங்கரனருகிருக்க நமக்கி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சங்கரனைத்துதித்தாடு இனிசனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிந்திடுபொன்னம்பல
வீதியில்நின்றவரசப்போற்றுவாய் சிவனை

சரணங்கள்

பாரினிற்பெண்கள்போற் கருக்குப்போய்
பற்றுவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிகொடுத்த விருத்துசங்கரனை
நீரேற்றுமிழியிக் காயம்என்றும்
நிலையில்லாவாழ்வி து மாயம
பேரானமாலயன் நேயன்பெறப்
பேசுவதே யுபாயமசங்கரனை
மனிசஜனனத்தில் தேடுகல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளிபரமொரு விடுதன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடுசங்கரனை

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி அவர்சொல்லுவார்
கீர்த்தனம-ரு-ம்-சவாயிரண்டகப-சாப்பு-தாளம்

அவர்கள் புண்ணியவிக்கமபுறவிபெனிக்குமாநந்
கண்ணுமறுருப்பதுஉண்மையோ நந்தா
நந்தனார் கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டில்மறைந்திடும்
மண்ணாதிபூதங்கள்மாயமே மைந்தா
அவர்கள் இருப்பதுபொய்யெனறிராதுமெய்யென்றும்
இருந்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா
நந்தனார் உருத்தெரியநாமரூபமல்லவே
கருத்திலிருத்திக்கொண்டுகாணலா மைந்தா
அவர்கள் விஸ்தாரமாமிர்தபிண்டமானமத்தை
யத்திக்கொண்டிருக்குதுபகாங்கிடும் நந்தா
நந்தனார் வித்துள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல்
சத்துக்குளண்டசராசர மைந்தா
அவர்கள் புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறவழிமொழியுமோ நந்தா
நந்தனார் அத்தனிருக்குமிடமன்னுயாதிகள்
பற்றுதலில்லாப்பரவெளி மைந்தா
அவர்கள் ததுவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைகாமென்றுவகையேது நந்தா
நந்தனார் நித்திரையெழுந்தபின்றினவுடனேகூடி
உத்தாரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
அவர்கள் பித்தனேயொருபேயபிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ

நந்தனார் பத்திவல்லிசிப்பார்த்திடும்வேளையில்
 நத்திருநித்திடுநேர்தாண்டவ மைந்தா
அவர்கள் சிலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
 காலுக்குகும்பிடகண்டோமே நந்தா
நந்தனார் பாலுக்குசர்க்கரைபலித்ததுபோலுங்க
 ளாலேயன்றோவிடுகாடாள மைந்தா
அவர்கள் தூலசரீரத்தைச்சுமந்துபிள்ளைபூச்சி
 போலேயாறோமுந்தன்புண்ணிய நந்தா
நநதனார் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனரு
 ளாலேபொங்கிவருயானந்த

எண்சீர்கழிநெடிலாசிரிய-விருத்தம்

காரமொன்றசொல்லிமூலப்போட்டு
 உருதிபெறுமிருப்புலக்கையிலேர்தி
லாங்காரமென்றதட்டுவாகையிட்டு
 வடிக்கடியேகண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
 நிர்மலதாய்வருஞ்சற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருநாளைப்போற்றி
 பணிந்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாரை விட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

தில்லையிற்போகவேண்டாம் திரும்பிவந்தாலும்மைச்
சொல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியேகாலம்வீட்டிற்சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லிய பேர்களை கவராலிங்கனம் பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாரவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவார்ரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமதுபேயச்சுரக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிற்கனகசபையினாட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிநதமாணுடந்திடீடுத்தாலானந்தமடையாரோ

குஞ்சிதபாதத்தைகண்டாலொழிய குறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதகுமாரிகளுடாடியாடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரமபோவேனபதம்பெறுவேன்நடை.செய்வதுமரியாமோ
இரவும்பகலுமொழியாகவலையிலிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்து்போடா

வசனம்

சிதம்பரம்போவேன்நீங்களிங்கேயிருங்களென்று நந்தனார்சொல்லுவர்

கீர்த்தனம்-இ-ம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரையேறலாமசிவ சிந்தனை
அநதணமுனிவருமமிந்திரனமரும்
வநதுபணியுமரவிநதபொற்பாதத்தை சிந்தனை
மாமனைவதைத்தவன்காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன்தாமரைபாதத்தை சிந்தனை
தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன்னம்பலவாணனை சிந்தனை
வெம்பியதம்பிக்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்திருவம்பலநாதனை சிந்தனை

கீர்த்தனம-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமாராகம்சாப்புதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கினு
லில்லைப்பிறவிபிணியம்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகத் தில்லை

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாத்திர
 காத்திலாரும்விண்ணுடை பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி னேத்திர
 மானந்தத்தாண்டவமாடிய சேத்திரதில்லை
சுணத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
 காத்திலாரும்விண்ணுட் வெற்றியும்

இளைப்பில்லாதகுறிசம்பிர — பத்தியும்
விச்சித்திரமாயமாய நன்றிவபத — முதறியுமில்லை
பரமசிவப்பிரமையே — பாககலாம
பாலதிருத்தணாகவிபாடிக் — கேட்கலாம
கருமவினைகளைடக்காமற் — போக்கலாம் ·
கூடாகட்குமுதறியுமன் — டாக்கலாமில்லை

வசனம்

கர்த்தரே ஞானோபதேசஞ் சொல்லக் கேட்கு முன்னே கர்த்தரு ருடனை திருப்புன்கூருக்குப்போய் சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய ஆலவனத்தொண்டு ஆனந்தமேவி முத்துமாறி கழனிகாத்தான் பாச்சலூரான் ஆண்டிசேவகன் சொறியன் வெறியன் காணியான் எல்லைச்சுற்றி யென்றபெரியவர்கள் இருபேர்களுமானா நமக்கடைந்து அவரவர்கள் விஷ்ணடையிலிருந்ததகொடங்கினாருர் மற்றப்புலையர்கள் கூட்டங்கூடி கர்த்தரே நமைக்காளொன வந்து முனைந்தானுசிவகாமத்தை ச்சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி கர்த்தனை யடிமைகொண்ட அத்தனிடத்திற் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியேதொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக் கரைபுரளுங்கடலேபோற்சிவத்தினிடைக் கருத்துணாக்கண்டெல்லாருமை, பரவிவரும்புலையர்களும் பண்புரலேசெதிகாட்டிப்பகரக்கேளீர், அரியதொருஅத்தனையனடிமைபுரியுத்தனாபாலரிக்கைசெய்வார்

சொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே ஒருசேதிகேளும் உங்கள் அடிமைக்காறப்பறைநடத்தைக யெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு சேரியில்வழக்கமில்லாதபடி பழக் கிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூக்குரல்போடுவானு க்கமறுத்தே இருப்பானொருவேளை தில்லைச்சிதம்பர மென்று சொல்லி மதம்பிடித்தே அழைப்பானொருவேளை எங்களையும் அண்ணேவரவர வென்றுசொல்லி கின்னாரங்கொட்டி குதிப்பானொருவேளை திக்குமு க்கல்கொண்டலையோ லெதையோ கண்டவன்போல களிப்பானொரு வேளைமரம்போலே கையசக்கால் காலகைக்கால்மெய்யசைக்கலும இ ருக்காதொருவேளை தாளம்போட் டெக்கலிகொட்டியே குடிசைகுட் புகுந்து பேசானொருவேளை கண்டதெல்லாம்பிரட்டென்று சொல்லு வான்முரட்டுத்தனம் மன்றுருசாமிபோலேகிளம்பிவாய் விட்டலறுக் குறலுரெட்டுமே ஐயோ சிவனே யென்பான் கீழே புரண்டழுவான் யாரையுந் தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே துள்ளித் துள்ளித் துடிப்பான் பற்களைக்கடிப்பன்சிரித்தென்றுமூன்றுதரம் காங்களு

ரு செப்பலேறுமல்லாவிடில் வைப்பிலுதைப்பான் கோவிலிற் போ வோமென்பான எங்களையும் கும்பிடச்சொல்லி யில்லாவம்புபண்ணு வான் சந்நிதியாச்சொல்லியடிப்பான் சிவன்பேரைசொல்லடா சந்நிதி யில் நில்லடாவெனபான் சொலித்துலேங்கவேணுமதில்லாவிடில் கக்கு மார்த்தடி கொண்டு நோகவிடுவான கொயபேரிமூக்கன்போலே முழு கினில் குத்துவான்புலிபோலேதத்துவானே இதுவென்னகாரணமோ எங்களுக்கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ கருப்பண்ண சாமிதானே இருளன்காட்டேறியேர வீரையன் விட்டேறியோபாவாடைதனைதா னே ரணபத்திரகாளியா வுன்மத்தவீரனே பூசைகள்போட்டுப் பா ர்த்தோம் ஒன்றிலும்போவதில்லைகாரியமாவதில்லையே எங்கள்வள்ளு வரைக்கேட்டோம் அவரெடுத்துச் சொன்னாரிதை விந்தைச்சொன னார் லயான் உருத்திரனார்பிடித்து வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென் றார் தெளியாதென்று சொன்னு ஐயேவெளியாதென்றுசொன்னார்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-கன்னடா-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம் நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி,

சாதிமுதலைத்தெரியாதவனுக்கு
வந்தவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த சேதி

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துசற்றே யுழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான்எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யுழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானேயேசேதி
நாத்துமுடிக்கையி லெடுப்பான்-இதை
கடத்தெறியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான்அடே
பாவியென்றெங்களை யடிப்பானேயேசேதி
உதட்டியசைத்துமுணு முணுப்பான்அவன்
வுணுாரக்கத்தையும் துறப்பான்காங்கள்
அரட்டிப்பேசினு லடிப்பான்பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானேயேசேதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாச-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடங்கியாளுகிறத் தடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துகண்டித்துப்படபடத்து அடக்கி

சரணங்கள்

பொன்னம்பலவாவென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப்பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைப்பிடிக்கவருவானிவன் தோஷி அடக்கி
பலித்துதைவேறுநமக்கிரம் போட்டான்
பழமையானயினிதகைளைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்தானிவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிபட மாட்டான் அடக்கி
குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சிக்கவேயெங்களைவிடுத்தான்.
காடுமண்டிவாருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் அடக்கி

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்வார்.

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்
வேலைகுழலகிலிந்த வினைனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அந்தணர்சொன்ன மொழியைப் புலையர்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்துசேர்ந்தான் நந்தனு ரெப்பொதும்போல அந்தணரிடத்தில்வருகிறுர்

தக்கடா ஆதிதாளம்

நந்தனும்வந்தார்வெகு
சொந்தமானதங்களையர்க்கான நந்த

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே ஹரகாசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையின்றிபிருகைகள்வீசியே சாமிசாமியென்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசினங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறஞ்சியலோகதேடியேயடையவேறுமென்றிங்கோடியே

நந்தனாரும் வசனம்
விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுய்கிற்கும்
பேதைகுணம்பற்றறத்துப்பேரின்பம்வருடித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டறிவிலுன்ன
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால்விடைகொடுத்துவிடுவீரென்
(றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

தில்லையமபலத்தலமொன் றிருக்குதாம்கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பம் தெரியுதாம்கண்டபேர்க்கு
உள்ளங்குளிரகருணை பொழியுதாம்
பண்ணவரயன் மாலுந் தேடுமாந்தில்லைக்காட்டில்
பாம்புபுலிக்குதிர்க்க மாடுதாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்ஆரையுமது
ஆனந்தமுழுக்காட்டிக் சொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணி சாலியாம்தருமராசன்
புரத்தில்பழுதவந்து சேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்மூலக்கனலை
ஊதியெழும்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுநாம்நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்
போய்வருகவுத்தரந் தாருமேபொன்னடித்தாள்
போற்றவேகண்ணாலே பாருமே தில்லை

வசனம்

சிதம்பரம் போவே னென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார் சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்

தாதரிகிடதக சந்தரிசனத சாதக்தமிதத்திடக்கணந்தரி தினத்ததீம்த கதந்தரிகுந்தரி கந்தகணம் தனனந்தனனந்தனந்தித்தனத்தின்னகி டதந்தோந்தத்தின்னகிடதகதோந்தத் தின்னகிடதோம்.

பல்லவி.

அடியபாதங்காணுரே பிர்ம்மானந்தபூணுரே

அநுபல்லவி.

காடுர்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
காயகனூர்குருவாயகத்திலே மனதுள் ஆடிய

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடன் வாசியொடுக்கி
பக்திபண்ணுங்காட்டில் பாமபுபுலிசுகி
ஆசையுடனே யருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிவபுருஷிக்கி ஆடிய
கொட்டமளிக்கும புனல்ஜெருமிலீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே கெட்டிடத்தூக்கி
வேதமபணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி ஆடிய
செஞ்சடைபுனல் பூமியில்கொட்ட
சேவித்தநாரதர் பாடிவேகிட்ட
சோணங்கிரிக்கண்ட கோனமுமுட்ட
சோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட ஆடிய

வசனம்

ஆனபடியினால் நான்சிதம்பரம்போகஉத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத்திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

கீர்த்தனை-இ-ட-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உத்தாரத்தாருமையே எனக்
கொருவருமில்லைபரகெதியடைய உத்
வித்தைகள் கற்றதுமில்லையானொரு
பத்திபிதென்றபரகதியடைய உத்
குற்றங்களெத்தனைகொடியேன்செய்யினும்
அத்தனையும்பொருத்தாதரவாக உத்
பெண்டுபிள்ளையென்றபேயனைப்போற்றியே
கண்டுகளித்துகாலங்கழித்தேன் உத்
தில்லைச்சிதம்பரத்தைதெரிசித்துலந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா உத்

வசனம்

நந்தனூர் சிதம்பரம்போகஉத்தரவுகேட்டதனுல் வேதியாடுமை யைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்

விருத்தம்,

பாடிபுகழ்தில்லைநாதன பக்தியேயுநவாய்வந்து
கடிநகராதநூரில் களித்திடும்நந்தனென்று

ஒடுசிடுமுஞ்சிகாட்டிச் சில்லிடம்போலேநெஞ்சம்
துடிதுடித்திட வனாயன் தோடியும்பேசுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகட-ஆதிதாளம.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமதுவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேறுமொன்றிலேர
வாதையோஅகமகிழ்ச்சையோ
காலைமாலையில்வாதுதெரிசனங்
காட்டுறாய்கிலேநாட்டுராய
கதறிறுலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகுமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசனகூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோவதைசொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுகீ
கண்டித்தையார்கண்டித்தைய ம்
கபடமெலாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனிதைநாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போவேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பறையா நீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா — பறையா

அநுபல்லவி

அறியாத்தனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் — பறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரமென்பதை — விடுகொல்லைத்
தேறடியிலேவந்து — படுநாற்றைப்
பதத்திலேபிடுங்கி — நடுகனப்
பண்ணனுக்கேபலி — கொடு-அடாபறையா

எப்போதுமொருதடி	பிடிகையி
லெடுத்துக்கொண்டேடதமுக்	கடிஎங்கள
கற்பனையாம்பள்ளு	படியுக்கள்
நோகாமலேகாடிடைக்	குடிஅடாபறையா
கள்ளத்திருதற்குப்	பாரு-உன்
கால்படுமபண்ணையில்வீற்	றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன்	குருநீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துகொண்டிரு	அடாபறையா

விருத்தம்.

ஒறியடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுந்
துதிபெருமிருளாவென்றந் தொட்டியச்சின்னனென்றும்
மதுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்திியேவணங்குவாயே

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தை சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாஒருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்தபங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்தமுறிஎழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்தபறையனல்லவோமறந்தாய் நந்தா
பாருஇந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பெருஅந்தக்கழனியைவெட்டிப்பனை
சேருபொருப்புள்ளவனுனையன்றி
யாருஇதுவல்லவோகாரியம் நந்தா
வாடாஉன்கூலியைமுழுதுக்தா
வேடாபண்ணைபறச்சிகளுடனே
கூடபழனங்கடோறுங்கடப்
போடாஇதுவல்லவோபுண்ணியம் நந்தா
பாடுஉன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடுகள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடுசெல்வினையும்படிக்குவழி
தேடுபுத்திசொன்னேனிதுதான் நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேனே சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் இதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறாயுன்சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்பரம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுகளைப் போடாதேஉன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடா கீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தரும்படி செய்வேன்-சிதம்
நாத்தைப்பிடுங்கிக்கழனி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலேச்சற்றே யுழவேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்து பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்-சிதம்
அடிக்கடி மருத்துநான் சொல்லவோநீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குது சாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்சிதம்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனர் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்- ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்று அம்பலவன்மலரடியினந்தோறும பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழுகிசோரனிடங்காதலது போலே
கடுகிவருங்கன்றுருகில்கபிலையது போலே
கட்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக் காலே
காவலனுர்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகிழலகக்கண்டறியார்மறுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்புமிரும் பத்தி

தயிர்குடிக்கல்பால் குடிக்கத்தழுவுதல் திருஷ்டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல் துயர்தருகிலி மோகாந்தம்
ஆயிருத்துவழுத்திக்தயாயையுப சாதகம
ஆறுமொன்றுசாதனங்கள்வழங்கியது வேதாந்தம்
ஞாயஞ்ஞானிகளிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமென்றால்
காசுபண பாசமதுமாசரவே ரேசமுகின்பத்தி
பர்ஜைமாத்தாணிபோலேபரிகருமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணியுபொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழிந்தைம்புலன்களைந்துகளும் வாடி
ஏகரசமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவழியிலானந்த சீர்கரைபுரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனே பராபரனேயென்று பத்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பன்னிரு பேர்களுடன் நந்தனாரிருந்து பக்திபண்ணுமகாலையில் ஒருநாள் நந்தனார்பன்னிருவடைய பக்திடப் பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப்பரிட்சைபார்த்தார்

இருச்சொல்லலங்காரம்

நந்தனார்-சிவதலத்திற்சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைகளைத்தாண்டினிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சுதருங்காணுதவானந்த மென்றார்
நந்தனார்-ஆனையிறுலென்னபலனுகு மென்றார்
அவர்கள்-சந்நிதிலேசிவகாமம்நவிலு மென்றார்
நந்தனார்-சுற்றதனுலென்னப்பலன்கண்டோ மென்றார்
அவர்கள்-தொழுமைக்காரன்பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தைத்திறைபோடத் தொடங்கினுரோ
அவர்கள்-சமபுவித்தைமாயைக்கு ளடங்கினுரோ
நந்தனார்-மனத்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாராதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டார்க்குங்காகாததொல்லை யென்றார்
நந்தனார்-சாதியிலேயெளியவன்தானறிவானே வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவர்முத்திகாடா ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபத்திதேடா ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்பகுப்பா ரென்றார்
அவாகள்-சுகாகடலிலிளைப்பாரசுகிப்பா யென்றார்
நந்தனார்-பாப்பானுத்தாரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக்குசைபார மென்றார்
நந்த-படித்தாற்போல்காட்டிவிட்டேன்பரமாச்சுதென்று சொன்னார்
அவர்கள்-அடித்தபால்போட்டு விட்டீராகாலேயாகு மெனறார்
நந்தனார்-அங்கேயேன் நீங்கள்வல்லையோ வென்றார்
அவாகள-இங்கேயேனே துஇல்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-எங்குமநிறைந்தபூரணங்க ளெனறார்
அவாகள்-இங்குமிருந்தாஇயற்றுங்க ளென்றார்

வசனம்

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள்தனக்குத்தானே பரவசமா ய்ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பாடுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார
நந்தியின்மீதேறும நம்பன்பதமபோற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண்டமாரைக்காத்திடு
நீலகண்டன்கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய்
சீலமாகவேசித்தத்தினின்றுடுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ்சுயமபுதாளைபோற்றி பாடுவாய்
மோகமாந்துன்பத்தினால் மூழ்கிகெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அத்திவண்ணனைப்போற்றி பாடுவாய்
பஞ்சாட்சரதன்னைப்பக்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்யுமேலானை நீபோற்றி

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேநினைமனமே முத்திபதம்பெறலாகுமனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்பயமருள்
சமரசநடம்புரிசாமிசிதம்பர நிலமன்திருவிருநிகொள்ளரகாசிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாக்கவலைகொண்டுவிழலாய் ஆனாய்
உண்மையில்லாவிடிவிட்டுகிழவா ...

தழுவாதிருக்கஇல்லையத்தலமெனுமேல் வீட்டை
சாகசத்தாலல்லோகல்லசாபல்லியமாம் பாட்டை

பந்தமும்பெற பந்தமுமேயற
ஏதவினைத்திற மூர்த்தாமுத்திதம்

தேகமெடுத்தவருண்மையறியாய்மோசத்
தெரிந்துவையாவலைசிக்கிமுழியாய்
சாருமடங்கும்சம்சாரமே விட்டு
சவியாமலேயுதைத்தச்சண்டாளயான துட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாரும்விதி
கபபாதிக்கது தெம்பாய்பதிசிதம்

உனக்குள்ளேயுணர்வால் நீமோனம்உண்மை
ஓர்வழிகாட்டுமே ஞானம்
தனகருபிரமபரஞ்சார்ந்ததாலே தன்மயம்
சதபிரமமாமகூட்டுமசாம்ராச்சிய சின்மயம்

சரிவாசிவகுரு வசமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திருசிதம்

துக்கடா

அரகர அர மாதேவா

நந்தனார் சிலநாளன்பு அடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போகஉத்தாரம்மிகவும் வருந்திகேட்கிறார்

இது-அறுசீரடி-விருத்தம்.

வேதியரேபெரியவரே நல்லவரே நடையவிண்ணோர்மெச்சும்
சாதியரேபலகலையுங்கற்றுணர்ந்த புரையில்லாதவமேசெய்யும்
போதியரேபக்தியில்லாநான்புலையனேதறியேன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதிருநசிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனுப்பு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம் வீரே

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தையொரு தரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையா

அநுபல்லவி

தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டால் பிறவிப்பிணி
இல்லையென் றபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் தில்லை
அல்லலறக்குந்திருவம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடுமானந்தம்பெருகிய தில்லை
யாதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து தில்லை

கீர்த்தனம்-இ௰ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தை-தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைபபிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாகவே தெரிசிக்க

சரணங்கள்

பக்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிரவிதுய ரற்றியெப்போதும் தெரிசிக்க

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைக்கரங்குவித் தாதரவாக தெரிசிக்க

ஈசனைபுலியூரில் வாசனைகனசக
பேசனையென்று நடராசனைபோற்றி தெரிசிக்க

காமனையெரித்தவர் வாமத்தினின்றசிவ
காமத்தைசொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து தெரிசிக்க

ஞாலம்புகழுமவன்மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ்சீலபொற்பாதனை தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகிறார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

புத்திசொல்லக்கேளாதமூடாவுந்தன்
பிரட்டெல்லாமறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ் சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
பாப்பாரதெய்வமது பாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
கொள்கைபரச்சேரியிலே கூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே,

கீர்த்தனம்-இ௧ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச்சிந்திக்கலாமா பறையா

அநுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வதருாயமசொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே யிங்கே நில்லாதே
சேரிக்குப்போடாகாலைக்குலாடா சிதம்பர

சரணங்கள்

சனகமகாமுனி யோகிகள்தேடிய
கனகசபையைக்கண்டறிவாயோ
பேசாதே கை வீசாதே
வீரனைத்தொழுடா யேரியைவுழுடா சிதம்பர

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்றுசேவிக்கலாமா
ஆகாதுனைப்போகாது
விரைதெளியென்றேஅறுதலிமகனே சிதம்பர

வசனம்.

உழுதுசேறபண்ணி பரமபடித்து விரைதெளித்து நாற்றுபறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலுகளைபிடுங்கி காத்திருந்து பதத்திலறுத்துகட்டி அறுத்துநிரம்பிய பட்டடையைக் காப்பது மில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு தம்பட்ட முழக்கி கோலாகலமாகி காறு பறையரோடுக்கூடி வரப்பை விட்டு வூறைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை உனக்கு வேண்டிய வூணுறக்கம் முதலாகிய தேசகருமமும் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரமென்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாயைவிட்டலறி பேய்பிடித்தவன்போல் மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கிழேபுரண்டழுது தத்துப்பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம.ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாயுனக்கிந்தபிரமை வந்தகாரணம் நானறிந்திடச்சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தபறயனு
யண்டியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
　சபாபதியையினைந்தாய
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
　சும்மாயிருப்பதுஎம்மாதிரியம்நான் நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கமடியனைக்
　கொண்டாடும்வழக்கம
வெளுத்ததிருநீறென்ன எருமைச்சாணியது
　மேனியிலணிவரோ வையகந்தன்னில் நந்தா

திரட்டுபுரட்டுமறியாய் பொல்லாத்
　திங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தைஎன்முன்னேகாட்டி
　விரட்டிப்பேசுறாய் வெறியயக்கமோ அடா நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துச் சிதம்பரம் வந்தகாரணமென்னவென்றுகேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

மனங்கொண்ட விடமெல்லாம் போகாமலாணைவிட்டு மறித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுகதுபோலெனதுள்ளந்தனாகவுரிக்கிச்சாயக்கும்
புனல்கண்டவேணியனைப்புண்ணியனை புராந்தகனைப் போற்றி செய்ய
கனல்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார்வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்கஅந்தணர் சொல்லுதல்

கீர்த்தனம-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நட்டநடவுவிளையும் பட்டவெளியை தொட்டபோதிலும் நட்ட
கெட்டமதியைவிட்டுவிடு கேளடாபண்ணையாளடா நட்ட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டிறுவ்பசுமைகொள்ளும்

விருத்தம்.

　கதிவொருமுழமேனீளுங்கட்டுமுக்கலமேகாணும்
　துதிபெருநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
　பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனாயிருந்துதில்லை
　சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செயதொழிலேதென்றாரே

வசனம்

சுத்தனருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால் வேதிய ரெ ன்ன செய்யப்போகிறே னென்று துய்ரமுற்று சுத்தனரைப்பார்த்து புலம்புவார்

கீர்த்தனம-இராகம-தனுகரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனய்போனதென்னநந்தா பித்த

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திசளெடுத்துபடித்தும் பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி	செய்தாரோ
பற்றுதலில்லாமலே	பண்ணியபேராரோ
பக்தியென்று	பேரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே	நிலையிட்டதாரோ-பித்தன
எத்திசையும்புகழ்	பெற்றிருந்தும
வித்தைகளனேகம்	விளம்பத்தெரிந்தும்
பக்தியோடு	சகலமறிந்தும
நந்தனென்றுபேரிட்டு	யானுனக்கிருந்தும்-பித்தன

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்றவேதியரைநந்தனர் மிகவும்வணங்கிசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டு தில்லைவனம்பேணிச்சென்று
மத்திசிவகாமிப்பெண் சந்நிதியில்கோராகத்தலைவணங்கி
இத்தியென்றநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாலும்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும் வேதாந்தமறைசொரியும்பெரியகோவே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி- ரூபகதாளம்,

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்மன்றுள்ளே

அநுபல்லவி,

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுன்னுக்குவல்லே-வல்லே-வல்லே ஐயாசி

சரணங்கள்

பாம்புபுலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத் தேடிப்பார்த்துப் பயரிட்டது-அந்தப்
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்-பார்த்துக்களித்ததுண்டு

பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்லாதிவைத்தின்றதுண்டுஇன்னம்
பாதியிருக்கும்பறையாசியுமபோய்ப் பாரென்றுத்தாமடதாருமதாரும

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்க்கப்பிடியாதே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைசிலமபுங்கொஞ்சுந்
தித்திக்குநதேனோசெய்கருமபோகல்ல சித்தமுடையாகக்க-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கேசென்றால்போதுங்கண்டால்
திருமையே பித்தர்

னரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமோட ருக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் பலபேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரையுந்திருமருந்து சாதிமைப்பாராது-இனனந்
தீராதநோயகள்படைத்தவெனக்குத்திருந்திருந்திருமையே பித்தர்

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கிக் கெடுப்பேனோ-சிதம
பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே-சிதம்
ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமிங் க-சிதம்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சை யடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காற்பதுவேலிபூமி நடவுநாட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசையப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா

வசனம்

என்றுவேதியன்சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில்நந்தனார் வந்துபன்னிரண்டுபேர்களை பார்த்துச்சொல்லுவார்

திபதை-இ-ம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆசைநேசாகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ ஈசனல்லால்நமக்கு ஆசை

அயன்மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத
செயனமுறுவாய் நிறைநிமலரல்லால் ஆசை
மண்ணைப்பெண்ணைப் மற்றனைபொருள்களாய்
எண்ணுமெனாளெண்ணோபோமிருக்குஞ்சனல்லால் ஆசை
அருவாயுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாயிருநின்றதேதற்தப்பராபரத்தையல்லால் ஆசை

வசனம்

என்று நந்தனார் சொல்லிப் பின்னும் - ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

தரு-இ-ம-தர்பியாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஆனந்தகூத்தாடினார்-ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானுந்தேவர்முனிவர் ஜெயஜெயவென்று
வாழ்த்துமபிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போவென்று ஆன

சரணங்கள்

மாயவலைதுட் பட்டு-அறிவெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
தாயெனகளிக்கவென்றான் தாடுவரென்றேசத்தி ஆன

கவலைபடாதே நெஞ்சமேகாலன்கைப்பாசங்
கண்முன்வாராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனக்காறுவேறுவென்று-ஆன

காயமிகவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தலுண்டென்றன்
தூயபதத்தாலத்தத் தூகளற்றிருப்பேனெனவும்-ஆன

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு பேர்களையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போயித் திருப்பதை வேதியன்கேள்வியுற்று நந்தனைச் சீறிக்கடுங்கோபஞ் செய்ய நந்தனார் வேதியருக்கு இதவுசொல்லுகிறார்,

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
என்றுவரே தோதகம்

அநுபல்லவி,

காதாரமான கூடார்சொன்னசொல்லை
சாதனைசெய்து சார்ந்துபிழையொன்றிலலையேதுக்

சரணங்கள்.

நான் உனக்குபண்டு சாதனஞ்செய்து
நலமாய்த்தக்கதுண்டு
தோன்றமேசொல்லுஞ் சொற்படிசெய்கிறேன்
பான்மையாயடித்ய பத்தியாய்உய்கிறேன்-ஏதுக்
சாகளவுமுன்மை செய்தோரையொருக்
காலும்மறவாத்தன்மை
தர்சனுக்கெப்போது முண்டுதாமேகண்டு
யோசிக்கப்போகுறீர் இனிமேல்கான்செய்தொண்டு ஏதுக்
ஏழைநான்தானே குதும்வாதும்
ஏதொன்றறியேனே
மேழியருடனேயொரு மேதிகாலைகளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழுசயிறுங்கொடுப்பீரிங்கே

நந்தனூர்-வருமுதல்
எழுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்தன்
கணக்கில்லாத்தனது பண்ணையாள்வசத்தில்
கைப்பிடியாகவேவந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற்படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான்அழைத்துபோவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்நந்தா
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

தரு-இ-ம்-சஹானு-ரூபக-சாப்பு-தாளம்

பல்லவி.

பத்தியாக ஆண்டைசொற்படிசெய்தார் நந்தன்பலருடன்மிகப்பத்தி

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங் களித்துக்கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெத்தக்

காதலாகவேகொண் டாடி
யனம் நீடிபத்தி

சரணங்கள்

சீருள்ள ஆதனூர் நஞ்சைபுஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது அறச்
சுத்தமதாகவே உழுது
காலைப் பொழுதுபத்தி

கருப்புவெளுப்புச் சிவப்புநிறமுள்ள
காளைகளைகட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொனறதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டிபத்தி

கந்தன்கருப்பன் கடம்னிடும்பன்
கரியனவன்தம்பி பெரியவன்சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள கரியன்பத்தி

சிரகச்சம்பா சிறுகடன்சம்பா
சிவந்தமணக்கத்தை நட்டுகம்பு
சேர்த்துவை மிட்டு
பயி றிட்டுபத்தி

வ-ம் இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்த
னார் இனிமேல்சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனைவிடுவே
ன் அன்றியுமசேரியில்வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டுவேதி
யர்பால் சென்றுதலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டி
த்துச் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்கிறார்.

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்

பொய்ச்சடலம்புழுக்கூடொன்பது வாசற்றேம்பையைப்போற்
றிசெய்யும், அச்சனிவ னென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச்
சொல்லவேணும், பச்சைமிகுத்தொடியழகி சிவகாமிமாதுபங்கன்பாத
ங்காண, இச்சைமிகுத்திருக்குதையே அம்பலத்தைகண்டுகளித்திறை
ஞ்சுவேனே.

தரு-இ-ம்-சாவேரிரூபகதாளம்

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில்கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலதெய்வங்களு மிருக்குமெனக்கிவர்
போலவேதில்லை யேழையிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும் பொன்

வேதமொருநான்குமாறியாக பழம்பொருளாயினும்
வேண்டுபதஞ்சலிசாகவே நிலைபடிந்து
பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறைபிலக
பணியடமாடவேசடையாடவேப்ரமானந்தக்கூத்தாடிய பொ
பலகந்தனிலசுகமறுபோலெங்கிலும்பரிபூரண
முருவறறதுமருவற்றது குறையறறுருசெல்வன்
கலியற்றமர்வதயற்றவர்விடைபத்திலிலுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலையறறவரிதய கதிரிலடமாடிய பொ
இரவுபகல்கருமங்களிழுக்கும் பொரிகரணங்களதை
இருந்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமாகாதியிற்சரணங்களை மனமொடுங்கிவழி
பாக்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும் மாலகிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும் நந்தனரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

வெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதின மூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளகரும்பிடலாவதென்னபலனோ காட்டுமேபிசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளித் துடிக்கிறாய்சிவபதஞ் செல்லாதுன்சாதியிலே
என்னுககொல்லையிலேமாடுவந்துதொடாதேகும்படிச்செல்லடா.

வசனம்

இப்படிச்சொல்லியவேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்தவித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்

முன்நந்தனார்-பின்வேதியர்-இருவருமாகச்சொல்லிக்கொள்ளும்

எட்டிக்குப்போட்டியான-இருச்சொல்லலங்காரம்.

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனாலுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதுவிளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால் தேகங்களிக்கு மென்றார்

வேதியர்-பொரிச்சகறிகொண்டால் தேகப்பெருக்கு	மென்றார்
நந்தனார்-அரவிரவென்றுல பரமம்போ	மென்றார்
வேதியர்-பறைப்பிணைக்கண் ஆல பாவம்போ	மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனது முட்டிப்பாரு	மென்றார்
வேதியர்-வெட்டவெளியிலேகுழி வெட்டிப்பாரு	மென்றார்
நந்தனார்-ஞானகுரியனூான பரிபையமதி	யென்றார்
வேதியர்-ஊனக்குநாறியபறையர் சேரியேகதி	யென்றார்
நந்தனார்-கர்க்காலேயென்னுள்ளம்பெற்று	ரென்றார்
வேதியர்-கற்றுமைாக்கினியில்பற்று	தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கேபோதும்வாயிலேதற்க	மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதும் சேரியேசொற்க	மென்றார்
நந்தனார்-சொள்ளிகத்தேன்போலென்னைக்கொட்டாதே	யென்றார்
வேதியர்-அள்ளிசுகத்தேனென்னைத்திட்டாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்து கவலைப்படுத்	துவதேன்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்து அவலப்படுத்	துவதேன்
நந்தனார்-தில்லையோடென்னைச்சேரேனே	யென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனே	வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே	வென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையா போகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-தெரிசிக்கவென்னைப்போவேனே	யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்ல போகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே	யென்றார்
வேதியர்-பிராயரியைவிட்டுமேபழிகாட்டும்புலையரே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பேன்	னென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப் பிடிப்பே	னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேவிலக்காமல் நாடுவே	னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலக்காகப்போடுவே	னென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்து தவிப்பேனே	வென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்து அலப்பாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கொஞ்சினால்நெஞ்ச முருகாதே	வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம் வருகாதோ	வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போக உத்தாரந்தாரு	மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாலேபோது	மென்றார்
நந்தனார் சிக்கிரமாகப்போ சேர	மென்றார்
வேதியர்-போகந்தீயாயப்போவா	யென்றார்

நந்தனார்-அன்னிதஞ்செய்யே மென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுகவறே னென்றார்
நந்தனார்-எங்களஜாதிக்குவென்னவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்ஜாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதெது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறைபனாய்ப்பிறந்ததென் தலையெழுத்து வென்றார்
வேதியர் மறையாய்ப்பிறந்தாலுங்கள்வருத்தமேது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்கு வழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காயக்காதமற . இல கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செயவதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்க்கன் னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்தும் கடவுளாய்நின்ற தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும பறையனாய்பிறந் தேனே
நந்தனார்-பழுதானஜென்மம் பறைக்கேனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுமகன்மம்மெக்காதே யென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம் கட்டுவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியை நட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணை இப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பினெனதுவு மொப்பிலே னென்றார்

வசனம்

அப்போது நந்தனார் மெத்தவும ஐயரை வணங்கி உத்தாரங் கேட்டார்.

விருத்தம்

அல்லைக்குழலாள்மோகபண்டாரவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினிமடங்கொண்டு சுகக்கடலாட்டிவைக்குந
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணாக்காப்பண்ணாமலொருதரம் போய்வாவென்று சொல்லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போமே காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதென காலுக்குக்கும்பிடையே

காலிற்கருமளிக்கக் கால்முசலாயுக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில் காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கின தன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணேனையே
எட்டிரண்டு மரியாதபேதை யெளியோனையே
இன்னந்தாய் வயிற்றிடையணுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுக்கிடுந் தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனையே
மேதினியினிலுயிரினுங்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணா தடியேனையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டையே
அல்லும்பகலுங்க ளாதாரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச் செய்திருந்திடுந்திருமேனியைக்
கலங்கலொழிந்திட வேண்டுங்காதலைக் கண்டிலராகியம்மதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ்சேடனாத் தன்மைகொளுமாந்தனுரை
விலக்குவாக்கியபெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படிச்சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனுடையசிவபத்தி பரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்ல வொண்ணாத மகிமை கொண்ட மகானுபாவனை தனக்கடிமைக்காரனென்று வேணபடிபேசுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலைப்பாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாசிட்டத்தேபோய் திண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
காடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ காராதேபோடா
கண்டுக்குக்கலியாணவூனை நரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைத்திருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடா கூழைக்கும்பிடலாகாதோ
சக்கைபிலாடுவையோ அதற்க்காணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்து இரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைக்குத் தெரியும்வாராதேபோடா

வசனம்

அடடா நந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போகவேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்.

தரு-௩-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடா நந்தனே தில்லைக் கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியம்மிகவாச்சரியம்

அநுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிகுகவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடநடப்போது

சரணங்கள்

ஈனஜாதியிற்பிறந் தோனுனக்கவ்விடத்தி
லென்னஅலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதிலுமூவா யிரவரிருக்கும்வீதி
புகுந்துவிடநது கொண்டு
மாலுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்தவரு
மற்றவாதிரிபுர மதலையெரித்தபெரு
மானுக்கியலுகதிரு மஞ்சனேறைசவாகிரு
வாதினாப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படியிரு-அட

வெள்ளிகளொருபுறம் வேதியர்களியற்றும்
மேன்மைகள்மிகுந்த தகைகும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாத்திவ்யத் தவப்போய்வருவதற்கு
தடையில்லையெனப் பொருளும
தன்மையிசெல்லாகைக ளாசமுடியவரும்
சாதிவிழிலையே சித் தாலெதெரியவரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன் பராவாயற்றுமேயவரும்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக் கென்பதுபோல்வரும்-அட

அல்லும்பகலும்சோ றளித்துக்காத்திடுதெய்வ
மானவம்பல வாணன்திதிருக்க
தொல்லையும்படவேவேண்டா மென்றுரைத்திட்டவன்
சொல்மறந்தநீ வினன்

தில்லைக்கிரியாவரப்பேச் சேதுக்காகபிடிக்
திருக்குமெனதுபிடி திருமபாதடாபகடி
பஞ்சைசரியா சமர்த்து
பார்ப்பே ணெடடாகடி-அட்

வசனம்

வேதியர் சொற்களைக் கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைமடிக்காலும் கழுக்கை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடிதகாலைக் காணுமலிருக்கேனென் றுதடுத்துச்சொல்லவேதியருக்குக்கோபம்பிறந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம-கருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ
அணுவளவேனுஞ் சமமதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ்சாதி
தன்புத்திபோகாதென்று சரித்திரம்பொய்யலலமிதி-இனி

சரணங்கள்

பலகாலமுப்பழமும் பாலூட்டினாலும்பாம்பு
பழாதத்தற்குவொப்பாய்ப் பகாலாகும்மாவேமபு
தவமவிட்டப்புறம்போய்சி தானசையாதடாவிமபு
தரையிற்கறநதபாலுங் தாவுமமுலைககாமபு-இனி

இடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடப பன்சரி
இவாகளலலாமலிதோ இருப்போர்களசிறுநரி
நடையிலிருப்போன்மகா நல்லவனுக்குதெரி
காணுவனைச்சேர்ப்பேனென்று சமபாதேபரிகரி-இனி

வசனம்

என்றுசொலலியவேதியர்க்கு நந்தனார் மிகுந்ததாழ்மையோடுஞ்சொல்ல வேதியர்க்குக்கோபமவந்து திருட்டுத்தனத்தைக்கொண்டமுரட்டுப்பயலே யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தநாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே சாதேயிர்மூடா
முன்னும்பின்னுமறி யாக்குடிகேடா
வரட்டுகேவலைபோல்வா யாடாதேயடா
வயலைமுழுதிலுஞ்சீர் படுத்திடப்போடா-திருட்டு

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனுகப் பாருவர்கொண்டுழுது
புஞ்சைநிலமுழுதுஞ் சீருசெய்துவிதைத்து
வைக்குடியைம்பார்க்குடி யாருயிருப்பார்களுன்
னை கதுதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண் டைகளைக்கூட்டி
சார்ந்ததற்குவா யாரநீரோட்டி
சத்தியுளமட் டுக்குமேரோட்டி
தக்கவன்றன்றிர மதுமிகக்காட்டி
மற்றுமற்றனைத் தனைத்துமுடிவற
மெகத்மெத்தசித்த மொத்துசெயகுவாய்-திரு

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவியென்சொந்தமான
பழனக்களுமீடேறத் தேவிபூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவியிலதமறந்தால்
போகதுகேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுந் சமர்த்தைகாட்டாதே
சரணமென்றுகன் ணீரைரோட்டாதே
தட்டுவனைகை மிஞ்சிநீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிநரி யோடமாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு விட்டுவிடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு கெட்டுப்போகாதே-திருட்

பாயுஞ்சலமுழுதும் கட்டிபதனமாகப்
பலஙுபயெருவடுத்துக் கொட்டிசேறுபோலாட்டி

தோயும்பட-முதலோ
　சொன்னலைப்புவேனோ
காயமுள்ள
　கர்த்தன்றனைக்
வய்ந்துவிட்டுப்போ
　யொக்கதிருவா
ராயன்ராயன்ராயன்
　தியன தியன தியன

ரட்டிவராமஞ்செய்ய
மட்டி
போதேகிகாணடா
காணப்போவாணடா
கப்போராமடா
கிளாக்கனுபபேனடா
ராயன்சாட்சியாய்
தியன்உனைவிடேன்-திரு

இதுவும்-வேதியர்-சொல்லுகிறார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானிருந்தவிடந்தேடிக் காலுமல்பாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைச் சிந்திப்பார்புகழியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனிருந்தும்புலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றாலுமுளதோமுத்தி
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல் சஞ்சலத்தைதள்ளுவாயே

வசனம

அடாவாடாமூடா கேளடா என்னைப்போலொத்தபெரியவர்களாலே கூடகதேடிஅறியப்படாத ஜெகதீசனுடைய திவ்வியநாமத்தைநத்தையு ரிஞ்சம்பறையா நீகேட்டிக்குலைக்கலாமா இப்படித்ததிக்குதிக்கலாமா வித்தையொன்றுமறியாதவனிக்கேபத்திபெண்ணலாமா நத்திமுத்திதேடலாமா லக்ஷமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம்போடலாமா இங்கே நித்தம் காடலாமா ஷபக்கமான இந்தசென்மமெடுத்துச்சித்திதேடலாமா அங்கே புத்திசொல்லலாமா அடாஇதுவெல்லாம் விட்டுவிடடா நாத்தைப்பிடுங்கி கடா உன்தொழிலைத்தொடடா தோல்கட்டியதடியையெடடா யாருக்கிருடாமா விருடா களத்திலப்படா காவலகொடடா புல்லறுடாமுரடா வழிதெரியாக்குருடா நான்சொல்வதுகேளடா இதுடா உன்செய்கை யென்று கல்லாவெறிந்துதடியாலடித்து வாயால்திட்டி தேள்போலேகொட்டி இவனொரு ஆல்போலேநின்றான் அவர்நாளபோகுதேயென்றார்.

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப் பார்த்து சொல்லுகின்றார் நீங்களென்னையடிக்கலாம நானும் அடிபடலாம் தங்களுக்குகைநோகுமென்று சொல்லுவார

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டகா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கநருபோ லுனைமயே-என்னை-அடிக்கதுபோ லுனையே
அடிக்காலுங்கள்ளைகவலி யாதோ
அடிமையேலெசெய்யுமென்னுடன் வாதோ
படிசதெல்லாமென்மனதிற் படாதோ
பாவிபெனக்குபிளிமேற்றெரி யாதோ-அடி
நல்லவரேயுங்கள்மனதுபிர காம
நடக்காயலிருந்ததுமப சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோயுனக்குப சாரம்
உயிர்தசாத்தியுங்களாலேபிந நேரம்-அடி

வசனம்,

ஐயனரத்தலைவணங்கிச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

இலவுகாத்தகிளிபோ யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாச்சே-நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போசசே
சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-எந்தன்
வேணுமென்கிற்றெல்லாம் போச்சே
கண்டதைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலமபிறக்காமல் போச்சே

வசனம்

பெரியோர்கள்கோபத்தை எளியேன்தாங்கேனென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்விசனமடையாரடைந்தாற் பெருங்கடல்நீடாதோ
பேயேன்றாங்குவேனோஇம் மாத்திரம்பொறுத்தாளையே

அல்லும்பகலுநாளைநினைந்துமேதோ வறியாமல்போனேன்
ஆசைகொண்டேன்றிருவம்பலதரிசனம் மோசஞ்செய்யுதையோ
பாவிப்பிறவிதொடர்ந்தடித்தாலுமென பாழ்வினைதீராதோ
பார்த்தவர்சொல்லாதவனன்றே பண்டைக்கதபோதாதோ
சிகம்பொசித்திருக்கிறச்சியையேயொருகு மெர்க்காற்கொடலமோ
திடமையரயகாவகொடலாமோசாதியில இன்னவனைனமேறு
இன்னமுந்தில்லம்பரம்போவேனென்று இலங்கைவருகிறேறு
ஒருமாட்டிப்போதுமையேயுடக்கலய விருந்தாலதுபோதுமே

இவை-ஐஞ்சீரடியாகவந்த-விருத்தம்,

சேறிலக்கவர் மேநியம்பிணைக்கால்
காருகளைநுநிற்பசோலைகின்றவன்கருத்தை
வாருலாவிப்பரமனைக்ருண் மலயுறுக்கி
நீரறியத்தகலும் ம்பபடிச்செய்தான்,

வசனம்.

தன்கலியருக்குத் தலைவணங்கி பெரியரும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபன்னிதன்னுடையசரீரத்தை இல்லைவெளியிலே கலந்துக்கொள்ளேலென்று விசாலைராக்கியமட்டத்துடனே சேரியில் வாராமல் தடுமொலியிருந்தார தன்னுடையதுயர்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்புவித்து சங்கைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்லவெந்த மனம்வேறுகிளிலையோவென்று
சாதியிலேபாவமதகீசனன்றோ பிறப்பித்தாய்சுவாமி உன்னை
மேசாதனையேசெய்கின்ற எவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்க்திருக்கும்
ஆதிகுருவல்லவோநீ பார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவிரோ.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஐயர்வுன்னையடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அந்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைபெருவேனோ
சகோயாகிலுங்காண்பேனோ சந்நிதானத்திதன்செய்வேன் ஐயா

விருத்தம்.

சாதில்லா தரிப்பிறவியைத் தாவொடுத்தருளி
நாயபட்டனைத்திழுக் குலமாகியித்துண்டைய
நீறுபட்டிடுமெல்லவோ தில்லையினின்றால்
பேறுபெறுமிவே னதற்குமொருபிரகோ

கீர்த்தனம்-ரு ம்-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைசெய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படியாய்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்குமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வப்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமயலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியோறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீயென்றுவிபொருளுமநீ
உனசந்நிதிவரச்செய்வாயே

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-யமுனகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
அரகரசிவனே தில்லைச்சிவனே செய்யு

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிப்போய்யாவென்றொருநாலமேசேதிசொல்லக்காணேனேயே
பாவிபுலையனாய்ப்பிறந்தேனே இந்தபாவினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதே பொன்னம்பலவா வுன்னடிக்கமலங்காணேனேயோ செ

பல்லுமுளைச்சநாள்முதலாக இந்தப்பாடுபடுவேனோ
தில்லைநாயகா கனகாவென்றுன்னைத் தேடும்வகைகாணேனேயோ செ

காற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடுநேவணுமென்றார்
கார்ப்பதாருக்களைபிடுங்குவதாரென்று கடுத்தப்பேசக்கடியேன் செ

ஆறிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்று வலைதப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தவிருக்கிருபைசெய்யாவிடிற்பறையன்பாபம்விண்மேபாகாதுசொன்னேன்-செய்

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென்தேகமதெளிந்து
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்குவருவேனோநான் செய்

விருத்தம்.

கடுநிலவருநதியும் பணிகலனுகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபுரவியுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருளி னிற்றொருவேங்கைக்
கொடியன்வந்திடுதிலென்னதில்லையிற்குறையா.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியும்மதிலும்
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தை யேதுக்குப்படைத்தே
னுவிதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலனே.

ஆதிநாள்முதற்றவம்பெருமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியென்னேரமும்பாவியானந்தன்
வதந்திரவேகனவிலுமீசனுமிருந்தார்,

வசனம்

இல்லைத்தலத்தைக்காணாத ஜென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்ன வென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும் வேளையில் சொப்பனம் நித்தி ரைபோலமேலகண்டு அங்கித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து சொல்லு வார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரேநந்தனார் கனவினில்கண்டாரே

அனுபல்லவி

மனதிலேபபோதும் நெருந்திபடிபணியுங்
கனகசபேசனை கண்ணாறுறகாணுமல்- கன

சரணங்கள்.

நீநடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன் னுடையவன்களிகக
மானிடப்பிறவியி லுனைக்கிணையார்பத்தி
மாணில்லையெனத்தில்லை நாதனும்வந்தாரக்க -கன
கங்குல்பகலாய்க் களித்தமின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகிந ாமாச்சுதுஅதனு
லிக்கேவந்தேனென்று ஈசனும்புகல- கன

விருத்தம்.

அறிவுமிகுந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர்சொல்லி யாற்றுநாளில், கருமருவுமிடறழகன் ஈனதடிமைவெறியகக்கனவில்வந்து குறையறவே கழனிகளைநடச்சொன்னோமுனக்குவிடை கொடுத்தேனென்ற மறையோ துறயர்க்குறைதது நீவிரைந்துவாவென்றுமனதுட்சென்றார்.

நந்தனார்கனவில் நடேசமூர்த்திசொன்னவசனம்.

நம்முடையநந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமதுபூதகணங்களாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தாரக் கொடுப்பானென் றசொல்லி தான்அம்பலத்தேசென்றார்.

கண்ணிகள்.

களையடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக் கட்டுகட்டவேதோணும்

பழுதிலாமலேயிருளக்கள் பள்ளயேடுதண்ணியாம்
பாபவிவனைபபளிபுமநந்தனுர் பயிரிடுக்கிருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்தானவாமாயி கருணைமாரிகலன் [illegible]ளன்
கட்டிக்கட்டுவேடிப்பிடன் காவலவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனைத்
துய்யவேறுயிருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவெனமுதள்ளிப் புலையனும்நந்தனெனறு
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவாரொப்புவானே

பலவிதஇராகங்கள்சேர்ந்த கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்சொல்லுதல்.

நந்தாவுனக்கென்னமதி வந்ததென்னதந்தாரு-நந்தா
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
மிக்கையாய்நினைத்ததன்றோ அந்தவேளைபுத்தியில்லை-நந்தா

தோடி.

தொல்லைக்காட்டிகரிபோலே ப்ல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைக்காட்டி காடாக்கொண்டு சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
[illegible] மில்லையென்றுபோச்சுகா
[illegible] மொல்லுகிறமாச்சுதே
[illegible] வற்றதுவுணர்ந்ததா
பக்திபுத்திகலந்ததா கத்தனுமபறந்ததா
எட்[illegible] மெத்தமெத்தசந்தோஷம்-நந்தா

மத்தியமாவதி.

[illegible]ப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்கடிப்பையா
[illegible]டிவொப்புதலாகக் மெப்படிநடப்பையா
கள்ளக்கும்பிடென்னடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
[illegible]னக்கொல்லையகாரடா எங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
[illegible]குற்றம் தெளிந்துபாருகுற்றம்
கையலயகொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழந்தாலேதுன்பம்
சாணவயிற்றுக்குஆப்பு சாதிரமானமையப்பு
ஓமோபயேமேல சபாசுகஸ்மேகொண்டாப நக

கேதாரகௌளம்.

குருகாட்டிதோற்றவன்போல் வாதாட்டிநிற்பவர்க்கு
மெய்யதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தா
என்னகாரியம்அதில்என்னவீரியம் தன்னுதன்னு நக

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகமபட்டால்புண்ணுமீப் பார்த இல்லையா
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றும்பயமா
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பக்தியென்றும்சித்தியென்றும் வற்றியென்றும்முதந்தியென்றும்
இத்தனைநான்சற்றகை அத்தனையும்பிதற்றபாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சேருமோபோடுமோ நக

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாமுழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லஊரடா நக

மாஞ்சை

கஞ்சுகூழ்குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும் சஞ்சலமென்ன நக

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்கிடக்குதுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழிச்சுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சண்டாங்கிச்சேலையொன்று தண்டாப்பக்கிடக்குதந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்சுகமாயிரு நக

புன்னாகவராளி.

தூட்டுவெட்டுபோக்குதின்று தண்டைவெட்டிபார்த்தையா
கண்டாணடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா நக

மோகனம்.

தாரணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணிலுந்தோணுது கோணிநடந்தாலுமென்ன

பெண்டாட்டியில்லார் | சுகமல்லவோ மனம்
கொண்டாட்டம்கொள்ளா | ததைச்சொல்லவோ நக

ஆரபி.

ஏருபிட்டோழுதவால் | மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
ஏதும்வெட்டிஞாஞகாக்குக் | குருவிட்டுப்பார்கம்லஞ்துணைய
நிலைமாயாரகேட்கட்குப | புரைபோயிதுவலலால்
வேறேபுன்டோயிறைச்யபிக்தலுருகஇது | கலலவிகாயே நக

அசாவேரி

முனைக்கால்பிளைக்கதாலுல் | சேலைக்குக்காறும்
உலைதுகூலிக்குக்காறும் | குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
வாருககுவிக்கநிலமுசப்பைபோயே | லாரியிடவேணும்நீதகுபயை நக

சாவேரி.

வாரிருகாலைசுற்றிப்பாரு | கோரைப்பிடுங்கும
பேரியையுமூகச்சொலலு | விரியைகடுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தகருகே | மூட்டிருக்கப்பேர்த்தையா
வெட்டியாளாகத்தகருகே | கி பருககப்பாரதுதைபா நக

புன்னுகவராளி.

எல்லாமுளைதுபொறுப் | பொல்லாமுன்துச்கம்
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை | இல்லைஇல்லை
கட்டியடிக்கட்டளையில | விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டதுமேலேதட்டையிலே | கட்டதுபலித்துதா
காடுவெட்டிகருஞ்சவங்கூறு | மாக்கட்டிலவைகேள்போடு
பாடுபட்டமுைதாலம்மேரு | வீடுகட்டிவாழலாமா நக

வசனம்

இப்படிசொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப்பார்க்கவாருமென்றுக ந்தனர் கூப்பிடுவார்

விருத்தம்

பண்ணைபாளையும் பாருமென்றழைக்கப்பரிக்து
கண்ணுலாவியவேதியன் களிப்புறத்தனுள்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலகூத்தனைப்பாவி
எண்ணிலாவமுங்காதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒருநாழிக்கைரியில் நடவுநட்டு அறுப்பறுக்கும்வயலை வேதியாகண்டு ஒன்றுந்தோன்றாமல் உலகவாசனை யற்றாநின்றார்

வசனம்

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக்கூத்தாடுவார்

கீர்த்தனம்-கடுக்கா.

நந்தனைக்கபரிதானுன் நந்தனாரும்ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமாலையபலவந்துபார்க்கையில்
சிந்தையாச்சுது பலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தின் நந்தனு
நீச்சசாதியென்றுபேசிப்பேசுமிந்த
தோசிமேதியனுமாசையாகவே
தேசமெற்றுநில்லை வாசமாகுகட
ராசமூாதநிக்குதாசனென்றவரும் நந்தனு
வாருவாருமிதைப பாருமபாருஞ்சிவ
னுமே வந்துசெயுங் காரியங்களிது
பாரின்மீதிலிவனையாருமில்லையென
ஊரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல நந்தனு
சித்தமீதிலொரு குற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுமகிழ் நந்தனு

வசனம்.

நந்தனைப்பார்த்துசிவபத்தர் அபசாரமபண்ணினேனென்று மிக வுந்துழைந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அனுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல விழலனுனறியாமல்
விம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும்- நந்த

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலே ஏதோபசி யான்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்பரென்று
செப்புவார்த்தையுமக்கோகளவானே — இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்குளென்னதாய்செல்லக் — கேளாறும்
முடன்மேற்றிருப்பணிவதமுழுதுமொரேகட — வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுகிராய் — காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோருந்துயர் — வேணும் நந்த
கேற்றப்பொழுதளவுந்நம்மாவிருந்த — இந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் — கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முற்றிச்சாய்ந்து — அறுவடைக்குத்
தக்கதாவிருக்குதேமிகக்களைத்து — உமது
ஆத்தல்தனக்குநிகராவரோ — யாவரும்
ஆய்பாவுனதுநல்லருளால்நலமே — வரும்
நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய — வரும்
நாயேன்களிக்கமனம்நாந்துகிருபை — தரும்-நந்த
குண்டைகளுக்கலப்பைக்கோலுக்காரும் — விதையும்
கொட்டத்தில்லிருக்கநீர்செய்திரோ — அந்த
அண்டர்பணிதில்லையாண்டவனே — யுமக்கு
வடிமையாளாயிவந்துசெய் — தாரோ
உண்டத்தைதானெனறெண்டுக்குமமைக் — கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் — கண்டேன்-நந்த

வசனம்,

என்றுவேதியர்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்

இதுவும் வேதியர்சொல்-விருத்தம்,

கறைபடுங்கண்டன்றாளைக் கருத்தினிற்பெறவேநோக்கி
குறையருந்நந்தனருக் குலமதுயிழிவென்றெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலே வருந்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுவளம்போலஞ்சி யேங்கியேயாற்றுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ர்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்தில்நினையாதே சிவ
பத்தனென்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள்சொன்ன பாவந்தலையாதே

புலையர்கள்பரகதிசேருமபடியவர் புண்ணியஞ் செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாறக்கண்டோர்களெல்லாம் காட்சிபெறுவாரோ
ஒருவன்மனதறியவொருவனுபாகாதென்றுலகம் மொழியாரோ அது
திமோச்சுநினியர்தன்சென்மசபலமாச்சு தெயவருமிறங்காரோ
ஜாதிநீதிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சநதோஷப்படலானோனுப்போ
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்று அனுப்பிடலானான்

வசனம்

இப்படிமிகவும்வணங்கிவரலாற்றைக்கேட்டநாளைப்போர் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார் அதற்குநாளைப்போவாரைப் பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-யமுனகல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
  வரந்தந்தாரென்றாய் நந்தா
சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழும்
  சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ நந்தா
ஆதிமுடிவுக்கிடையாதபராபரஞ்
  சோதியல்லவோநீச்சாதியென்றறிந்தும் நந்தா
அண்டாண்டமிறைகின்றசபாபதிக்
  கொன்றுபேதமில்லையென்று நந்தா

வசனம்.

வேதியர்செய்தபிழையெல்லாமபொறுத்துக்கொள்ளுமீரென்று சொல்லநந்தனார் மறுவுத்தரவுகூறல்

கீர்த்தனம்-இ-ம-தெண்டகம்-எதுகுலகாம்போதி;

வேதியர் ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழைமுழுதும்
  யேந்துக்கொள்ளாதே நான்
  இனமறியாதவன்முன் புத்திக்காரனென்பதுவும்பொய்ப்போ
நந்தனார் பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
  புண்ணியவானே நான்
  புலையனுக்காளடிமையல்லவோ புத்தி சொல்லுமையே

வேதியர் புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது உசலால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோகவிடையாது

நந்தனார் கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமெய்யு
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்குலமல்லவோ நாயினுங்கடையேன்கீர்த்திபெறுவிரே.

வசனம்.

பரமபத்தனாகிய நீயெனக்கு அடிமைவேலைசெய்பவன்போல வந்தபடியினாலே என்பிறப்பிணி தொலைந்ததென்றுசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்களிய
யறிவிலுன்னித்
தப்பொழுதுகணப்பொழுதுக்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தாரன்றோ
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்று பெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோலதாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே

கீர்த்தனம்-இ-ம் ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ
நம்பாமலேமோசமானேனுன்
பூமிக்குள்நீயொரு
பூமிகுருநாதருசாஸ்திரப்பிர
சாமிக்குள்ளேவெகு
கண்டுதெரிசித்தபேர்களே
படித்துமென்னவேதங்கள்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவன்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ
ஏற்காமல்போச்சுது
தெவிட்டாதேதேசாகம
தேகமுழுதிலுஞ்சிதன்றிரு

பதத்தின்-உன்னை
பித்தன்
சித்தன்-இந்தப்
சித்தன்
மத்தன்-உன்னைக்
முத்தன்-நந்தா
வேதம்-அகில
கீதம்
போதம் - அந்த
என்பிடிவாதம்-நந்தா
பாணி-உந்தன்
மேனி
--

பறையாயிவாரு கூளி-போலே
 பழுத்தசேறுமுலுங்கியாத்தும் ஞானி-நந்தா
பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய்உள்ளே
 பார்த்துணர்ந்துபரமானந்தங் கொண்டாய
தவமானியேபோலே நின்றாய்-இல்லே
 தாண்டவராயனைக்காணுமல்நீ கண்டாய்-நந்தா

வசனம்-

இப்படியே வேதியர்சொல்லும்போது நந்தனும்மனம்நொந்து கை காலநடுங்கி ஐயரைச்சுற்றிவந்துவணங்கினனக்குமுன்னங்கொடுத்து ஆடை யளித்து இதுவரைநாளும் காப்பாற்றினபெரியவரே உங்களுக்கடிமை வே லைசெய்யுமென்ன இப்படிப்பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டா மென்று சொல்லுவார்

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

ஐயாசொல்லு வேனோ-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி

மெய்யாகவேயிந்தனிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர் தம்மையோதாம் வாரகள்-ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
 விறுமதன்குணமமாறுதென நாட்டினும்
ஆம்புதநிக்காரரென்றுவேலையாவ துண்டோ
 அய்யனருளையல்லாமலும் வேறுண்டோ ஐயா
மேவுங்கிளைததண்டுமேருவைத் தாக்குமோ
 வீசுங்கதிர்மின்னும்பூச்சி யோக்குமோ
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்னுலே
 ஆச்சுதென்றாலென்ன ஆச்சுது என்னுலே ஐயா
முன்னமேசெய்தவினையின் வசத்தாலே
 மூடப்புலயனுற்பேவி யதனுலே
இன்னம்பவேதுன்னின்னமும் வேண்டா
 ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க வேண்டா ஐயா

வசனம்.

நந்தனார் தனதுஆண்டையாகிய வேதியனைப்பார்த்துத் தங்களுடையகுருநவாக்கினால் என்னையுயிர்ப்படிப் புகழலாமாவென்றுமிகவும்வணக்கமாய்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணகல்யாணி

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லோ சிதம்பரம்போய் நான் வருகிறேன்னான் சின்
ஆனந்தனைதயொருவரில்லே அடைக்கலமென்னையாளவேணும் சின்
நாமில்லாநெஞ்சமாய் இறைநம்பியின்றவுடல்பெருத்த சின்
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு அறிவுமயங்கிபாட்டங்களும் சின்

வசனம்

இப்படிசொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-பைரவி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங் கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனும்

அனுபல்லவி

பாருக்குள் வீரன் மாகேள் ஆகேள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனுவானே ஆரு

சரணங்கள்,

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைநுட்பங்களமாதரமவென்னகாரியம்
சாதனையுங்கலைராமதாருநாளும்
மன்றுளைபெண்ணையைசபொல்லாது
பாவமகங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணனைதினந்தொழுமம்பல
வாணனென்றுகாவாய்விரும்பாதன
வாவைராகிலுக்தான்தனபின்னவன்

வசனம்

பொன்னம்பலஞ் சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதிசிவபக்தியில்லாதவன் பார்ப்பானுயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதியானபடியினாலே திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன்சந்நிதியைவிலக்கி தெரிசனங்கொடுத்தும் குளம்வெட்டினது ஒருநாளுஞ்சிரிகாலத்திலே காற்பதவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்துகடவுட்தன்மை பார்க்குமபோது நீயே மகா புண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேணுமேயல்லாமல் வேறில்லை-நீயிதுவரையிலெனதுவார்த்தையைதள்ளினதுமில்லை ஆகையால் எனக்குகுருவாகிநின்று உபதேசம்பண்ணென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்]

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தா நீ குருவுபதேசம்நயிவிட வேணும் நானகடைத்தேற நீ
நொந்தானான்கதிபெறமாட்டேன்
நோயெனுமப்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன்
மகாரப்பூவெடுத்தானூர் மலரடி சாற்றிலாழ்வென்னறிவு
சிந்தாமலவரதத்ரமேவனும் சிதம்பரசகியக்தெரிசித்திடவே
வைத்தாக்கருலைக்கடலுன்மன்றிற் சென்றுநிர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூககணங்களுரிமையுடன்வந்தாழியஞ்செய்ய
பெற்றுநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனேழு ன்
கத்தாமுல்மோசமதானேனம்பிக்கை சொன்னேநற்கதிபெறவே நந்த

கலிவிருத்தம்

வேதமோட றஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆசனுகிஉன்னடியவர்க்கஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுந்தனைப்பாவி
வந்திரமேவேதியருபசரித்திருந்தார்

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய வேதியர்வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால்கு றிலந்துதலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறுப்போல் சொல்லுகிருள்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி?

ஐயேமெத்தக்கடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தக்கடினம்

அனுபல்லவி,

பொய்யர்தபொன்னம்பலத் தையாயிருக்குமிடம்
கையாதமனிதர்க்கு உய்யாதுகண்டுகொள்ளும் ஐயே

சரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடு சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தஆசையாலே காலனற்றப்போவனென்று
சாத்திரம்நல்லக்ஷேத்திரம் ஞானநேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலேமூலக்கனலில் விசியேசுழன்றுவர
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசற்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமேமனமுட்டுமேமேலோட்டமேவழிகாட்டுமேயிந்த
மானுபிமானம்விட்டுத்தானுகிநின்றவர்க்குச்

சேறையிலேபோல் ஞானநெறியதியுண்டு
பாருமேகாட்டிக்காருமேஉள்ளேசேருமேஅதுபோதுமே அங்கே
சமயமாமலைமேலின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு
அங்கிருப்பாதிகொண்டு கங்கைபொம்மைபோலவே
நில்லுமெனதுஞ்சொல்லுமேஞானஞ்சொல்லுமேயாதும்வெல்லுமே
அட்டாங்கம்பண்ணிறாலும் கெட்டாக்கபண்ணியது
பிட்டாதுபிட்டவரவொட்டாமுட்டியது
பாயுமேமறைதேயுமேஅதுவோயுமே உள்ளதேயுமேவேத
மந்திரத்திலேயுமில்லை அக்கரத்திலேபய
தானமேஅதுதானமேமலைமேமேபேசாமோனமேஅந்த
முப்பாழுநதாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவத்து
ஒப்பாரையிடையாது ஙப்பாதிருந்தன
பாடுவார்தாளமபோடுவார் அன்பர்கூடுவார் இசைபாடுவார
கண்டாருமில்லையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோ அதைககொல்லவோ பறையன்சொல்லவோ
சொல்லவோநோமாகுதல்லவோ

கலிவிருத்தம்

வானவெளியவும்பாயாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெய்யும் வேறேயுமக்கடுமை
ஈருமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவாருளுறநினைந்தார்

வசனம்

இந்தப்படிநந்தனர்சொல்ல வேதியாகேட்டு திவ்வியஞான மடைந்து நந்தனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறர்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்!

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல்
எத்திசையிலுமுமகதிைசொல்லப பேரமோ
பத்தியமுதலென்றுபழகியபெரியவத் சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேதென்று
புத்தியும்வந்தது தெரியிதுவல்லவோ (சித்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி நமிக்க வணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசிர்வாதம்பண்ணச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஓரடியிலிரண்டுவார்த்தை-தாக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெருந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவிர்
பரமனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
ஜாதியிற்றாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியாம்பலதெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையயரோ	அடைவிர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனருக் காசிர்வாதம் பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் மனமிடியப் பேசினதுண் டபராத
மனந்தங் கோடி
படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது
பலித்த தென்று
துடிதுடித்து தொடைநடுங்கி நீர்வடிந்து சிதம்பரத்தே
துதிகள் செய்து
கடிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்
பகருவாரோ.

இதுவுமது.

சாஸ்திரக் குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன் பதருபோலே
காத்திரஞ் சுத்தமாச்சு கனிந்திடு முள்ளம்பத்தி
பாத்திர மிருந்தாற்போது மற்றொன்று மில்லைசைவ
க்ஷேத்திர முழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன் றில்லையென்றார்.

இராகம்-இ-ட-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நேரமும் நந்தனைச் சிந்தித்தா
ரந்தணருமெதிருந்தவரந்தணார் (எந்த)

பந்தந்தீரவே யிந்தவுருவாகி
வந்தோமெனத் தந்துபோதிவனென் (எந்த)

வசனம்.

விட்டதோ இந்தவிட்டுக்கவலைகள் பட்டதோ பறைசாதிச் சேர
யின் நீட்டதோ முந்தியெல்லாம் கரை புரண்டதோ வென்று எத்திக்
கொழுபவர் எந்நேரமும் வேதிய ரிப்படியே சிவபக்தி பண்ணிக்கொ
ண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க நந்தனர் ஆதனூரை
விட்டுச் சிதம்பரம் வருகிறார்.

இராகம்-இ-ம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகிறார் ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடங்கண்டு அப்பால் வருகையிலே
கொண்டாடும்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணை விருந்தியழிந்து
அநேகஜென்மவாசனையை
யனல்கொண்டுதகித்தாரே சஞ்சிதவினையென்றவருந்தாரோ (நந்த)

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சாரித்துக்கொண்டார் குறையவமுர்தமுண்டார் கிளையார் (நந்த)

அறுதிமாய கற்பிதமிங்க
நாமரூபாதி பிரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார் குறைகட லெழுந்ததுவாயென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற் றெய்வமிதுவே
சத்தியப்பண்ணுவேன் நான்பறையன்
சதுர்மறை கேட்டிலையோ மிக்க ஈசன்பதங்கேட்டிலையோ (நந்த)

எப்போதும்நடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க் கிடையுமோ
லிங்கிரபதிகையோ திரும்பியும் வந்தவர்காண்கிலரோ (நந்த)

காண்கருணா வேசமிலாதவ
னைத்தவிலாடகன்கற்றநூ
வெட்டவெட்டநுங்கொம்பு நெருக்கித் தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலைய னுக்காக
அம்பலநாடக மாடுவரோ
வருந்தவம்புரிந்தேனோ வனவில் வருந்தியுமிருந்தேனோ (நந்த)

அரகரசம்பு சதாசிவனேயென்
னம்பலத்தாடிய தேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை மனது நைந்தேனுன்னடிமை (நந்த)

செழித்துவியநல கெட்டிச்சிகரங்க
ளெந்தாந்தெரியுது காணையே
தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்றார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார்கண்ணி
ரருப்பாருனந்த லாகிரியால்
கொண்டானடிப்பாரோ குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரோ (நந்த)

பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் றுதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனோ
பரகதியடைவேனோ பூமியில் மறுபடி வருவேனோ (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரை விட்டு கொள்ளிடத் தருகில் வரும்போது சொல்லுகிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர் வெள்ளைக்கரைபுரள (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி - நந்தன்
ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடயெவரும்நல்ல நடனக்கூத்தாடி
நணியுடன்கதிபெற லாமென்றுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனானே — நந்தன்
ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்கான
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவ தியானஞ்செய்துக்கொண்டு (கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்
தினமங்கலவைபவிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகத்தினைக்காண
சித்தங்களிப்பேறு மென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந் தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளிடக்கரைதாண்டி வரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோபுரதரிசனமே-எங்கள்-பாபவிமோசனமே
தாபங்கள்மூன்றுந் தணித்துவிடுமல்ல
கோபமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)
விண்ணளைக்குமே லோங்கியேகண்டு
கண்டவர்க்கெல்லாக் காட்சியளித்திடும் (கோபுர)
அல்லும்பகலு மமரர்துதித்திடும்
தில்லைப்பிறையோன் றிருமுடிமிதித்திடும் (கோபுர)

வசனம்.

தில்லைத்தல மிப்படி யிருக்குமென்று

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஜ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாவிகூபதடாகங்களுந்
ஆங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன் றுசமரமும்
நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சிலமுழுத்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன் களித்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலத்தால்நொந்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென் றொருகாஞ்சொல்லி யழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணம்தில்லைக் கரசேயுன்சரணம்.
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலு மொளியேநின்சரணம்

வசனம்.

கோபுரதரிசனமே என்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சிதம்பர விசாரமென்று பெயர்.

சிந்து.

சிவன் சேவடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே அரியாதது போலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே ஆதனூர் தனிலிருந்துவிடும் அம்புபோலப்புறத் தையரின்றித் தில்லையருகில் வந்தார் மனந் தெளிந்துகொண்டார்துறை யறிந்துகொண்டார் கெண் டாமணியோசை,

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்றார்கள் சொலற்கரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப் பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுத்தபழம் பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போத்தெழும்பழனஞ்சூழ் தில்லை மருங்கணைந்தார்.

இதுபொழிப்புரை.

வசனம்.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அநேகநாள்கழியச் சபாநாதரைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாதவராய் பூளைப்பூவையொத்த நிலைமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டு போகின்றவராய், பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்ட அன் வாளைமீனானது எழும்பிவிளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின்எல்லையையடைந்தார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது சண்டபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது	(கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாவங்கள்போகுது	(கெண்டா)
ஜெனனமாறுதிகள்	மோசமுதிர்ந்து	(கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை காதில்கேட்குதென்று நாதனைப் பார்க்கவென்றே கொண்டாட்டமாகிவந்தார் கையைக் குவித்தேனென்றுமக் கும்பிட்டதேனென்றே மனமகிழ்ந்தார் தெருவீதியிலேவந்துகாதலுடன் கண்டார்களையாறி இருகண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிற்புறத்தே வெகுநேர்த்தியென்றாரிதைப் பார்த்துதில்லை பணிந்தார் பரவசமாய் நல்லபாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுநானே தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தாநுபூதியைச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டார் அதிசித்திவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலேநின்றார் மனதிருக்கமாகக்கொண்டார்
இருகண்கள் நீர்வடித்தார் கொடுங்காமமல்லையறுத்தார்
இருகையைத்தூக்கிக்குவித்தார் தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார்-இந்த
பிறப்பென்பதைமறந்தார் பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவமறந்தார் தில்லைச் சிவனேயென்றிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இதுதானோ தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோ தில்லைத்தலம் (இது)

அதுவேவாயிலோவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

காசியிலிறந்தால் கதியென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயுண்டு பேணிப்பார்த்தறிகிலேன் (இது)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றால் பிறவி இல்லைஇல்லையென்று மறைமொழியும்
சொல்லைசொல்லை யென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென் றகலுந்திருத் (தில்லை)

கற்றோருங்கற்றோருங் களங்கமறுத்திட
பெற்றோரும்பெற்றோரும் பேசாப்பெருமையி
லுற்றோருமுற்றோரும் பொன்னம்பலத்தில்
தத்தோந்தத்தோ மென்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடிமா லயனீசருக்கும்
கூடிக்கூடிக்கொண் டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித் திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோ பாலகிருஷ்ணன்தொழுந் (தில்லை)

ஆலண்டா-இ-ம்-தேசிகதோடி—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச் சிதம்பரக்ஷேத்திர — மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொருந்திடும் — மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் — வாழும்பெரியிடம்
பக்திபெருந்தொண்டர் — பணிந்துவருமிடம்
பரதெய்வமுமல்லில் — பாதியினுறுமிடம்(இது)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ ஐயன்கூத் தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)
ஆருமறியாமல் அம்பலவாணர்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே (ஆடுஞ்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பானுமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
நல்லருள்நடனங்கார்க்கும் நாயகனார்சிற்சபைக்கு
சொல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனுலாகாதென்று.

வசனம்.

இப்படியே தில்லையைக் கொண்டாடி தில்லையைப் பாராதவரே பாவியென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில் வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப் பாரில்வந்துபிறவாதவரோ
வானிற்செறுடுந்திருமாளிகைமண்டப மாவதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதஇந்தபாக்கியங் காதில்கேட்டவன்னாக்கண்டது
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன் னம்பலவாணர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குது வாவந்து நாடகமேவனைநாவலர்க்கேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங் காணாததனால் சிவலோகங் காணாரென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்து திரிசியாத ஜென்மம்வீணென்றுபேசு
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலத் தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்கிருந்த தலத்தைப்பார்த்தபின்பு மோக்ஷபதவி
பலித்ததல்லவோ பாவிஜென்ம மறுத்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்க ளையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிச்சொல்லி
துள்ளிக்கூவினார் ஞானவிதையை யள்ளித்தூவினார்
பூதலந்தனிலி திதுவேதெய்வமென்று நந்தனானந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார் புண்ணியத்தல மென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

அரகரசங்கரவென்னாவம்பலத்தானை
நாளுந்தினை க்கவென்று
உருகித்துதியாரோ-வானந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானனைக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன் பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
யாருக்குச்சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்திரிந்தோரு
மங்களபுங்கவனாமவரின்மேல்
கொண்டாடிக்கிளைத்தாரோ-அன்னியமாய்
நாளையுங்கழித்தாரோ

விசனடைகடக்கமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லை
தாசியும்போகாதே-காதலுற்ற
வாசியும்வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமென்னுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரோ-பொருந்திய
வவனையும்வருந்தாரோ

சாத்திரங்கற்றுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலும்
ருத்திரஞ்செபித்தாலுஞ் சொல் [illegible]

மாத்திரம்போகாதே-கருவைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சாருகதியென்று சார்ந்தடியவரிடம்
வருணாச்சிரமவிதி வழுவாதிருக்குஞ்
ஜனனாதிகள்விடுமோ-சாவனை
மனனாதிகள்படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்ன மரணபயமெய்திலா
நஷ்டஜென்மமாச்சே-மனிதஜென்ம
மெட்டிவிணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டி மூலத்திமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றா னந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-வுடுருகி
நிற்பாரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கூத்தன்றோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரசிவமேயென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபக்தி பண்ணாதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழுந்தில்லை வனநாதர்வாழுஞ்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயமென்று
சொல்லாதவன் கல்வி கல்லாதவன் வெகு பொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவ காமிவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு ஆட்டினதராச்சு கிருமிக் கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ள
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குளம்பையென்று
நாடாரோ கண்டு கூடாரோ என்றுந் தேடாரோ

அம்பலவாணரு கருகில்வந்தமையால்
கும்பிட்டுறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்திரு
மதியேது பர கதியேது பண்ணும் விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவ நாமத்தைத்தனிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனாக்கால
வடியாமோ கட்டிப் பிடியாமோ கையா லடியாமோ

வேதாகமநூற்களை விரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபக்தியொன் றில்லாதவனுள்ள
முருகாது கள்ளம் கருகாது வெள்ளம் பெருகாது

ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனடியதைப்
பார்த்துகளிக்காத பாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது வினை சலியாது சிவம் பொலியாது

பாலனிருந்தனன்றேடும் பாதாரத்தைக்கண்டு
மேலுமுடனேயுண்டு செபிக்காதவன் துன்பம்
அலையாது வின்பம் நிலையாது கன்மம் கலையாது

வசனம்.

சிதம்பரம் பாராத கண் படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுக்கவந்த புண் படைத்தாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பிமேல-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்ன கண்ணோ
விணாகண்மயிர்க்கண்ணாத புண்ணோ (காணா)
சொல்லும்பொருளிறந்த துரியவடிவதாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணா)
பதியாமநுந்தனிக்கும் பரமாகசியத்தி
லசையாமலேயாடு மம்பலநாதனைக் (காணா)
வைராருடியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
கூராருக்காத்துகொண்டு எழும்பியமண்டபம் (காணா)
அண்டத்துளடங்காத வாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பதெப்பத்தைக் (காணா)
நாசிநுனியிருந்து நாதனோதானென்று
பேசாமற்றனிற்கும் பெருமையையொருநாளும் (காணா)
எல்லையானதிபேயனை நிகழ்ந்திடும்பேயனைத்
கன்னத்திகாரியனுக்கித் திருச்சிற்றம்பலத்தானைச் (காணா)

சொற்றத்தாருக்கிரிமைக் கடைக்குநிறுவென்ன
    ஆத்திமகிழுந்தடை யழகனைமருங்கோயில் (காலு)
மிலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ்
    கோலக்கனகன்றில்லைக் குமுகனுடியகூத்தைக் (காலு)
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
    காலும்மறவாதநலமிங்கவழிதேடி. (காலு)

வசனம்.

பத்தி பண்ணுதவன் முத்திபெறுவென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படிக்கும் சாஸ்திரங்கற்றும் மெய்யிளில்நீறுபூசவூறும்
ஆதிசிதம்பர நேசிகன்திருவடிக் காளானல்லானந்தம்
உடனேதுலேயும் பாவபந்தஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுத லாகியநான்கு முண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தார்களறிவா சகத்தைச்சுருதிக்கொள்ளுவாரோ
ஜகத்தைப்பொய்யாகதள்ளுவாரோ சொன்னேன்சொன்னேன்

அருந்தவமுனியாகிலும்நல்ல ராசைபொல்லாதறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயங்கி வைத்திடுமன்னமயங்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலறிநேசம் சொன்னேன்சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ண னல்லும்பகலும்பணிந்தேற்றும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித் தெளிந்தார்களன்றோபாபத்தி
ஒழிந்தாராக்கன்றோவரமுத்தி சொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக் கெய்தவரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதில்ப்புறத்தி னாருதபெருங்காத
லொப்பரிதாம்வளர்ந்தோங்க வுள்ளுருக்கிக்கைதொழுது
செப்பரியதிருவெல்லை வலங்கொண்டுசொல்லுகிறார்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இந்தன்மையாயிருக்க, எ
னக்கு அவ்விடத்திற்றுப் போகுதலரிதென்று பயந்து அந்த ...

தின் மகிமையைப்பற்றி அளவற்ற பேரன்பு சமானமில்லாமல் வளர மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ் செய்துகொண்டு போவார்.

விருத்தம்.

அம்மையப்பர் தில்லைமாநகர் மருங்கிடையணிந்து
கம்மையிட்டிவிழிகளில் நீர்ச்சொரிந்து
விம்மியெயிலவனார் எதிர்க்கைவிரித்துக்
கொம்மையிட்டவர் பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-௩-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடுகிறார்தில்லைக்கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவி (கொ)
அண்டரண்டக்கொழு மம்பலநாதனைக்
கண்டானைக்கண்டுகொண் டோமென்றுநன்றாய் (கொ)
அஞ்சலிகொண்டுகுதித்து அரகரவென்றுஜெபித்து
குஞ்சிதபாதத்தைத்துதித்துக் குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொ)
அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலெழுந்து
பொங்கிப்ரியமென்றறிந்து புவியதிர்ந்துபணிமிருந்து (கொ)
இருகண்ணில்நீர்பெருக இறைஞ்சிமனதுருக
அருமைச்சிவன்கதிதருக அம்பலவாணன்வருக (கொ)

இதுவுமது.

தரு-௪-ம்-சௌராஷ்டிரம்—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டாடினாரே நந்தனார்-கோயிலைக்கண்டு
கொண்டாடினாரே நந்தனார்

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்றுமென்மேலுங்(கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனாலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆச்சேயிந்தப்
புண்டரிகப்பதுவை போகம்-கண்டேனென்போல
பண்ணினிலவர்க்குளதிப் போகம்-என்றுதுதித்துக்

கொண்டாடிமிகப் புகழுங்
கூறவந்திடுமோ — சாகம் (கொ)

வஞ்சனைக்கொரு — மிக்கு-நினைக்கொதாரத
பஞ்சபாதகப்பேர் — கெடுக்கு-வழுக்கர்களைக்
கெஞ்சியவர்களை — படுக்கு-வுபலாயமலை
கஞ்சமலர்ப்பாதன் — கொடுக்கு-ஆண்டருமெய்ய
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் — துதிக்குக் (கொ)

ஒருநாட்புறமதிற் — ஜொலிக்க-ஸ்வர்ணகோபுரத்
வருவார்திரும்புவார் — களிக்க-பிரசின்பேலே
இருகைகுவித்துவாள் — ஒளிக்க-சபேசனைத்
திருநாளைப்போவார் — விளக்க-வாசையாலிந்த
பேதமில்லையே — புரைக்கக் (கொ)

வசனம்.

இப்படி வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து அடி விழுந்தார்போல் உடல்படியப் பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து தீர்த்த சபை தெரிந்து தெரிசனம் பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான்நந்தனுஞ் சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்களித பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவாகாசமாய்செழித்துவளர்ந்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடி பல்லும்பகலுமரைவர்நாடும் [திடும்

வசனம்.

தெற்குவீதியினின்று சபாபதியைத் துதிபண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெயதீசா அதிசுந்தராஞ்சிதபாதா ஜெயஜெயதீசா

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றேனினிப்பிறவேன்காண்

எனக்கினியாரிடு கரும்புபோலினிக்குதுபார்விடு
ஆராபாரத் தைவேற வெட்டமானந்தத்தின்முழுக்காட்டி
வைக்குதியாருக்குங்கிடையாது இந்தசுகம்பாருங்குளிலையே
சரணாகதமென்றிங்கேவந்தேன் சாமிபாக்கு [து
உடைபடைந்தேன் ஜெனனநீக்களான் மிகநொந்தேன்
வேலெருருகேதப்பவங்களைவருந்தேன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந் தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்பிள்ளைகள்குன்றேட்டம்
கட்டுத்திரைச்சியபெருங்கூட்டம்
நாளும்மனுத்தின்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நாளுனக்கருள்புரிந் தானுமேவென்று
கனவிலாகிலும்வாருந் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகள்தீரும்
அடிமைபொன்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில்வருவரோசேருமிடம் (ஜெய)

அரகராங்கரமேனபொன் னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாமூர்த்தி யென்றடிபணிந்தேன் மனங்குளிர்ந்தேன்
ஜாதியில்சின்னவனானால்முன் விதியில்வந்தேனாகாதே
பாதகஞ்செய்யினுஞ் சிதம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பழிவினை போகாதோ
நீதில்லாதபெருந் தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனைசெய்தேன் போகாதோ
ஆதிபராபரமாகியிவனைக்கொண் டாடுவேன்
பாடுவேன் தேடுவேன் நாடுவேன் (ஜெய)

அபசாரமாகியமுராரம் சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமதிந்துதாதாபேறப்படாததுஜெகதீசமாயா
விலாசகற்பிதமிந்தஜெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சியவேலாகமென்கிறபாவனையால்நிவாசனம்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலிற்பயனறிவார் பாலகிஷ்ணன்தொழுங்கழலை
எண்ணியபடியேதவமுயுவார் எனதுனதென்னுமுறையிடுவார்
சமாதிபண்ணியகர்மாதிதிருந்தி யடாதேபேதகைவிடாதேயும்
சபாபதிவெகு விர்பாதிதியுன்
பிரதாபமறிவேன் சுபாவப்பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்பட தழலிடைவருத்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல் மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறைச்சியருந்திய புலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றே தந்திடுமம்பலத்தரசே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாயோடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி
சிந்தைமகிழ்ந்துகுனித்திடவேதிய சுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)-
பாரளந்திடுகோபாலகிஷ்ணன்துதிப் பாடிப்பாடிப்பணியும்பாதமே

வசனம்.

நந்தனார் பிறவிப் பிணிக் கஞ்சித் துதி பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணாவுன் சரண மடைந்தேனானேழை
ஆதரிக்காறவ துன்பார மல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்ஜனனங் கணக்கெழுதத் தொலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந் திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங் காட்டிலேயாற்றமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயும் நம்பினேனென் னையனேமெய்யனே
பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள் ளூறவேகருணை பாருமேவாருமே

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வர்ணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்விநோதா

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதா வயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணுமற் றிரைமறைவாக
திக்திந்திக்தி திக்திக்திஎன (ஆடிய)

விரவிவண்டையஞ்சிலம்பலைந்திட மேவுஞ்சடையும் ஆடவே
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்களித்திட சாமிளாதிபதவியுந்
தத்தோதக்கத்தோதக்கத்தோமென்று (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் ஜனகாதியோகிகள்
வெகுநாதமெய்ப்பூரிப்புமுடையுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தருத்தருத்தருத்தருமென (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிசெய்திடப் பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சிவமுன்னிவகாமியெழுந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந்தாந்தாந்தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங் காட்டிச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலே செய்தபாதக மையாவென்னை
ஆண்டருளென்றிந்தத் தொண்டர்கள்கடந்திடு பதாவுன்சரணம்
பக்தவத்ஸலாண்டவாராயா அடிமையுன்சரணம்
கதிமோக்ஷமுந்தருமென்றுமிலாதபிரமனேசரணம்
பொங்குமானந்தக் கடலேவெளியே யறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
பஞ்சாக்ஷரத்திற்குளுறைபவனுஞ்சரணம்
உன்றின்மகிமைகண்டோரியாதவெளியேனுன்சரணம்
ஒன்றுக்குள்ளொன்றுபோலெங்குங்கண்ட பதார்த்தாவுன்சரணம்
பாதமேவேட்டுகண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்.

இப்படி யனேகவிதமாய் கொண்டாடி யுட்புகுந்து தாண்டவம் பாராதருளைக்கொண்டு சுவாமியை நான்உள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவுநான்

அநுபல்லவி.

பரமகிருபாநிதியல்லவோ இந்தப் பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ
உந்தன்பரமானந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவே நானங்கே (வருக)

பூமியிற்புலையனாகப் பிறந்தேனே—நான்
புண்ணியஞ்செய்யாம லிருந்தேனே
சாமியுன்சந்நிதி வந்தேனே—பவ
சாகரந்தையு மிறந்தேனே
கரை கடந்தேனே ராமனை மடைந்தேனே—இல்லை
வசதாப்பிரதாபமும் பாபமும்திரமேவ(வரு)

வசனம்.

இப்படித் திருநாளைப்போவாரென்னும் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பக்திமார்க்கத்தை அதிசேஷனால் வர்ணித்துச் சொல்லப்படாத ஞானபக்தி வைராக்கியசாஸ்திரங்கள் சூடியிருக்கும் ஹரின்பேர் சொல்லக்கேட்டறியாத பேதையாகியகோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர் கொண்ட என்னால் சொல்லத்தருமான தோ உளறிக் கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழை பொறுக்கக் கடமையென்றுசொல்லி வணங்குகின்றார்.

சிந்து.

இதுதானோ தில்லைப்பதி யென்று எக்களித்தா ராடிக் கொக்கலித்தார்-ஐயாவுன்சந்நிதியைக் காண ஆசைவைத்தேன் மிக நேசமுடன்-தெருவில்பொடித்தூளை அள்ளித் தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் - தரித்தார்திருநீறாய் நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத் தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகடுக்கா-ஆதிதாளம்.

தண்டகம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவ னடியார்கள்கூட்டம்-நம
தேகமாகியப்போதுவிளைகின்ற யோகிமுனிகளோட்டம்-பூ
லோகநகைலாசமென்றதைப் போற்றுவார்களாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகிலும் வெளியேபோகவேணுமையே
இங்கிருந்தலாகாதையே இங்கிருந்தலாசாமையோ
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந்தாலாமோ

பிசு—

பாதகமலங்களைத் தொடப்போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்து தொலைபோமோ
இங்கேஆகாதாகா தையே
வெள்விசெய்யும்புகைமேலுலக மெழும்பிபோகுதையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவம்
ஆகாசிவனென்றுஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடனாசனைப் பிரதக்ஷணம்வருமிடம் ஆகாதாகாதையே
மலிபாடுதுவெருஜனங்கூடுதுவீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளொடமாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது
மெத்தபயமாகுது இங்கே ஆகாதாகாதையே
நீண்டாதேஇங்கேவேண்டாதேசும்மா இனையாதேஇங்கேதரியாதே
என்னைப்பாராதேபடிஎருதேஉள்ளே போகாதே வர லாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா தையே

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப் பேயனிருப்பதுளாயமல்ல - நான்றுபறைச்சாதி இல்லை நாதன்தெரிசின மாதரவாய்-பண்ணப்படுபாவி இந்தப் பாவிருப்பதுசரலவே-என்றேகுளத்தோரம் சுத்தி ஏங்கினின்றார்துயர் நீங்கிநின்றார்-ஐயாப்பெருங்கவலை கொண்டு உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்-கண்ணீர்சொரபரள இரு கைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார்-கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத் திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்நிவளர்க்கப் பயில்வேள்வியெழுபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுங்கி மடங்களேருங்கினவங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தஞ்சி யிடைந்திவர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அதின் எல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக்கினியைவளர்த்தி ஆகுதி செய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையுமிகுந்த பிராமணப் பிள்ளைகளின் நான்குவேதங்களை ஓதும்படியாக அடிக்கடி நெருங்கியிருக்கும் மடங்களையுங் கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைத்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்து போகாமல் நின்றுவிட்டார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரிய பெருமைதனைநினைப்பார்முன்
சென்றவையுக்கடந்தூர்சூழ் மெயிறிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைக ளொருங்குலவும்வேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங் குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

எல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தான் உள்ளேயடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமை நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச் சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாசலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் விடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றதென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கிறதில்லை மூவாயிரவர்களுடைய விடுகள் மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றூர் வேதவிதிப்படியாகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியிலே தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதைநினைந்து தங்குலத்தை இகழ்ந்து இருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமியைப் பாராத ஜென்மம் என் படைத்தேனென்று தாழப் புரண்டழுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்சரசாங்கி--ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சடலம்வந்தவா றேதென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்தில்லை யம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச் சிறுக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப் போக்கியேசிவ
கங்கையிலாடிக் களங்கமறாமல் (இந்தச்)

ஆடும்நடனங்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவி மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெறாமல் (இந்தச்)

கீர்த்தனம்-இம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி.

ஜனகசனகமுனி வந்தனைகொண்டேத்திய தினகரகோடிதேஜோன்மயமாகிய

சரணங்கள்.

மனதிலொருதரமெண்ணிய கல்மிஷம்போக்கும்
மாயப்பிறப்பறுத்து மறுவடிவாக்கும்
ஜனனமரணசமு சாரத்தைநீக்கும்
திருவடிநிழலிலே கூட்டியேகார்க்கும்(கன)
சுருதிமுடிவுகளில் சொல்லிக்கொண்டாடும்
அம்பலவெளியையொளி யாகவேகூடும்
குருமலிதரியுந்தவ ருதுளநாடும்
தகிங்கணத்தோமென்று தாண்டவமாடும்(கன)
பற்பலயோசனை செய்வதுந்தொல்லை
பாக்கியமடையவு பாயமுமில்லை
அற்புதமாகவே நாமொருசொல்லை
அறியுங்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்தில்லை(கன)

கீர்த்தனம்-இம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே சனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிக்கவந்த இந்தநந்தனார் (கட்டை)
கட்டைகடைத்தேற வொட்டுமோஜென்மம்
கெட்டகல்லவோ இஷ்டமறியேன் (கட்டை)
முத்தியளிக்கும் பத்தியிலென்ன
சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேன் (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதற் கல்லவோ
இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமே-பாவிமனக்குரங்
கிருப்பிடங்காணும லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளேசென்றுநடன
தெரிசனம்பண்ணாமல் போச்சுதே

பறையனென்றஜென்மம் போகுமோ-பாழ்நிலையாகியின்னம்
பாரில்வந்தாபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையுந்நானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்தெல்லாமறிந்தா னோறுமோ-கோபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்பரமசிவன்கருணை வேறுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்கு ஜென்மம் இல்லையென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டவர்க்கு மறுஜென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லை(தெரி)

சரணங்கள்.

இரவுபகலிடைவிடாதேகாச பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கும் ரத்தி
பரவிவருமானருளாலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம் பலத்தைவலம் சுத்தி(தெரி)

சொர்ப்பமென்றிவ்வுலகம் தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநின்படியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடு தாளவகை கீதம்
அனவரதத்திருநடன மாடிவரும் பாதம்(தெரி)

அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்த பானமதைக் கூட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள் கைபிடித்துக் காட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்து ப்ரவெளியைக் காட்டி(தெரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக் கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணி அம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதவத்தந்தமது மனதிலுற வேற்றுக்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் நடராஜ மூர்த்தி(தெரி)

வசனம்.

தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போதுவருவா ரோவென்று விசாரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லை சிதம்பரதேவர் (எப்போ)
நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக் காட்டிருக்காள (எப்போ)
அற்பசுகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

வருவாரோ அருள் புரிவாரோ எந்தன்
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணனை
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால் (வரு)

வசனம்.

நான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோவென்றுஞ் சஞ்சலப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ ஒருக்கால் வருவாரோவடியேன்

பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்
பாதங்கொடுத்த ஈசனென்று (வாராம)
கனவில்வந்து கழலிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துடன்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாரா)
களங்கமறவேஅவர் காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாரா)
அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதரும்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாரா)

வசனம்.

இதுவரையில் வாராதபடியினால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணேனே என்னசெய்குவேனவர் (இன்)

இன்னம்வரக்காணேனே தில்லை பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும்
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரோ (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேபகிழ்ந்துவாழும்
தில்லையைவிடாபற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநல்லது(இ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதச்சிலம்புகுலுங்கக் கோலமுடனடனங்கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்ததென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார் என்றுங் கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டாதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி சித்தந்தெளியவிர்த்திதந்து
வாவென்றழையாதோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமுனமிலாக்
கனகசபைநடனங் கண்டு காயங்களித்திடநாயடியேன்
வருந்தித்துதியேனே எந்தன் வாணாளுருகுதீனையோயே
அட்டா இதென்னஜென்மம்.

வசனம்.

இப்படி புரண்டழுது தான் படுகிற துன்பத்தைக்கண்டு ஆதரிக்கும்படியான தெய்வம் எங்குங் கிடையாதோவென்றும் இருந்தால் வந்து என்னை யாதரிக்காதாவென்றும் என் மனது குளிர ஒருவார்த்தை சொல்லாதாவென்றும் மேலாகிய தேவர்கள் போற்றும்படியானவனே என்னுடைய தோத்திரத்துக்கிரங்கி வரக்கூடாதாவென்றும் உனது நடனசபைக்கு என்னை யழைத்துப்போய்க் காட்டி என்னுடைய இழிவான குலத்தை மாற்றக்கூடாதோவென்றும் இப்படிப் பற்பலவாறாகப் பணிந்து துன்பசாகரத்தி லாழ்ந்தார்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுஞ் சூனைக்குடியா [illegible]
ஆதிபாதியுந் [illegible]

மாதவம்புரி தொண்டர்கள்பணிதிரன் மறைக்க
கோதிலாவருக் கொண்டுமிப்பிறவிக்குக் குறையோ.

வசனம்.

இப்படிச் சாறுநாதமென்று உன்னை நம்பிவந்து துன்பப்படலா மா சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்குச் சென்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜென்மம்-போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமானவர்கள்புகழுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளரும்பலவாணு (போ)

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழு வூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களு முந்திரக்கும்பி (போ)
சந்ததமுமடியேன் யெந்திரம்போலே
வந்தெழுவனையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போ)
கொழுத்தவாணிகள்போலே மிருத்துவிரும்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போ)
மாதர்கள்பீதினில் மையல்கொண்டேகிவிடும்
வேதனைகொண்ட வெகும்பயலானேன் (போ)
அன்னல்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
அம்பலமேவும் பொன்னம்பலவாணு (போ)

வசனம்.

ஜென்மமே நஷ்டம் அதிலும் புலையனாகப் பிறப்பது மிகவுங் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை—ரூபகதாளம்

பல்லவி.

[illegible]ண்டாம் இனி எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும்(இ)

நத்திரடியினில்மந்திரங்களைசொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைநம்பிறாத இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவா
போதமடைந்திடாத்தீதடைந்தேன்பாவி இந்த

பாவிப்பறையனீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுனைதந்திடும் இந்த

கீர்த்தனம்-இம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் சிதம்பரத்தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்திருளறவேண்டி தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையத்தானே சந்ததமுமினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறைபணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்து பரிபூரணமாக தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கி முழுமூடனாகவே
போகமேயில்லையென்று புத்திகெட்டேனே
பாகனைவேண்டிடல் பரவசமாகியே
ஏகாந்தத்திற்றன்னை விருத்திட்டுச்சுகிக்க தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுன் மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுகாணாத சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுநாள்கொண்டு இருத்திப்புலன்றனையும்
போராறபெருகியே பெருவெளிகாண தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமிவருவாரென்றும் மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேகிமயங்காதிருசொன்னேன்சொன்னேன்
வேணுந்தருவார்கருணைபுரிவார்திருவம்பலவன்
பாதநிழற்தருவார்சாதிமுறையினென்றும்பாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேறுமெய்யன்புடன்
அரகரவென்றொருகாற்சொன்னாலும்போதும் வருவார்

வசனம்.

தன்னைரட்சிக்குஞ்சமயம் இதுதானென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-தனாசாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமயமையா ரட்சிக்க இதுநல்லசமயமையா

சரணங்கள்.

இதுநல்லசமயமையா வென்னைரட்சித்தாலும்
சமமகேசநடேசபோதா இதுநல்ல
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பதங்களிலோக்காண
நிலமுள்ளமுக்திசேருமாற்றிகே இதுநல்ல

வசனம்.

இவ்வளவுசொல்லியும் இரங்காமற்போகவேண்டியதென்னவென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போன தென்னகாரணம்சுவாமி
கருணைக்கடலென்றுயெந்தன் காதில்கேட்டுச்சேவித்தேன்

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரை யாதரித்தவனாகீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணனைப்பாடித்திரியும் பணிகதிம்மகடாஜமூர்த்தி
பழிபெருந்தியாகனென்சரிகளும் பாவிநதிதென்றிதம்பரமென்று
வெளிபத்தவர்வழிபெற்றவர் கனகசபாபதிப்படி

விருத்தம்.

அண்டரைநிபாவையும் வெள்ளியளமைந்தும்
குன்றிட ... புள்ளியையாயேருவந்தும்

வின்றிடாமலேயீசன் றனக்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவாராதென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ வேத
சாஸ்திரஞானங்களுமேதறியாதது விதியோ
கண்டதைக்களைவகைசெய்தருந்திய தேகம் மன்னுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றுளதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேறுவது ஞானசபைக
கீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரமபோவேனென்றுனையா பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதே ஆவி

வசனம்.

இப்படிநான் ஈனசாதியாயிருந்தபோதிலும் உம்முடைய சரணார விந்தத்தில்வைத்தபுத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

துக்கடா-இ-ம்-மணிரங்கு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிகேட்டாலுந்தன் பொற்பதமறவேன்காணும் எப்படி

சரணங்கள்.

அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணனோன்
சொற்பனத்திலுமையன்றி மெய்ப்பொருளாகவும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்தாண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல் வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
அவ்வண்ணம் நினைந்தழுங வடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மைவண்ணத்திருமிடற்றார் மன்றுநடங்கும்பிடவே
எவ்வண்ணமெனநினைந்தேயேசறவினொடுந்துயில்வார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாதென்னை நினைத்துவருந்தப்பட்ட உயர்வுபொருந்திய அடியவர் வேசாறி கரியகிறமுள்ள காறுத்துகிலையுடையராயாமி கனகசபையில் ஆடுகின்றகூத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்வார் இப்படி நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கவ்டா-பிராகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்ஜென்மமாச்சேயெங்கும் விருதாச்ஜென்மமாச்சே
சதாசிவமுலமயன்சந்நிதானத்திலிருந்துதிதானம்பெறாமல் (வி

சரணங்கள்.

முத்தியளித்திடும்மூர்த்தியைக்கண்டு
பதநிலையடைவெனிப்பதமடையாமல — விரு
பொற்சுழலகையப்பொருளிருந்து
நக்கரமேபதந்தனையேப்பாராமல — விரு
தில்லைச்சந்நிதியில்தரிசனங்கொடுத்து
எல்லையிலவரென்றிரங்கியழைத்தும் — விரு

வசனம.

தனதுபதவிக்கு யோக்கியனல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படி தள்ளினாலும் தில்லையிலேயே தானேனாதேகத்தைவிடுவேனேயன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோவென்னைக் கைக்கொள்ளுவாரோ

சரணங்கள்.

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தவித்திருக்குஞ்சபையமல்ல
அள்ளிவிட்டென்னன்பை அம்பலவாணனிருக்கால் — தள்

வைதவனென்றபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மலபிறந்ததுவெளியில் மருவாதபாவியென்று — தள்

காமமிக்கப்பொய்புடலே நானென்றெண்ணிநான்சுமந்து
நாமபட்டதன்பலமெல்லாம் துலைந்துதென்று இங்கேவந்தும் — தள்
பாலதிருஷ்வான்தேடிவரும் பாதமலர்காணேன
மெல்லியர்மோகங்கொண்டு வீத்தியத்திருந்தேனென்று — தள்

சிந்து.

அடடா இதென்னசென்மமென்று அத்தனைதனைக்கலைகற்றிவர்கள் இரவுபகலோயாமல் இலைஈசன்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ண ன்பணியும் திருப்பாதமுள்ள தில்லைநாதனைவன் கனவிலுருவாகியது.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

இன்னல்தருமிருபிறவியிது தடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலையேயாபலத்து ளாமெவாரதிக்கினிதில்
மன்னுதிருதொண்டாவர் வருக்கவெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண் முறுவலொமெருள்செய்வார்,

வசனம்,

இப்படித்திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் இரவுபகலோயாம ல்தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்த த்தினால மயங்கிச்சோர்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்தநித்திரையிலேநட ராஜமூர்த்திவந்து சாக்ஷிதந்துசொல்லுவார் எனக்குமிகவும் பிரியமு ள்ளநந்தனாரை யும்மிடத்தில் நம்முடையபத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம் அவர்களமுன நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகியெழுந் துமறைபடித்து வேதியர்களுடனே சபாபிரவேசம பண்ணுமென்று ணாபகார்த்து ஐயன் அந்தாத்தியானமானார் நந்தனார் கனவில் சாட்சியா னதைக்கண்டு களித்து விழித்து தெளிந்து அளவில்லாத சந்தோஷங் கொண்டெழுந்திருந்து சுவாமியைத தோத்திரம்புரிந்துசொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ சுவாமி தெரிசனந்தரலாமோ சந்

இல்லறவாழ்வாம் பணிமுடி
இருக்கேனென்று மிகவாடி
அல்லும்பகலும் கொண்டாடி
அடியேனாகனக சபைநாடி சந்

வீதியிலேசுற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் சந்

காலாக்கினிக்கனல் மூட்டி
காலாதிமணையுமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேபெய்யக் கூட்டி
பார்த்துமில்லதான் சேட்டி சந்

வசனம்,

நந்தனுர் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காதராமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன் அதிசயமாய்ச்
சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி,

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்எல்லாக்கற்பனையென்றறிந்தேன்வேத
தற்பதவாகியமே வுருவாகி யற்புதநடனமபுரியவென்று சொற்

சரணங்கள்,

அம்பிகைமணாளன்மழுவணிந்திடுஞ்செங்கோளன்செம்பொன்னம்
பலத்தவிலானந்தனைக்கொண்டாடமண்டலத்
தோரானைநிற்க மண்டபமணிமேடையைச்சேர்ந்து மனதுருக மறலிருக
காரத்துருக வரத்துருக சொற்
மகாகனாகவிஷாகரில்லாதானையும வருந்தி யழைக்கும்பொல்லாதாகிலமா
யப்பிணிவயல்வெல்ல மருந்தாய்ச்சொல்ல வழிபிறச்செல்ல நல்லபண்ணவர்
முரசடிக்கபஞ்சவிவியாக்கிரமபாதர் துதிக்கமாயன் கோபாலகிருஷ்ண
னாகவிக்க உடுக்கையடிக்க உலகத்துறக்க சிறக்க சொற்

வசனம்,

நந்தனுர் தான்கண்டகனவு மெய்யமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி,

கனவோ நினைவோ கண்டதுயின்றோ
மனதிலுறுதிகொள் வழிபொன்றுங்காணேன் கனவோ
சிற்றிணைகளிலொரு நிக்கனும் நாயவந்து
முகந்தருகிவனென்று நத்தப்பேபினதுண்டு கனவோ
திருமிசழ்ந்து நன் நம நா தமபுலையனென்னை
யாழுமபரமபத்து மகருமெனறழைத்து கனவோ
பட்டமிகருந்தியகது கட்டிபெழுபடிபொரு
பட்டவெளியைபாட்டி கட்டணியிட்டது கனவோ

வசனம்,

தான்கனவில்கண்டதுபோல் சுவாமி வருவாரோவாராரோ வென மனசஞ்சலப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாமராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

வருவாரோவாரங்கருவாரோஎந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ எப்போ வரு

திருவாரூந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணன்
குருநாதனுக்கவந்தனைசகன் குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல வரு

மறைநாலும்வழுத்ததறியா மகிமைபெருநடராசன்
கனையுறுஞ்சேவடியை நாடிநம்பினவனுனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையேற்கருள்புரிந்திடாமிங்கே வரு

மணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கவெகுமையலானேன்
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனிடம் பரமதயாநிதியல்லோ
பவகடலடிக்கடி பெருகுதுகிலைக்குமோ
மலைக்குறுகனையேற்ற வரு

வசனம்,

நந்தனர் இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்,

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்,

இப்பிறவிபோய்நீங்க வெரியினிடைமூழ்கி
மூப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னைவாவெனமொழிந்த
வப்பெரிசேதில்லைவா ழந்தணர்க்குமெரியமை
மெய்ப்பொருளா னருமருளியம்பலத்தேமேவினர்,

வசனம்,

நந்தனர்கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலேவந்துசொல்லுவார் பக்தர்களே எனக்குமிகவும பிரியமுள்ளவனுகிய திருநாளைப்போவாரென்னும அழகாகியகோமத்தைக்கொண்டு என்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொண்டுசோதியிற்ருழ்ந்தவனென்று மிகவுந்தழைந்துகொண்டிங்கேவரலா

காமெதன்றுபயந்துக்கொண்டு தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அனித்திய மென்று பத்திபண்ணியடையவேண்டுமென்றுசில்லே யாச்சுறுத்திக்கொண்டு தெற்கூர்ருளத்தங்கனாயிலேகிறது அப்படி அனந்தங்கொண்டு இருக்கிறார் அவனைவைப்போல்நினைதகாதீர்கவெல்லோருமபோய் அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமிமறைந்தார் இப்படிக்கண் டகனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசல்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்,

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

அதிசயமொன்று கேளப்பா தீக்ஷதரே
  யர்பதாததிரிப்போது — லென்னேஎன்றன்
அபிராமசமாகத் தப்பிரவும்பல
  வாணைகனவில்வந்தா — ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிக்த வண்ணமாகக்கனவில்
  வந்துரைத்தாரயிக்தே — காடிஉத
யாஸ்தமயமாகுமுன் னவாருட்படிக்கு
  அழைப்பதுதகமென்று — சோடி
அபோதக்குவக் தவப்பண்ணுதிக்ஷதர்
  ஆமாமிதுநிச்சயந்தான் — எங்கோன்
செப்பியசொற் செக்திவளர்த்திடச்
  செய்யவேண்டுமெவ — சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
  அருககடுக்குமோ — புலையன்சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழர் தலத்தினில்வருகத்
  தலையதமேதா அவன்பந்தா — லலைவன்
பத்தியுள்ளவனோபரமனுக்குயிர்தோழன்
  யதுஞ்சலிபுவிப்பாதா — காட்சிசிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனங்கடைப்போம்
  தெளிவிப்பகளிக்கச் — சூடசி
என்றாரக்குசியசங்காதிட்சதர்
  இன்னமுந்தாமச — மேதோகீச்சன்
ஒன்றாங்கதிருச்சக்திந்தவருவ
  பொருக்காருக்கட்குத் — தகாதோ
சொல்லுமென்றுவாமென்றுருக்கட்குச்
  சித்தத்திவுள்ளசக் — தேசம்தெளிய

அல்லும்பகலுமோயாமேசொல்லிரா
மாராய்பவற்குமேருக்ர சாகரம்

தனும்படிபேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
தத்தென்றுலாத்த மொழியேகம்

பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவர்
வேதமறந்தொரு வழியே

வசனம்,

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்

விருத்தம்,

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியானிகளாயிரவாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோஉரைப்பீரென்ன
மற்றுளானவர்தங்கள்கனவிற்றோன்றி
குறைத்தமதிபுலச்சாதியந்துதித்தோன்
கோதிலாநந்தனெனபோனவநல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைவருவானவனை
கொணர்ந்தவனைத்தீமுழ்கச்செய்தேஅப்பால்
முறையொழிசந்நிதியில்கம்முன்பாக
விடுங்களென்றருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
உரைக்கேநார்முன்னிருதெரியச்சொல்லவந்தோ
மொழியுமருத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின்மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைச்சுற்றி
யாவோர்க்கதனைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்

தம்பெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லோரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனின்று
மெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
கம்புரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானாகிய சபாநாதரிட கட்டளையைக்கேட்ட் தவம்பொ
ருந்திய பிராமணர்களெல்லோரு மம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாசல்

முன்புகூடி பயத்தோமெம்முடைய ஆண்டவாருள்செய்த வழியத்தைச்செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப்போவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர் தேடவருகிறார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

தொண்டனாகாண்கிலமேதில்லையில்வந்துதொண்டனாகாண்கிலமே,
அண்டசராசரமென்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமல்லவர்க்கடிமை தொ
சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றம்பலவாணன் தொ
அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
மட்டில்லாதுவளர்க்கோங்கியநாதன் தொ
வாபியடங்கிடவேளைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தருவார் தொ
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங்குண்டலநாதன் தொ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் திரு
பக்திவெள்ளம்நதிகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் திரு
ஆகாரசங்கரமிலமென்றும்சொல்லும்
அநித்யசடத்துக்கபாயத்தைவெல்லும் திரு
அடியவராமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணாருள்விடைகொண்டு திரு

இதுவுமதுசித்து,

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தேடித்திரிந்தார் பாருடேசர்ஞர்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி,

கடுஞ்சதுர்வேதப்பிர தாசனை
கடுங்கைசிவகாமிப்பிர ணேசனை
ஆடும்பதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுதேவரும் நேசனைத் தே

சரணங்கள்,

தண்டாமரைமலரத் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாளடித்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளராழும்வா ழிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாகிமுதலானபல வாடையும்-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்கள் மாடமின்னமும்பல
மாதிரிகளாமுக்கின்னே மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுததருவெங்குமடைத்திடுஞ் சோலை-கரும்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-காவினிற்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுசோங்கிய சோலை-மற்றுள்சோலை
எங்குஞ்சூழ்ந்திப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள்தங்களங்கமேங்க
நதியிசமும்
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபை யிதன்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுங்
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக் குவிததெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
இங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்து மேழைவருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்தற்கு
உன்னதேகடவுளென்றுஉவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திரங்கள் பாடி
முன்னேசொன்னநந்தனார்வர நாடி
முனங்கோடைக்காற்றெனவிரைந் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் நந்தனார்தம்மைத்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஒரிடத்தில்வரவருங்கூடி சுவாமியைத்துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்,

தரு ௩௰-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை யொருவரறிவார்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே

சரணங்கள்.

கலியிலேயக்கிரகங்களுக்குச்சொன்ன	அந்த
காரணமறிந்துகொள்ளவில்லை	யெழுந்த
இனத்தார்க்காங்கள்யாருமிசைந்துகொருமித்	திக்த
எல்லோருமுருகக்கேசடியவினைத்தோமெங்களுக்	கந்த
இல்லாமெல்லாசகத்தெருநவளு	மகப்பட
வில்லேயென்னசெய்வோம	ஸ்திரப்பட-உள்ள
அடையவாதிரிபுரமெல்லாகவே	முடித்த
வளைபாகமானமறுவுஞ்சைவிலே	பிடித்த
விடப்பாகனைகானமெட்டும்பாடி.	கடித்த
பொப்பாதவர்கலிர்ந்தாலோயாதென்றே	படித்த
வாதவீசமிக்கருள்செய்	ஐயனே
வரசமிகர்புகராவத்	தாய்யனே-உன்ன
அல்லேசிவகாமியனுமென்வளர்	தில்லே
யம்பொனவவணர்வாகுமேலாத்காத்தொருதுய	தில்லே
உன்னேயன்றியிலகத்துக்குப்பொருள்	மில்லே
யுகதமானெயங்கடகுரியதுணையு	மில்லே
ஒதுநகளுர்தம்மையாச்	செய்யும்
வழ்வினை தவிர்த்தவர்க்குஅருட்	செய்யும்-உன்ன்

வசனம்,

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனை வரும் கந்தனுடைத்தேடி யனுத்துவருமார்க்கத்தில் ஒருப்புறமாக கினா நுக்கொண்டிருந்த கர்தனுர் வேதியனைக்கண்டு தூரயிலகிநின்று தலை வணங்கிச்சொல்லுவார்.

விருத்தம்,

திட்டமுடனடியனைக்காளவொபாநிகழ்ந்த் தவம்புரியுந்திலலமன்று,
எட்டபிடவராசன தலவின்கண் சொன்னமொழி கமபிக்வகாணடு;

இட்டமுடன் திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேருமலோது, இட்டி நெருங்காதையுமென்றேவில்லையார்வார்த்தைகேளீரென்றார

கீர்த்தனம் இ-ம்-செங்கல்ர-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

இட்டநெருக்கிவருகாதே சுவாமி-காதில்
கேட்டபேர்க்குபாவமவரு மெனதுசென்மம்பூமி-யிட்
இட்டர்புழக்கில்லைதனில் செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொலலமிவனுமோபுலையன்-இட்
உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக் குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்டகருமஞ்செய்து பாரில்வந்தபுலையன்-இட்
வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்க வேனுமந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகினில்சுமந்து அலையுமடபுலையனையே-இட்
செத்தமாடிழுப்பதெனது சேவகம்படித்துமெல்லை

வசனம்,

இப்படிவணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்துவேதியர்கள்சொல்லுவார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்பேரும்பெருமையுமில்லையே
சாதிப்பேருங்காரணமதாலே சங்கரனருலகிலவந்து
ஆதரவுடனைவரங்களிய்ந்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோசேர்ப்பாரோ
அளிபெருஈசன்கழலை யறிவிலுன்னிபடிபணிந்து
தெளிந்திய[illegible]ழைமுத்திதேடுமோ நாடுமோகூடுமோசாதியில்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரேபார்ப்பாருடைய ரவியப்பொழுதனைந்தோம்
வெய்யவழலையாத்துமக்குத் தரவேண்டியெனவிளம்ப
வையுமெனத்திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந் தீயமைத்தோமெனமொழிந்தார்

வசனம்,

ஐயரேசாருடையசட்டளையால் இப்போது வெல்விதமாகிய அக்கினியைமூட்டி உமக்குஅதில்முழுகும்படி கொடுக்கவந்தோமென்

றுசொல்ல இனியமனையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கட்டளைகடைதப்பறிலேனென்று அவர்களைத் தொழுவார் தெய்வீகமா கியவேதத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் நீவிர்க்குநன்றென்று சொ ல்ல நந்தனார்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து நான் இனைத்தான்மு ந்தருளேனென்று வேதியர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் பவக் கடல்கரையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடிவாஞ் சொல்விருந்தியீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியவானுமைக் கண்
எல்லவர்க்காணிமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கானுமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடக் கண்
கள்ளங்கருதசெய்யுங் கல்லுநகலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க் கொண்டாருங்கள்தெரிசினம் கண்

வசனம்.

நந்தனார் நான்பிள்ளைசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்கிற் றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே நான் செய்தவேழைநாயல்லவோ
தனக்குன்தானுயிருக் ககிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுடைக்கிப் பொன்னம்பலவன்திருவுப என
அல்லாபகலு மருந்தவஞ்செய்தினு
மறியாதொருவரும் பகலத்தெய்வம என
நான்குமறைமுடி வுங்காணவிவேன
ஞானிலுன்மைஉலகமறிய என

வசனம்,

நந்தனார் என்னதவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாவருக்கு கிடைக்காதபாக்கியம் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்:

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத்தேன்புலியூரானை நம்பிப்பணிந்தேனே
ஆசைகொண்டுசெய்து கும்பிட்டிருந்தேனே
தில்லைபதியில்வந்து எல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சித வினையெல்லாம்வறுத்தேனே
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனேமுக்குணத்தை தாண்டிக்கடந்தேனே

எந்தனென்றென்றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றோசேர்தவனென்று   சிந்தைநழுவிற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுள்ளில்
கள்ளங்கருகிற்றோகருத்திலெட்டா   வெள்ளம்பெருகிற்றோ
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சில
பாசங்குலைந்தாரோஅளவிடா   இலேசக்கொலைந்தாரோ
பெண்ணூரிடுமாலுக்கொண்ணுமெனச்சடைத்
தண்ணுதலணைந்தாரோகருணைபொங்க   கண்ணாலணைத்தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதந்தேடுந   தாளைக்கண்டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

மறையவர்கள்மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின்மதிப்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்சகர்தன்
இறையருளால்மறையவர்க ணெருப்பமைத்தகுழியேத்தி
இறைபவர்தான்மனங்கொண்டே பெரிகுழல்வலங்கொண்டார்.

வசனம்,

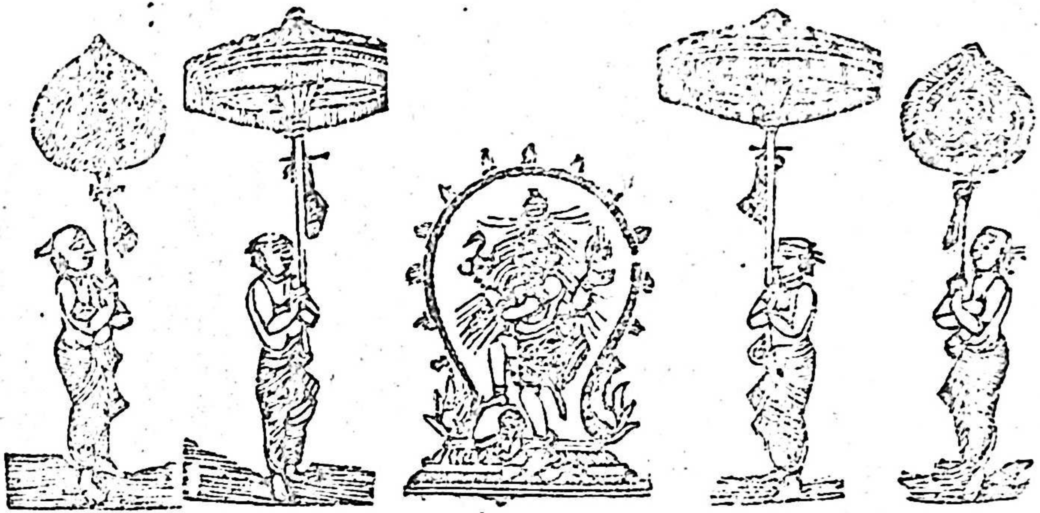
அப்படிபிராமணர்சொல்லினபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்கும் திருககோபுரவாசலுக்குமுன்னே சுவாமியின் நிறைந்தஅருளையோடுங் கூடிய கட்டளையால் பகர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

கைதொழுதுநடமாடுங் கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவம்பொழுதின்க ணெரியின்கணிம்மலமாய்ப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப் புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்க வேணியனார்முடிகொண்டாள்.

வசனம்.

கையாற்கும்பிட்டுநடனஞ்செய்கின்ற நடேசரதுதிருப்பாதங்களை மனதில்உருதியாய்நினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச் செய்த போது அந்தநெருப்புல் இந்தஉலகம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத உடலத்தையொழித்து ப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனியின் வடிவாய்த் தேகத்தில் பூநூல்விளங்கச்சடைமுடியோடும் வெழுந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

யாகோற்பவமானா நந்தனார் அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி,

சிவஞானாந்த வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவமுவனேக பாக்கியம
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தபனனோடுயர் கவனமேவிவரு
மெவருங்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ யாகோ
கையைச்சிரமேற் பதித்து சிவசிவயென்று
கனகசடையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்திற் குதித்து கதிரவன்போல்
செனித்துதேவர்புகழ் நடித்து
சித்தியாகியபதம் முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ யாகோ
காதிற்குண்டல மிலங்க முப்புரிநூலும்
கதித்தமார்பிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் துலங்க அவனைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
கீதவேதியர்கள் போதுமென்றுதொழ யாகோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேய்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினா ரந்தரதுந்துமிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசிம்பில வானவர்மகிழ்ந்தேபார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின் டனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்

வசனம்,

சிவந்தநெருப்பில்நின்றும் எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளிய பிரமாவைப்போல பிரகாசித்தார் பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துமியின் கோஷமா

யின

னதுஉண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச்சொரிந்தார்கள்.

இயலுமது-விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்களுந்தொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும் பணிந்துமனங்களிப்பயின்றார்
அருமறைகுழங்குமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்

வசனம்,

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள்கைகூப்பினார்கள் பரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபக்தர்களுந் தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள் முழங்குகின்றகனகசபையில் ஆடுகின்றபாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர்வருகையின ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றுடுவாருவர்
தத்திதெய்தத்தித்தெய்யென்றுடுவார்

அநுபல்லவி.

ஆனந்தமென்னுடொருகாலையெடுத்துத் — தாதெய்

சரணங்கள்.

அடையாளசாமெங்குமதிங்க
ஆதிசேடனார்முடிகளசைந்திருக்க — தாதெய்
சிலம்பொருந்தியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட — தாதெய்
பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன் — தாதெய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபதத்தைத்தாரும் மனசஞ்சலப்பாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பணையக் — கனகசபைதனில்
செஜ்ஜுணக்கதஜெஜுணக்கதமி — திமிதத்தோமென்றுடிய-குஞ்

சரணங்கள்.

செஞ்சிற் வஞ்சைய — யாற்றும-இந்த
நெஞ்சம்பிரியமிலை — மாற்றுடனோடு
வஞ்செனிக — வல்லிமகிழுந்திடும்
ஐஞ்சூழ மணிதகிட தக்கிட தோ — மென்றுடிய-குஞ்

சாலைதனில்லிங்கேசன் வந்திருக்கும்-ஞான
மாலைத்தில்லைமிக நொந்தேன்-அசங்க
காலைகல்பிதங்கள் போக்கிப்போகத்திடும்
இந்திராவானவர்மாமுனி வந்துமிகஸ்துதிசெய்திடும்-குஞ்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதா-மூர்த்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-மெய்க்குன்
மேலிலகிருபைசெய்து வெற்றியளித்திடும்
அத்தனைகர்த்தனை சுத்தனையித்தனை கீர்த்தனஞ்செய்திடும்-குஞ்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தத்தோமென்று தொந்தோந்தோமென்று ஆன

சரணங்கள்,

பதஞ்சலிமா முனியைநோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறையைப்போக்கி
இமைதிதமென் றுயிலைநீக்கி
ஏகமாக காலைதூக்கி-ஆன

மத்தளதாள மதிரமுழங்க
வளரும்பிறமத கணங்களிலங்க
தத்தமிதக்கிட தோமென்றிலங்க
சபையுந்துலங்க சதங்கைகுலுங்க-ஆன

பாலகிருஷ்ணன் பணியும்பாதன்
பார்த்தபேர்கள் வரப்பிரசாதன்
ஞாலமபுகழுஞ் சிலபோதன்
சுந்தரநாதன் அம்பிகைபாதன்-ஆன

வசனம்.

இப்படியாடிய தாண்டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான் சி த்தமிரங்கிற்றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய்ததவ முற்றிற்றோ
அத்தாபரிசுத்தா வுன்னுடல்காணவந்தேன
என்னேயாண்டகோன் இதுவேசமயம் முன்னுடல்காணவந்தேன்

சாதிமுறைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையோனுக்கும்
போதாசாரவுனருடல்காயவைத்தனை
என்னையாளுமெகள் இருவசமயமுன்னுடல்காயவைத்தனை
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதா பதஞ்சலியோர்சற்றும
பிலாக்கிருலாவுன்னுடல்காயவைத்தனை
என்னையாளுமெகள் இருவசமயமுன்னுடல்காயவைத்தனை

விருத்தம்.

கனலிலுருவாகி வந்துகாட்சிகொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்னெரியி
னைமூழ்கி வெருவின்பம்பெருகிய அன்பருடன்வேதமுனிவடிவாய்த்தி
ல்லைவெளியர்கை தொழுநாதராம் அங்கம்புனிதமாச் செம்பொன்

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில குளித்தெழுந்து
கனகசபையிலடைந்து மனமுருகி அனந்தம்பெருகி எம்மாண்டவராகிய
நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றது.

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப் பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந் தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடையுடைக்கழற்சிற் றம்பலவனுடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற் பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே

பொருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்திதனை
உருவுடையன்மலை மங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
திருவுடையைக் கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தொடுத்தமலரொடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடித்துவைக்குமயனொடு மாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்து பொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னடித்தலங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருளமக் காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணி தில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர் நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற் புன்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

செஞ்சின்றநிலமலாகின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்சினதிவாலன்கள மல்கண்ணமகிழ்ந்திடக்
செஞ்சினறெறியும்விளக்கொற்ற நிலபணியிட்டான்
செஞ்சிலயாடக்கண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டுபார்ப்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறிய வென்னையாட் கொண்டவன்
தேனொத்தினியான் றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன் னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற பின்னைக்கண்டுகொண்டோண்பதென்னே

தெரிந்தகணையாற் றிரிபுர மூன்றுஞ்செற்றியின் மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர் கோமானிணையடிக
டரித்தானத்தவர்வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

திருக்கமிசைத்துத்தன் றேருள்வலியுன்னித்தடவரைய
வரைக்கைகளாலெடுத்தாரப்ப மலைமகள்கோன்சிரித்து
ரரக்கன்மணிமுடிபத்து மணிதில்லையம்பலவ
னொருக்கமித்தவிரல் கண்டகண் கொண்டுகாண்பதென்னே

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத்தொளியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாயபோற்றி யாறங்கனால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றமமராசுரர்பதி நின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலேமென்றடைப் பரவையுணஞ்சையுண்டாய்
செற்றங்கனங்களைத்திவிழித் தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

சித்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்சேவடிகள்
மைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வைரமும் மாணிக்கந்தனுளடங்கியதூவு
மத்தமலர்க்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைச்சாடலென்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பெச்சாகபுரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, சச்சார்க்கைமசைந்தாய்போற்றி கைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மருவார்புரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிருமேபோற்றி தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்

க்தாய்போற்றி, தேனைத்ததைவார்க்கமுதேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, எனைத்திலாடுவாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மாசிலொளியுடையமேனிபோற்றி போல்வருமுலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி பேராயிரமுடையபேராய்போற்றி பேராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி நீராவியானநிழலேபோற்றி நேராவொருவரையுமில்லாய்போற்றி காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சிலையுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி தேவாதிதேவதேவே போற்றி, புல்லுயிர்க்குப்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பார்த்தோறுநின்றாய்போற்றிபற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுருவாய்நின்றகனலேபோற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

பண்ணின்இசையாகிநின்றாய்போற்றி பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி, எண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி என்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

இமையாதுயிராதிருந்தாய்போற்றி என்சிந்தைநீங்கா இறைவாபோற்றி, உமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி ஊழிஏழானவொருவாபோற்றி, அமையாவருநஞ்சமார்ந்தாய்போற்றி ஆதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மூவாய்பிறவாயிறவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாபோற்றி, தேவாதிதேவர்தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி, ஆவாஅடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி அல்லல்நலியஅலந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி நீளவகலமுடையாய்போற்றி, அடியுமுடியுமில்லாய்போற்றியங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி, கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி, கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி ஓதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி, எண்ணாவிலங்கைக்கோன்றன்னைப்போற்றி யிறைவிரலால்வைத்துகந்தாய்போற்றி, பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கண்ணுறுபுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சிக்கு.

அம்பலமேவிய நம்பரத்தைக் கண்டாற்றித்திலரேல்

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்

தில்லைவாழந்தணர்க ளுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மறுத்தார் கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோயுட்புக்கா ருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினைத்தலைப்பட்டா ரியாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்.

சைவபுராணமாகிய பெரியபுராணத்தில் திருநாளைப்போவார்நாய னாரென்னும் இயற்பெயர் சேக்கிழார்சுவாமிகள்சொல்லியிருப்பதால்இ டையில்நந்தமாமுனியென்று வழங்குகின்றநாளைப்போவார் தில்லை மூ வாயிரவமுனிவர்களோடேகூடி பொன்னம்பலவர்தாளுதற்கப்பாலவ ரைக்கண்டபேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம்பாடியருளிய சேக்கி ழார்சுவாமிகள்சொன்னது அந்தத் திருநாளைபபோவாரென்னுமுனிவ ரானவர் புரட்டாசிமாசம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனகசபையில்வ ந்து கற்பூரஜோதியைப்போல் தோன்றிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைந் தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி புண்ணியபத்தர் விலாசத்திலேயும் சொலலம்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமதுவிருத்தம்.

அந்தணர்களதிசயித்தார் அருமுனிவர்துதிசெய்தார்
வந்தணைத்திருத்தொண்டர் தமமுமவினைமாசறுத்து
சந்தரைத்தாமரையுந் துணையடிதந்தொழுதேத்த
வந்தமில்லாவானந்தப் பெருங்கூத்தருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் அரியமுனிவர்கள் தோத் திரஞ்செய்தார்கள் முடிவில்லாதத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகிறசபாநாத ரதுகட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்கு தீவினையாகிய களங்கத்தைநீக்கிய அழகாகியமலரையொத்ததமதிரண்டுபாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படி அருள்செய்தார்.

விருத்தம்.

மாசடம்புவிடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகி யம்பலவர்தாளடைந்தார்,
தேசுடையோர்வாழ்த்தத் திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிரு நடங்கண்டுமகிழ்வுற்றா

வசனம்,

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகியமாசுநீங்கும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனத்தாடியெழுந்து முப்புரிநூற்பிராமணமுனிவராகி நடேசருடைய திருவடியையடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடையபதத்தைப்புகழ்ந்து நிவிளையாகிய கப்புஅறுமப்படி தில்லை மூவாயிரவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

பங்கயமாதர்வாழி பாமகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கள்முனிவர்வாழி
துங்கஞானமறைகள்வாழி தாரணிபரசர்வாழி
பொங்குநல்வல்லோர்வாழி போதமெய்ஞானம்வாழி.

மங்களம்,

ஓடிதரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம் எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

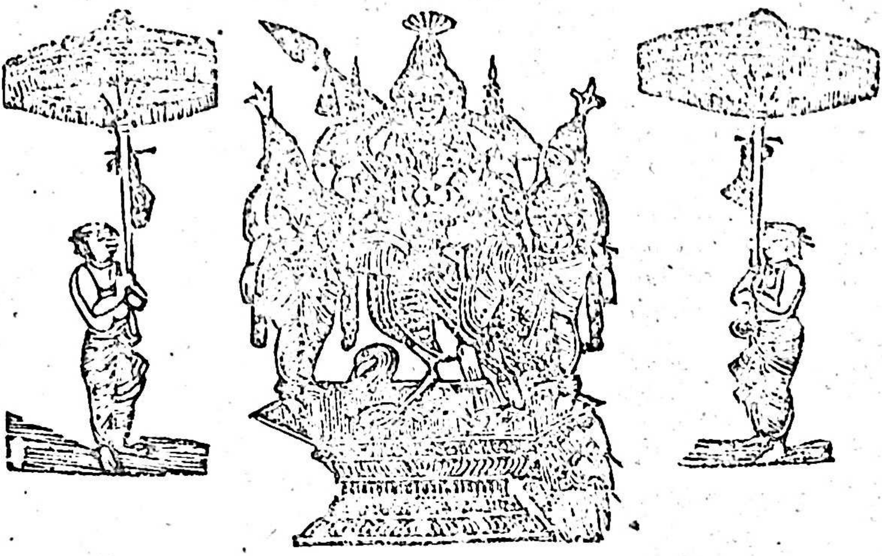
இருடிகள்முனிவர்க வீர்த்தினசயமென
விருகரமுடிமிசை மருதத்துதிசெய்கன்
பரவுமுப்பாசப் பிரமங்கள்துதித்திடும்
பரமனுமேம் பலத்தினில்கதித்திடும்-திரு

சரணங்கள்.

திருவாசமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்துச் சிதந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடந்தூதுக் குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
உருவசொப்பிலாத்திரு நாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு மூயற்கலைகட்கும்
உரகபதிக்கும் உவணபதிக்கும்
ஒதுசக்திரசூரியர் முனிவாகளுக்கும்
நீதிலாதபா வலர்முதலனைவர்க்கும்-திரு

நந்தனார்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுதில்லையம்பலத்தில்-அன்பு
சேரக்கும்மிதமிழ்பாட
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே 1

முக்குறுணிவிநாயகர் தோத்திரம்.

சர்க்கரைமோதகதேங்காயுங்-கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி 2

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்முதுகேறி-வந்து
கும்பமுனிக்குவருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமண்யன்பீஜாட்சரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி 3

கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையிலெடுத்துள்ளபாணம்பஞ்சலி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாத-சிவ
காமசவுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசிபேசிறகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. 5

நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமா-மதி
லேழுலெங்கணுமாளிகையாம்
நாலோராயிரங்கால்கொண்டொருமண்டபங்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. 6

தூயமறைமுதலாராய்ந்து-இங்கே
துலங்கியமூவாராயிரவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி. 7

சங்குபொட்டுதளதளென-நல்ல
சந்தனவாண்டகுமுகுமென
கூந்தலழகிகளெல்லோருங்காலைக்
குளித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 8

அல்தகடகம்பளபளென்ன-மொரலலும்
அரைதோள்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுங்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி 9

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு-அவர்
கண்டத்திலுருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைசெய்கின்றதீட்சதா
வாழக்கும்மியடியுங்கடி 10

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்-அவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரன்றேகும்மியடியுங்கடி 11

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்-பின்னும்
அதிமேலானதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தார்களிருப்பமென்று
விளைந்துகும்மியடியுங்கடி 12

பூதபுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதி-அது
பூலோககயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமித்
தாயாரசந்நிதிபாருங்கடி 13

மூலஸ்தானத்தைக்கண்டாயே-நல்ல
மூர்த்திவிருமிவனங்கொண்டாயே
காலெடுத்தாடியசிற்சபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி 14

தில்லைமாகாளிபோடிவர-அவள்
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிக்காள்
வெல்லுவதெப்படியெனவொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி 15

நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதிர்த்து-மெத்த
நேக்கியதாய்ப்பரந்தோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி 16

தித்திபென்றீசநடம்புரிய-மெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய
மததளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி 17

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமல்-விச்
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டுமறையோர்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி 18

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடி-இந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி 19

அன்னமுப்பன்பால்தேங்கனியும்-செய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்றொரும்
பொன்னம்பலந்தனிற்சுத்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி 20

மூர்த்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்-சொல்லு
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சுத்தம்பெருங்கண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோவையாம்பாருங்கடி 21

புட்டுவடையுந்தேன்குழலும்-மணப்
புத்துருக்குநெய்சம்பாவும்
சட்டப்படித்தவறாமலேயன்
சந்நிதிக்கோவையாம்பாருங்கடி 22

சுற்றிலக்குச்சிலைப்பாருங்கடி - நல்ல
சொர்ணமயக்கோபுர மாளிகையதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி. 23

பாவிகள்கண்ணார்க்குத்தெரியாதடி - உற்றுப்
பார்த்தால்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கொண்டையாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலதைப்பாருங்கடி. 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுமுண்டாம் - பா
மாணிக்கத்தூம்பமுமுண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேயிரம்
மாவந்ததாண்டவம்பாருங்கடி. 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோயிலைப்பார்க்கமுடியாது
மூடியமாதத்தைக்கண்டாருக்கினி
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. 26

நெற்றியிலேதிருமீரணிங்களென்றும்
விக்களமாகிநிற்சபையில்
நித்திக்கவேசிவகாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. 27

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்தியார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டுவார்
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாற்றிக்கும்மியடியுங்கடி. 28

தில்லைவெளியைக்கண்டேண்டி - அங்கே
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசலின்றேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி 29

ஆகாசலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி - அங்கே
யாவருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேகக்களித்துப்பாருங்கடி 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி முன்
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி 31

சாதிபேதங்களற்றேண்டி- இந்தச்
சாஸ்திரமானதைவிட்டேனடி
போதமயக்கங்கொலேக்கேண்டியின்று
புகுந்துகும்மியடியுங்கடி 32

நாடிந்தைப்பூரணபூசத்திலே-ஏக
நாயகன்றன்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிக்கனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி 33

சஞ்சிதகர்மங்கள்விட்டேண்டி-பல
சாகாத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி 34

சொல்லும்பொருளையுமற்றுயே-முன்
துன்பமனைத்துமொழித்தாயே
அல்லும்பகலையுமற்றுயேதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி 35

விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தகுவடாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு-அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி 37

சண்டேஸ்வரர்தம்மைப்பாருங்கடி-அந்தச்
சந்திதிக்கேகைகொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்-மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணைப்பார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்த
பலனதல்லவோபாருங்கடி 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம-பசும்
பொன்னுதணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனை
பணியக்கும்மியடியுங்கடி 40

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் திவ்விய சரித்திரக் கீர்த்தனைகளின்

அகராதி.

———